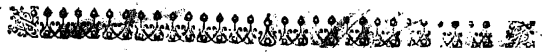

Though the Progressive Educational Association can take credit for some of its achievements still, when it thinks about its lofty ideals and aims, the achievements pale into insignificance.

“The woods are lonely, dark and deep
But I have problems to keep
And miles to go before I sleep
And miles to go before I sleep”

உ
கணபதி

வைராக்கியசுதகம்

கணபதிவணக்கம்.

முக்கணிறைதருதரியை...

முடி: டைதிப்பிடி: ன் தன்னுட...
பக்கமறைந்தேகுநர்வெம் ...

பாசவிகஞ்சமுற...
மிக்கவமர்வினைத்தினையா ... *

வீரனெம்பூரணவூர்ப...
புக்கினையில்பரானந்தப் ... *

பூணவையயுமேவுவரால்... *

சபாபதி.

அம்பலவாணைடிவினைதொழுஉரீக்... *

கின்பமும்வீடுமெளிதினில்வருமே... *

விநாயகர்.

நிம்பநிழற்களி, நம்பொன்மலர்த்தாளீ ... *

நின்பமுத்தி, லின்பம்வறற்கே... *

சுப்பிரமணியர்.

சமுரபுரிக்ஞகன், விமலமலர்த்தாளீ... *

எமதுளம்வைக்குது, முமலமவற்கே... *

(குருபரம்பரை.)

ஊறமுடியானில்விளக்கிடுமொளியே ... *

மனிதரைப்போல்வந்ததெனுமென் *

கிணைவிர்த்தாண்டசிவப்பிரகாச ... .. *

தேசிகன்றன்னேமற்றவன்ற ... .. *

னநைமலரடியப்போற்றிடுஞ்சாந்த ... .. *

நாயகன்றன்னேமற்றவன்ற ... .. *

வினையுள்பெற்ற பழனிமாமுனியை ... .. *

நெஞ்சினுள்நுந்திடுபபணிவாம் ... .. *

(அ.லா.சிரியர்.)

போந்தேமுயிர்க்குயிராந்தணையொத்த ... .. *

சாந்தையார்தம்பதமேந்துகருத்தே ... .. *

பஞ்சபூதகாரியமாகிய வுடம்பினையும் ஞானேந்திரியகருமேந்திரியங் களையும் நியதிகளைந்து, அதன்பின்னர் அந்தக் கரணங்களையும்தீயதிகளை யத்தொடங்கும்போது அவைகளுக்கூப் பிரதானமான மனத்தை எதிரிட்டுநோக்கி நீக்குந்தோறும் அம்மனம் அந்தவிவேகத்திற்கு மிகவுமொற்றுமையாகலின் நீங்காது முன்னேப்பழக்கம்போல் விவேகத்தைத் தன்வயப்படுத்தித் தனக்குப் பற்றுக்களாயுள்ளவற்றி விழுத்துச்செல்ல அஃது அங்கனம் இழுத்துச் செல்லுதலை விவேகமறிந்து தனதுவலியினால் எதிரிட்டு நின்று இஃது எவற்றைப்பற்றிநின்று எழாதிநின்றென்று நோக்கி அது பற்றிப்பற்றுக்களையாகவயும் இவை இவையென்று அறிந்து அசற்கு அப்பற்றுக்களையெல்

லாம் விடுவித்து அதனைத்தன் வயமாக்குதற்
பொருட்டு மனத்தை முன்னிலையாக்கி விவே
கங்கூறிற்றென்று விவேகத்தின் மேல்வைத்
து இந்நூல்கூறுகின்றார். *

வாழிநெஞ்சமேசென்றிடேனின் நிதோர் *

வார்த்தையெற்குரைசெய்வாய் ... *

கீழியாயிற்றுயர்தவத்திவ்வுடல் ... *

கடைத்ததன்றேரமற்றீ ... *

துழிகாலமிக்கருக்குமோநீயுமோர்ந் ... *

துனையென்னுளபோழ்தே ... *

சூழுமேழ்பவந்துடைத்தல்செய்யாயிடுதென் *

ரெழுதரன்றுணைத்தரீளே ... *

வாழிநெஞ்சமே, எ-து, பகைஊற்றாரிய
ங்கொள்வோனவனைத் தனது வயமாக்குதற்
பொருட்டு அவனுக்கு இனிமைகூறுதல்போ
ல் நீவாழக்கடவாய் நெஞ்சமேயென்று விவே
கங்கூற, அதற்கு எண்ணில்காலம் உடலு மு
யிரும்போலுந் செறு நீரும்போலும் உம்
மோடும்பிரிவின் நியிருந்த வெய்னைஇப்போ
துபிரித்துநின்றநீர் தோத்திரம் பண்ணியது
என்னையென்று மனங்கேட்பு,—சென்றிடே
னின் நிதோர் வார்த்தையெற்குரைசெய்வாய்—
எ-து, அதற்குநீ ஓர்கணப்போதாயினும் நில்
லாது விஷயங்களிற் செல்லாநின்றனை அங்ங

னஞ் செல்லா துநின்ற இஃதோர் சொல் எனக்
 குச் சொல்லுகவென்று விவேகங்கூற, அதற்
 கியான் சொல்ல வேண்டிய சொல் என்னையுள
 நீர் சொல்லுகியான் கேட்கின்றே னென்று ம
 னங்கூற—தீழியாமியற்றுயர் தவத்திவ் வுடல்
 கிடைத்ததன்றோ-எ-து, அதற்குக் கீழ்ப்போ
 ன அனந்த சன்னகங்களில்லாண் செய்திராநி
 ன்ற மேலானதபோடலத்தினாலன்றோ இந்த
 அரிதாயி மானிடதேகங் கிடைத்த தென்று
 விவேகங்கூற அதற்குந் துண்மையா மென்று
 மனஞ் சம்மதிப்ப, அதற்கு அங்ஙனம் அரி
 தாகத்திடைத்த தேகத்தைப் பெற்றும் சீக்கிர
 த்திலே திருவடியை அடைவதற்கு எதுபண்
 னாமல் வீணாகிழிப்பது என்னெயன்று வ்
 வேகங்கூற, அதற்கு இந்தத்தேகம் பெற்ற
 தாம் இனித்திருவடியை அடையாது விடுகின்
 றோமோ நீர்சீக்கிரம்பண்ணியது என்னென
 நாள்களின் பின்னர் அதனை அடைகுதுமென
 னுமனங்கூற — மற்றீதுழிகால மித்குருது.
 மோ-எ-து, அதற்கு இத்தேகங் கற்பகாலம்
 திவ்யபுத்திரப்புகோ இதற்கு அளவுகூறி
 யதூறாண்டுகளூர் இடையிடையேகணந்தோ
 றும் அநித்தியமிருத்தலின் எந்தக்கணம்இருக்
 குமோ எந்தக்கணம் போமோ தெரியாதென

றுவிவேகங்கூற, அதற்கு அங்ஙனம் அறித்தி
 யமாமெனின் இதனை யொழித்து இனிவருங்
 காயத்து அத்திருவடியை அடைகுதுமென்று
 மனங்கூற, அதற்கு இனியோர்காயத்தின்கண்
 அதனை அடைகுதுமென்னிற் பெறுதற்கரிய
 பிறவியென்றும் சிலநாள்களின் பின்னர் அ
 டைகுதுமென்னின் அறிதற்கரிய அவதியெ
 ன்றும்விவேகங்கூற, அதற்குநீர் இங்ஙனம்சு
 நியது உண்மையென்று மனஞ் சம்மதிப்ப
 —நீயுமோர்ந்துளையெனின்—எ-து- அதற்கு
 இந்தக்காயங் கடைத்ததற்கு அறிதென்பதை
 யும் இதனது நிலையாமையினையும் நீயும்விசா
 ரித்து அறிந்தனை யாயின்—உளபொழுதே
 குழுமேழ்பவந் துடைத்தல்செய்யாபிதெண்
 ரெழுமூதரன் றுணைத்தாளே-எ-து. இக்காயம்
 ருக்கும்போதே சிவனது உபயபாதங்களையும்
 தொழுது எம்மைவளைந்து கொள்ளாநின்றன
 மூவகைப் பிறவினையும் நீக்கிக்கொள்ளுதல்
 செய்யாய் இது என்னை நின்கருத்திருந்ததெ
 ன்று விவேகங் கூறிற்று, —என்றவாறு, மற்
 ரென்பது அசைநிலை. உயர்தவத்திவ் வுடல்க
 டைத்த தென்பதற்கு உதாரணம் “ஞானவா
 சிட்டம், எறியுங்கடலி னாகத்துளையி னியா
 மைக்கழுத்துப்புருவதுபோற், பொறிவெம்

பிறவியனேகத்தாற் புருடன்விவேகி யெனப்
பிறந்து, முறியும் பிறவிப்பயனிலவிம் மோ
கமமையுஞ் செய்தொழிலாற், செறிவதென்
னையிவற்றாலே தினங்களுல்லாஞ் சென்றிடு
மால், ஊழிதாலமிங்கிருக்குமோவென்பதற்
கு உதாரணம். “திருவள்ளுவநாயனார்-உறங்
குவது போலுஞ் சாக்காடுறங்கி, விழிப்பது
போலும்பிறப்பு, பெறுதற்கரிய பிறவிக்கும்
அறிதற்கரியவவதிக்குமுதாரணம். “ஆனந்த
த்திரட்டு-வெண்பா - பெறுதற்கரிய பிறப்பி
துகன்போக், கறிதற்கரியவவதி-பிறிதொன்
றை - நாடுதற்குநேரமுண்டோநன்னெஞ்சே
முத்திநெறி, கூடுதற்கல்லாதுகுறித்து, மற்
றும்வருவனவற்றாற்காண்க.

இங்ஙனம் நீர்கூறியது உண்மையாகலின்
இனித்திருவடியை அடையக் கடவமென்றும
னஞ்சம்மதிப்ப மேற்கூறுகின்றது.

தானையேதரமறிகிலாதெமக்கெளி... ..*

தருசிவப்பிரகாசம்... ..*

காளியாமெனத்திரிந்தவான்பணிபுரிந்... ..*

தரியவீட்டைகில்லாய்... ..*

கேளையோமனையாதிவவளற்றிலே... ..*

கிடந்துழைத்தனெநஞ்சே... ..*

நாளையோலையுந்துதரும்வரினிவர்... ..*

துணைகொலோநவில்வாயே... ..*

தானேயே தரமறிகிலாது-எ - து, சுரர்முத
லாகத் தாவரமீறாகச்சொல்லப்படா நின்ற எ
ழுவகைப் பிரவீத் துன்பங்களையும் துடைத்
தல்செய்யும் அரியதிருவடிகளைக் கொடுத்தந்
ருப் பச்சுவனென்றும் அபச்சுவனென்றும்
பாராது—எமக் கெளிதருகிவப் பிரகாசந்
ரு-எ-து, அருமைப்படுத்தாது எமக்கு எளி
திலே தந்தகிவப்பிரகாசொன்னு நாமதேயத்
தையுடைய ஆசாரியருக்கு—ஆளியாமெனத்
திரிந்தவன்பணிபுரிந்தரிய வீட்டைகில்லாய்-
எ-து, அவர்தடிமையாமென்றியாவருங் கூற
அவரது திருவுளத்திற்குப் பாங்காக நடந்து
கொண்டு அவரது ஏவற்பணி விடைகளைச்
செய்துயாவற்கும் அறியவீட்டினை அடைந்
தாயில்லை—கேளையோ-எ - து, ஐயோ நீகே
ட்பாயாக—மனையா தியவளற்றிலே கிடந்து
ழைத்தனை நெஞ்சே-எ-து, பெண்டிர்முதலி
ய குடும்பச்சேற்றின்கண் வீழ்ந்து உழைத்
துக்கொண்டனை நெஞ்சமே நீ என்னகாரி
யஞ்செய்து கொண்டாய் - நாளை யோகையுந்
துதரும் வரினிவர் துணைகொலோ நவில்வா
யே—எ—து. னிநானேக்கு இயமனது தூத
ரும் ஒலையும்வருங்காலத்து இந்தப் பெண்டி

ராகிய சீவர்கள் துணையாவரோ வென்று வி
வேகங்கூறிற்று. எ-று.

மிகுந்த சேற்றில் வீழ்ந்தோன்கிடந்து உ
ழைத்தல்போல்மிகுந்தசெல்வம் பெற்றோனு
க்கும் அதின் முழுகியங்கி மறுமைக் குறிக்க
கூடாமையிற் கிடந்துழைத்தனை யென்றுகூ
றப்பட்டது தானையேதரமறிகிலா தென்பதற்
கு உதாரணம் - ஞானவாசிட்டம் இயற்கை கு
ணஞ் சோதித்து முன்னே பின்னே யாவை
யுமாம் பிரம நீ யென்னல் வேண்டும் - வியப்
புறுமாணாயி. ஸ்தலம் வார்த்தைவாறோ தின் வீ
ழாத் தீநரகில்வீழ்த்ததாந் - தியங்குறு போக
த்தாசைதீர்த்து புந்திதெளிந்த யுனைப் போல
வார்த்தைதிகழத்தோன்றும் - மயக்கமறவுணர்
த்தவல்ல குருவைக் கிட்டாவருந்தி யுந்தன்பி
றப்பறுக்குமகனுமாக்கே, பணிபுரிந்தரியவீ
ட்டைகில்லாயென்பதற்கு உதாரணம் - வீரா
கமம் - அடுத்ததின்றைமலர்மலர்வாரு மென்
றறிந்து நல்லோர் நடித்தடுஞ்சமயவாத நந்
றவஞ்செபந்தியானம் - படிற்றுலகியற்கையா
வும்பரகதி விலக்காமென்றே - விடுத்தருட்கு
ரவன் பாதமேவிமெய்ப்பணிசெய்வாரோ - ம
னையாதி யளவற்றிலேகிடந்துழைத்தனை யெ
ன்பதற்கு உதாரணம் - ஞானவாசிட்டம் தார

தனமிசு மென்னிற்றனையாகுமப் பரசந்தனை
த்துக்கொண்டால், ஆரதனையறுத்தகலும் விர
குடையா ரதிவிஷயமனைவிட்டு, கூரிதயமப்
போகத்துழன் றுழக்குங் கொடுப்பனாக்
குறித்தபோதே-தீரையாமற் குருக்கு விர
த்தியுள் தாய்ச்சித்தத்தெளியுமன்றே,, மற்று
ம்வருவனவற்றிற்காண்க. (உ)

நீர்கூறியது உண்மை-திருவடியே துணை,
மனைவியா தியசீவர்கள் துணையலர்-ஆனால் இ
வர்களைவிடுத்தாற்பரதவிப்பொன்பதும் இவ
னாவைத்துப்பாதுகாப்பதற்கு ஓர் துணையின்
றென்பதுக்குறித்து இவரோடு கூடி நின்றே
னென்று மனங் கூற அருங்கு பேற் கூறுக
ன்றது.

ரவிவினிம்மனைமக்களுக்கொருதுணை... ..*

நாமலதிலையென்றே... ..*

கவலையுற்றரன்றாண்மறந்தனையனைக்... ..*

காலனாகொடுபொயிற்... ..*

சுவலையத்தடைந்திவரைநாடொறும்புரந்... ..*

திடுவையொருறிக்குங்காற்... ..*

கவலையெஞ்சுமெனலாதுயிர்க்குயிர்... ..*

தானுமொர் துணையாமே... ..*

நவிவினிம்மனை மக்களுக்கொருதுணைநாமல

துணையென்றேகவலையுற்ற ரன்றாண்மறந்தனை

-எ-து - சொல்லுமிடத்துப்பெண்டிப்புத்திர
 ர்முதலியோர்க்குஒப்பற்றதுணைநாமன்றிவே
 று இன்றென்றுசிவனதுதிருவடியை மறந்த
 னையாகலின் திருவடியேதுணையென்றும்ம
 னைவியாதியசீவர்கள் துணையலொன்றுநீமுன்
 கூறிடவந்திந்தது எதுவென்னையென்றுவிவே
 கக்கேட்பஅதற்குஇந்தமனைவியாதிய சீவர்க
 னையாவர்காப்பாறொன விடுப்பேனென்று ம
 னங் கூற—உணைக்காலனார் கொடுபோயிற்கு
 வலயத்தடைந் திவரைநாடொழும் புரந்திடு
 வையோ-எ-து; உன்னையமன் கொண்டுபோ
 மிடத்துமண்டுஇப்பூமிக்கண்வந்து இச்சீவர்
 களை எக்காலத்துக்காப்பையோ அஃதன்றிஒ
 ருகணப்போதாயினும்வந்துஇவரைநீர்நன்றி
 ருக்கிறோடுவென்அகேட்கத்தான் கூடுமோ
 வென்றுவிவேகக்கூறஅதற்குஅவரைபான் இ
 ருக்குமளவாயினுக்காக்குவனென்றுமனங் கூ
 ற அதற்குநீயிருக்கும்போதாயினும் நிருபர்
 முதலாயினோர்உணைக்கொண்டு போயினா
 ராயினும்அன்றிஅவரைக்கொண்டு போயினா
 ராயினும்அப்போதுஉன்னாற் காக்கப்பட்டா
 ர்பாவொன்றுவிவேகக்கூறஅதற்கு நீர்கூறிய
 துஉண்மையென்றுமனஞ்சம்மதிப்ப - குறிக்
 குக்காற்சவலைநெஞ்சனே சிவனலாதுயிர்க்கு

யிர்தானுமோர் துணையாமே-எ-து-உண்மை
யாகப்பார்க்கு மிடத்துபேதைமை யுடைய
நெஞ்சமேசுவர்களுக்கும்சிவனே துணையன்
நிச்சிவர்களுக்கும்சிவர்கள் துணையாவரோ
வென்று விவேகங்கூறிற்றுஎன்றவாறு,

இயற்பெயர்முன்னராகைக்கிடவிபலர்க்கு
ரிபெழுத்தின் வினையொடுமுடிமே-என்பத
னற்கால நென்னுமியற் பெயர்முன்னர்ஆ
ரென்பது வந்தது,நவிலினிம்மனை மங்களுக்
கொருதுணையென்பதற்குஉதாரணம் 'ஆனந்
தத்திரட்டு-உடையொண்பொருளினையுலகிய
ல்பினையுயர்குலநெறிதன்னை - அடையுடையந்
தர் தாய்தந்தைதன்மனை யெனவதைதருமவ
ர்சம்மை, விடவிகந்திறைகடலினை மேவியவி
மலர்தங்களை யெல்லாம் உடையதன்குறுமொ
ழிமறைமுனிவர் களுரைப்பார்த்தர்க ளென்
றே, சிவனலாதுயிர்க்குயி ரென்பதற்குஉதா
ரணம்-திருவருட்பயன் - அகரவுயிர்போலநி
யென்பதும் - நிகரிலிறைநிற்கு மிறைந்து
மற்றுமவருவனவற்றிற்காண்க.

நீர்இங்ஙனங்கூறியதுஉண்மை-இனிதுணை
யாவதுயாது, பகையாவதுயாது, மனைவிபா
தியசுவர்கள்வந்தவாறுஎங்ஙனம்நீர் கூறுகவெ
ன்றுமனக்கேட்ப அதற்குமேற்கூறுகின்றது.

துணையாதா யெமைத் தொடர்தரு தொடர்
பரன்... ..*

றொல்கழறுணையல்லா ... ..*

துணைவுசெய்தடுமிகலதஞ்ஞானமென் ...*

றுள்ளவாறுணராய்மந்... ..*

நிணையினெஞ்சமேபகையிவருறவிவ... ..*

றொனவினைவழியேவந்... ..*

தணைவசீவனாயுனிமுனிவாதுய... ..*

உடையெனையெய்தியே... ..*

துணையதா யெமைத்தொடர்தரு தொடர்பர
ன்றொல்கழறுணை—எ—து. கிருட்டிதொட

க்கிவீட்டைவிக்குமளவு துணையாகி எம்மைவி

ட்டு நீங்காதிருக்கின்றஉயிர்க்குடையவெய்வ

னது தொன்மைப் பாதங்களை துணையென்

றும்-அல்லாதுணைவுசெய்தடுமிகல தஞ்ஞான

மென் றுள்ளவாறுணராய்—எ—து. அஃதன்

நிலுள்ளததைதமெலிவுசெய்து நாசம் பண்ணு

நின்றபகையாவது அஞ்ஞான மென்றும்உ

ள்ளபடியே யறிந்தனை யில்லை—துணையினெ

ஞ்சமே—எ—து. இழிவினானுக்கு வேறுஒ

ப்பு இன்றியநெஞ்சமே-பகையிவாருவிவொ

னவினைவழியேவந்தணைவ சீவனாயுனி-எ-து,

அஃஇருவினையின்வழிபராய்வந்து பொருந்

தியசீவர்களை இவர்பகைவனொனவும் இவர் உ

தனையும் நாகமென்று ந்துன்பமென்றுங் கூறி
 னீர் இன் இன்பமாவது யாதென்று மனங்கே
 ட்ப—அது தன்னே விடுவதே சுகமெனவுமோ
 ரீந்திலை-எ-து. அதற்கு அந்தப் பொருளைக்
 கைவிடுவதே சுகமெனவும் - அதனைப்பிடித்த
 லே துன்பமெனவும் உண்மையாக அறிந்தா
 யில்லை நீயென்று விவேகங்கூற - அதற்கு நன்
 றுகூறினீர் இப்பொருளையும் விடுத்து இரக்கச்
 சொல்லுக நீரோ வென்று மனங் கேட்ப—
 முனம்விடுத்து னோர்க்குனைப்போல நெடிய
 யுகமதில்லையோ சொல்லுதி-எ-து. அதற்கு மு
 ன்னர் பற்றுக்களா யுள்ளன யாவும் துன்ப மெ
 ன்று அறிந்து துறந்தோர்க்கு உண்ணப்போ
 லுங்கூர்ந்த புத்தியின்றோ நீ சொல்வா யென்
 று விவேகங்கூற - அதற்குச் சம்மதித்து இங்
 னஞ் சொல்லப்பட்ட பொருளுக்கு மேலாய
 பொருள் யாதென்று மனங்கேட்ப—செஞ்ச
 மேயினிப்பற்றி றடைது மேலானருளை யே
 பொருளென வருஞ்செல்வமது தானே-எ-து
 நெஞ்சமேயினி இப்பொருண்மேல் வைத்த
 பற்றினிங்கி மேலாய சிவனது அருளைப்போ
 ருளென அடைவோம் அதனை யடைந்தால்
 அங்ங்ருடானே அறிய செல்வமும் எமக்கென்
 று விவேகங்கூறிற்று-எ-று. இப்பொருளால்

இவ்வின்பம் வருதல்போல அவ் வருளால் அ
வ்வின்பம் வருதலின் அருஞ்செவ்வமதுதா
னையென்று கூறப்பட்டது — செல்வமேப
ல்வகைக் கிலேசமென்பதற்கு உதாரணம்,
நீதிவெண்பா-இன்னறரும்பொருளை யிட்டு, த
லுந் துன்பமே பின்னதனைப்பேணுதலுந் து
ன்பமே அன்ன-தழித்தலுந் துன்பமேயந்
தோபிறப்பால், இழைத்தலுந் துன்பமேயாம்
விடுதேசகமென்பதற்கு உதாரணம். திருவள்
ருவநாயனார். யாதனின்யாதனினீங்கியானே
த. லதனின் தனினிலன்,, அருஞ்செவ்வமது
தானையென்பதற்கு உதாரணம் - திருக்கடை
க்காப்பு-செல்வமணிமாடஞ்சென்றுசேனே
ங்கிச் செல்வமதுதோய்ச் செல்வ முயர்கின்ற
செல்வார்வாழ்தில்லைச்சிற்றம்பலமேய-செல்வ
ன்கழலேத்துஞ் செல்வஞ் செல்வமே மற்று
ம்வருவனவற்றிற்காண்க... .. *

இங்ஙனங்கூறிய எதுவினாப்பொருள் துண்
பமென்று விடுத்திருக்கண்ட சுகந்தை வினாபுரி
ன்ற மனத்தையப்பார்த்துமேற் கூறுகின்றது.
தானே குழமன் னுலவையாண்டழிபவர் ...*
தக்கைகாழ்வின்கொடுத்தே ... ..*
நீதினைத்திடோரெஞ்சமேயெஞ்சுரு... ..*
நிமலஞானமதுற்றால்... .. *

வா னும்வையமும்வந்த துதா ள்வணங்கு மெய்
வாழ்வுகண்ட லும்வீண்முற் ... *
...

போன நாட்கிர ங்சவும்வருமென நல்லோர் ... *
விகன்றதோர்ந்திலைகாணே! ... *
...

தானேசூழமண் ணுலகை யாண்டருபவர் தங்க
ள்வாழ்வினிடென்றே நீநினைத்தியோ நெஞ்ச
மே-எ-து. இரதகச துறகபதாதிகளாகிய நா
ல்வகைசேனையும் தம்மைச்சூழ்ந்துவர இப்பூ
வுலகரசாண்டு அவ்வாழ்வேம் அழிந்துபோ
காநின்ற அரசர்களுடைய போர் வாழ் வினை
இனிது ஈதென்றுநீகருதினை சொல்லைய்நெ
ஞ்சமே பென்று விவேகங்கேட்ப அதற்கு
நீதோற் கூறியவாடே உறவையும் பொருளையு
விரித்தேமன் இப்போது இவ்வரசர துசெல்வ
த்தையும் இவனாயாவரும்வணங்கும் இவர து
பெருமை யினையுங்கண்டு அதிசயித்தமாத்தி
ரமேயன் நிவேநில்லை அதற்குநீர் இச்செல்வ
மும்பெருமையும்பொய்யென்றும் இவற்றை
நீவிரும்பாதேயென்றுக்கூறினீர். ஆனால் இச்
செல்வப்பெருமைகளுக்கே மேலாய் மேம்பை
யாகிய செல்வமும்பெருமையும் எவையென்
றுமனங்கேட்ப எஞ்சுறு நிமலஞானமதுற்ற
ல்வா னும்வையமும் வந்துதா ள் வணங்கும்-
எ-து. அணுவளவாயினுங் குணவபுடா தப

ரிபூரணமாய்நின்மலமாயுள்ள சிவஞானச்செ
ல்வதீதையெல்லாம் அடைந்தால் அவனதுபாத
தீதவானகத்தோரும்வையகத் தோரும்வந்
துவணங்கா நிற்பார்களாதலின் மெய்ச்செல்
வமும் பெருமையும் இவையென்று அறிதி,
—மெய்வாழ்வுகாண்டலும் வீண்முற் போன
நாட்கிரங்கவும் வருமென நல்லோர் புகன்ற
தோர்ந்திலேகாணே எ-து. இஃதன்றி இந்த
மெய்வாழ்வுகாண்டவுடனே முன்னர்ப் பொய்
வாழ்வில்விண்ணாய்க்கிழந்த காலங்களை நினை
த்து இந்நெடீர்காலம் இவ்விற்பததைவிட்டு
இருந்தோ மென்று இரங்கு தலும்வரு மெ
ன்று ஆப்தர் உரைத்த வாக்கியங்களை அறிந்
திலேபோலும் நீ அவரதுவாக்கியங்களைப்பார்
த்து அறிவாயாகவென்று விவேகங் கூறிற்று
எ-று— தானேகுழ மண்ணுலகை யாண்ட
ழிபவ ரென்பதற்கு தாரணம், நாலடியார்
யானையெருத்தம் பொலியக்குடை நிழற்கீழ்
சேனைத்தலைவராச் சென்றோரும்வனை, வினை
யுலப்பவேறுகி வீழ்வர்தாங்கொண்ட-மனைபா
னைமாற்றார்கொள - வாணும்வையமும்வந்து
தரவெண்கும்என்பதற்கு தாரணம். ஞானவா
கிட்டம்-மெய்தென்றசரித்தினவர்தம்மையுல
கெல்லாம் விரும்புந்தன்மை கொத்தொன்று
வனமுங்கிந்ருபுலகை-என்மகிழ்விலங்கின் கூ

ட்டம்போலாம், இத்தன்மை யாவற்கும்பொ
துமையாயியம்பிரவா மிவற்றின்வேராய்ச்சத்
தென்றவழியிரண்டேழ் பவந்தீர்ப்பவவர்க்க
வற்றைற்சாற்றக்கேண்மோ - போன நாட்கிர
ங்கவும்வரும் என்பதற்குஉதாரணம் பட்டின
தீதுப் பிள்ளையார்பாடல் அண்ணறன்வீதிய
ரசிருப்பாகு மணிபடையோர் - நண்ணொரு
நாலொன் பதாமவனோவலு நண்ணு மிவ்வூர்
துண்ணெண் பசிக்குமடைப்பள்ளியான சுக
முமெல்லாம் - எண்ணிலிகாலமவமேவித்தன
மெண்ணரிதெமநீட்டெருவனவற்றிற்காண்க

இங்ஙனங்கூறிய ஏதுவாற்சுகப் பற்றைவிடு
த்து இடப்பற்றைக்கருதியமனத்தைப் பார்த்
துமேற்கூறுகின்றது,

காணியுதெமதிடமிதுவெனமனைக்... ..*

கருதிமண்கின்றாய்... ..*

நாணிலாய்மடநஞ்சமேபுடலிது... ..*

நமதிடமலவென்றாற்... ..*

பேணவும்படுமேயிதற்கிடமதாம்... ..*

பிருதுவிசனைநாகப்... ..*

பூணிணன்றிருச்சரணமேயுயிர்க்கெலாம்... ..*

புகலிடமதுதேறே... ..*

காணியுதெமதிடமிதுவெனமனைக் க

ருதிமண்ணுகின்றாய். நாணிலாய்மட நெஞ்ச

மே எ-து. இதுமதுகாணியெனவும் இது

மதுவீடுனவும் மண்ணையெனதென்று சுரு
தி மண்ணாய்மடிந்துபோகின்றாய் இங்ஙனம்
எண்ணில்காலம் யாதொன்றை நீவினமுந்தி
ருதினாய் அந்தந்தமயமாய் நீநீறே இரந்தனை
இங்ஙனம் இறந்துப்பிறந்தும் இத்துன்பங்க
ளில் மொத்தானுண்டு இன்னும்பற்றாநின்றாய் நீ
வெட்சமில்லாய்போனும் பேதைமை தானே
நன்றத்தெஞ்சுமென்று விவேகங்கூற அ
தற்குநீர்விடல் வேண்டுமென்ற வற்றையெல்
லாம்விடுத்தேன் இனிஔரிடமாயினும் பிடிக்க
துக்கொண்டிருந்து தவத்தையப் பண்ணுவே
னென்றால் நீர் இவ்விடமும் ஆகாதென்றுகூ
றிநீர் இவ்விடம் வேண்டுமெனப்பிடித்ததனா
ல்குற்றம் என்னை என்றுமனங்கேட்ப உடலிது
நமதிடமலவென்றாற்பேணவும்படுமே யிதற்
கிடமதாம்பிருதுவிதனை-எ-து. வாதபித்த சி
லேஜீமச்சுளினுலாகிய விபாதிசுளுக்கு இடமா
யுள்ள உடம்புசுடமாகலியாய் அறிவாகலின்
இவ்வுடம் பேதமக்கு இடம் அன்றென்றால் இ
தனுக்கு இடமாயுள்ள மண்ணினை இடமென்
றுபிடிக்கவும் தகுமோ நீ சொல்லுதி யென்
றுவிவேகங்கூற அதற்குநீர்கூறியது உண்மை
யாய் அறிவுருவமாய்மெக்கு இடமாவது யா
தென்றுமனங்கேட்ப—நாகம் பூணி நான் நி
ருச்சரணமே யுயிரிக்கெலாம்புக லிடமதுதே

நே-எ-து. சரீர்பாபரணஞ்சியசிவனது திரு
வடிகளே உயிர்களுக்கெல்லாம் அடையும் இ
டமாகலின் அதுவே நமது இடமென்று நீ அறி
தியென்று விவேகங்கூறிற்று-எ-து. இதற்கு
உதாரணம்-ஆனந்தத்திரட்டு - மண்ணினுந்
தந்தினுமனைக்குவாய்த்தநந், பெண்ணினும
கவினும் பெரியபேரினும்- துண்ணென வி
ழைவினைத்தறந்துதியோ - விண்ணினுமின்
புடன் மேவிவாழ்வோ- திருவள்ளுவநாயனார்-
புக்கிலைமத்தின்று கொல்லோ வுடம்பினுட்
டுச்சி விரந்தவுயிர்க்குமற்றும் வருவனவற்றா
ற்காண்க... .. (எ)

இங்கனங்கூறியவற்றால் இடப்பற்றைவிடுத்
துப்புகழைவிரும்பியமனத்தினைப் பார்த்து
மேற்கூறுகின்றது. *

தேர்கிலாயிவண்புகழ் விழைந்தனையினித்...*

தேகம்வேறடைந்தாயேற் ... *

சாருமோவதிலிதற்புகழகலது நீ ... *

தானுணர்ந்திடுவாயோ ... *

பேரியாதிபாமார்கொண்முற்பவத்திகழ் ... *

பெறினுமத்துணைநெஞ்சே ... *

யோரினேரில்விடுறதலேபுகழிக ... *

முறல்பிறப்பெனவுன்னே ... *

எ-து. தேர்கிலாயிவண்புகழ் விழைந்தனையினி
த்தேகம் வேறடைந்தாயேற்சாருமோவதிலி

திற்புகழலது நீதா னுணர்ந்திடுவாயோ-எ-து, புகழினது உண்மையை நீநன்றாய்விசாரித்து அறிந்தாயில்லை, இவ்விடத்துப்புகழைவிரும்பா நின்றனை இக்காயத்தைவிட்டு இனிவேறோ ர்காயத்தையடைந்தாயேல் இதன்கண் வந்த புகழ் அதன்கண்வந்து பொருந்துமோ. அஃதன்றி முற்பவத்து இன்னபுகழையுடையான் இவனென்று பிறராலறிந்து சொல்லத்தான் படுமோ-அஃதன்றிந்தான் முற்பவத்திலேந ற்புகழையுடையென்றானென்று அறிதியோ வென்றுவிடுவகங்கேட்ப. அதற்கு இஃதாயி னும் எனக்குத்தெரியாதோவென்றமனக்கூ ற-பேரியாதி யாமார்கொன் முற்பவத்து. எ-து. அதற்குஇனிமேல்வரும்பிறப்புவிவகா ரத்தினக்குத்தெரியுமாயின் முற்பிறப்பின்வி வகாரமும் நினக்குத் தெரியுமாகலின் முற்பி றப்பின்கண் எமக்குப்பேர் யாதுயாம் யாவர் எமதுவிவகாரம்என்னை நீ சொல்லுதிபென்று விடுவகங்கேட்ப - அதற்குமாறுத்தரங் கூறுத லின்றி மனஞ்சும்மாவிருப்ப — இகழ் பெறி னுமுத்துணைநெஞ்சேஎ-து. இதற்குஉனக்கு வெறுப்பாகிய இகழ்ச்சிவருமாயி னும் அதுஇ ந்தப்புகழ்ச்சி போலவேயாகும் நெஞ்சமே யென்று விடுவகக்கூற-அதற்குநீர் இங்ஙனங் கூறியவாற்றாய்வருந் கூறுகின்றபுகழிகழ்வு

கள் இல்லையென்பதாயிற்று ஆசலின் இவைகள்
 இல்லையோ வென்றுமனங் கேட்ப—ஒரினே
 ரில்விடுறுதலேபுகழிகமுறல் பிறப்பெனவுண்
 னே-எ-து, உண்மையாகலிசாரிகீருமிடத்து
 ஒப்பற்றவீட்டிணையடைதலே புகழெனவும்பி
 றப்பிணையடைதலேஇகழெனவுமீ அறிதியெ
 ன்றுவிவேகம் கூறிற்று—எ—று [வீட்டிணைய
 டைந்தோரும் நித்தியம் ஒன்றனையும்விரும்
 பாது அவ்வீட்டிணையேவிரும்பியடைந்த அவ
 ரதுபுகழும்நித்தியம்பிறப்பிணையடைந்தோ
 ரும் அநித்தியம் இவரதுபுகழும் அநித்திய
 மாகலின் அதுபுகழென்றுமீஇது இகழென்
 றுக்கூறப்பட்டன.] இதற்குஉதாரணம்“ஒழி
 விலொடுக்கம் - நாயேறிவிழ்ந்தென்னடத்து
 கிலென்னாணிக்குப், பேயாஞ் சகம்பழித்தெ
 ன்பேணுகிலென்-ரோயார் பெருமைகிறுமை
 யிலைபின் னுமுன் னுமில்லை,வரைவற்றுவேண்
 டியசெய்வார், உறவுமுதல்புகழீரயஐந்திற்கு
 ம்உதாரணம், பிரபுலிங்கலீலைஓமும்பொன்னு
 முறவும் பகையுமோர், கேடுஞ்செல்ல முக்கீர்
 த்தியுநிந்தையும், வீடுக்கானமும் வேறறநோ
 க்குதல், கூடுந்தனைமை,கொளுமன நன்மனம்,
 மற்றும்வருவனவற்றாற்காண்க.

தானையேதரமறிகிலாதென் னும்பாட்டு மு
 தலீஇவ்வேழுபாட்டாலும், மனத்திற்குப்பிற

ப்பற்றுக் களாயுள்ள உறவுபொருள்களும் இட
ம்புகழ் என்கிற இவ்வைந்தையும் விடுவித்து இ
ந்தவுறவுமுதலாகியவை நீதுந் சிவனது திரு
வடியேயென்று அறிவித்து இனி உட்பற்றை
நீக்கி அக்திருவடியையடைதற்கு ஏதுவாய்த
வத்தைச் செய்யும்படிமனத்தைச் சம்மதிப்ப
ண்ண அது சம்மதித்துத் தவஞ் செய்யத்தொ
டங்கும்போது அத்தவத்தால் தன்னைப்பிறர்
பெரியனென்று கூற அப்பெருமைகாரிய ம
னத்தைப்பார்த்துமேற்கூறுகின்றது.

உன்னுகின்றனை யுனைமனோர் பெரியனென் *
றுணருமா செயவுன்பால்... ..*

மன் னுமீசனே பந்தம் வீடளிப்பவன்... ..*

மற்றைய நித்தெனும்... ..*

அன்னவன் திருப்பொன்னடிகரியதா... ..*

வருந்தவஞ்செய்நெஞ்சே... ..*

பின்னமுன்னவனுலகநிந்திறைஞ்சுமா .. *

பெருமைசெய்குவனோரே... ..*

உன்னுகின்றனை யுனைமனோர் பெரிய

னென்று ணருமாசெய்யா-து. இன்ன இவ்வுல

கத்திலுள்ளார் தவத்தொற்பெரியனென்று அந்

யுமாறுசெய்யதீகருதுகின்றனை - உன்பான்ம

ன் னுமீசனே பந்தம் வீடளிப்பவன் மற்றைய

ரநித்தெனும்-எ-து. உன்னிடத்துவிட்டுநீங்

காதுநிலைபெற்றிருக்கின்றபரசிவனே நீ செ

பீத சுவர்த்தினையும் அறிந்து அவத்திற்குப்பய
 ஞாயபந்தமும் தவத்திற்குப் பயனாய வீழிம்த
 ருபவன் அச்சிவனைப் நிஷித்தசீவர்கள் உண்
 னைப்பெரியனென்று அறியும்படி அவர் சாட்சி
 யாகநீ செய்யந்தவத்தால் உனக்கு என்னபய
 ன் உண்டாமென்று விவேகங்கூற அதற்கு அ
 ச்சி வனது திருவுளத்துக்குப் பாங்காக நடக்கி
 ன்ற நன்னெறி யாதென்று மனங்கேட்ப—
 அன்னவன் திப்பொன்னடி சுரியதாவரும் தவ
 ன்செய்தெஞ்சே-எ-து. சீவசாட்சி குறியாமல்
 சிவனது திருவடி சாட்சியாக அரியதவத்தினை
 நெஞ்சமேந்திச் செய்தியென்று விவேகங்கூற, அ
 தற்கு அத்திருவடி சாட்சியாகச் செய்யும் தவந்
 தால் வரும் பெருமை யாதென்று மனங்
 கேட்ப—பின்னை முன்னவ னுலகறிந்திறைஞ்
 சுமா பெருமை செய்குவனோள்-து. அதற்கு
 இங்ஙனம் நீதவஞ்செய்தபின் னர் யாவர்க்கும்
 முதல்வனாகிய சிவன் இவ்வுலகத்திலுள்ளார் யா
 வரும் திண்ணைப் பெரியவனென்று அறிந்து வ
 ணக்கும்படி பெருமையைச் செய்வான் இத
 னைநீ அறிதியென்று விவேகங்கூறிற்று, எ-று, இ
 தற்கு உதாரணம்- , , சிவபோகசாரம் - நாம்
 பெரிய ஞென்னு மதை நாடா தடக்கு மவர்,
 நாம் பெரிய ஞென்று மறைசாற்றியிடும்- நாம்
 பெரியர், என்பார் சிதியரிவ ரலா துவ்வுலகில்,

துன்பார்சமப்பார்கள் சொல், மற்றுமவருவ
னவற்றாற்காண்க. (க)

இங்ஙனந்திருவடிசாட்சியாகத்தவஞ் செய்
கின்றமனம் சுலர்க்க விற்பத்தைக்கருதியவா
று நோக்கிமேற்கூறுகின்றது. *

ஓரினுள்ளமேபாரின்மானிடர்முத ... *

லுளவறுபிறப்பிடுஞ் ... *

சேருமின்பமொன்றில்லையென்பதுபிரத் *

தியக்கமாநீவல்லாய் ... *

போர்களாதிதுன்பிமையவரடைவதும் ... *

புகலநூலுணர்ந்தாயே ... *

நேரிலாவரன்கழல்லான்மிகுசுக... ... *

நிலைபிதிதிலையன்றே ... *

ஓரினுள்ளமே பாரின்மானிடர் முதலுளவ
றுபிறப்பிடுஞ், சேருமின்பமொன்றில்லையெ
ன்பதுபிரத்தியக்கமா நீவல்லாய்,எ-து. நெஞ்
சமே உண்மையாக விசாரிக்குமிடத்தி இப்
பூமிக்கண் மக்கண் முதல்தாவார மீறாயுள்ள அ்
றுவகைப்பிறப்பினுள்ளும் பொருந்தா நின்
றசுகம்ஓர ணுவளவாயினும்இன்றென்பதுகா
ட்சிப் பிரமாணமாக நீயே அறியவல்லாய்—
போர்களாதிதுன் பிமையவரடைவதும் புகல
நூலுணர்ந்தாயே-எ-து. அஃதன்றிச் சத்தா
ருக்களோடு அமர் செய்தல் முதலிய வற்றால்
வருந்துன்பங்களைத் தேவர்கள் இப்பாருந்துவ

தும்வேதாஃமசாஸ்திரங்கள்கூற அநைதச்சப்த
 ப்பிரமாணத்தால் அறிந்தனை யென்றுவிவேக
 ங்கூற, அதற்குமக்கண் முதலிய அறுவகைப்
 பிறப்பிற்கும் மெலாய தேவப்பிரப்பின் கண்
 ணும்இன்பம்இன் றென்றீர்இனித்தான்சுகமா
 வதுயாதென்று மனங்கேட்ப, —நேரிலாவர
 ன்கழல்லாஃபி ருசுகநிலைபிறிதிலையஃ நேரது
 அதற்குஒருவாற்றா ணும் உவமைகூறற்கரியசி
 வனதுதிருவடி யேயல்லதுமிகுந்தபேரின்ப
 நிலைவேறுஇன் றென்றுவிவேகங்கூறிற்றுஎறு
 [பிறப்பும்இறப்பும் காமமும்நோயும்பயமு
 முதலிய துன்பங்களைத் தேவர்க ளடைதலிற்
 பேர்களாதிதுன் பென்றுகூறப்பட்டதுஅன்
 றென்றதுஅசைநிலை] இதற்குஉதாரணம்,பெ
 ருந்திரட்டு-தியவசுரர்பகையுண்டு செற்றமார்
 வமிகவுண்டுநோயுண் டனஞ்சனருண்டுநோய்
 கட்டெல்லாந்தாயான காய்முண்டு கைதொ
 முவேண்டினருமுண்டுகற்பத்தே-மாயந் தன்
 மையுண்டானால்வானோர்க்கென்னை வளனுண்
 டே, ஆனந்தத்திரட்டு-தேவின் மானிடத்திற்
 றுன்பந்திகழ்வதுப்பரிசேயென்றால்,ஆவநீழ்
 விலங்குபக்கியாதிதாவரமற்றெல்லாம்.- ஓவிய
 துன்ப வெள்ளத்துழைத்த லோரளவு முண்
 டோ, பாவமாநிராயந்தன்னிற் படுதுயர்பசுர
 ல்வேண்டா-மற்றும்வருவனவற்றாற்கண் க ()

இங்ஙனங்கூறிய உபதேசமொழிசுனை அர்க்
தாங் கீசாரமாக உட்கொண்டு பிறபஞ்சத்தில்
மிகவும் உவர்ப்புப்பிறவாமல்நின்ற மனத்தை
ப்பார்த்துமேற்கூறுகின்றது. *

அன்றெனக்குநீயொரு துணைபிறப்பிற் ப் *
பதிறுயரமுட்கேடும்... .. *

தின்றலொன்றல்லவியாதிகளினுற் ... *

செறி துயரமுமோர்ந்தோர்ந் ... *

தென்றுமேழ்பவக்கஞ்சிலைநெஞ்சமே ... *

யின்பவீடெதுவென்ற ... .. *

நின்றநின்றமுதிலைதொழுதுகைவ ... .. *

னேசர் தாள்பூசித்தே ... .. *

அன்றெனக்குநீயொரு துணை-எ-து. பிற
ப் புத்தூன்ப மென்றும் வீரிஇன்பமென்றும்

உனக்கு நானாடிபாயத் களிநாலும் யாம் அறி
வித்தும் நீ அப்பிறப்பினைநீக்கி வீட்டினை அ

டைதற்கு ஏதுவாய்தவத்தினைவினாந்து செய்
யாது தாமசம்பண் ணுகின்றனை பாகலின் என

க்குநீ ஒப்பற்ற துணையன்றென்று விடுவகக் கூ
ற, அதற்கு நீர் விரிக்கச் சொன்னுபற்றுக்கள்

யாவும் விரித்தேன் தவமுஞ்செய்கின்றேன் நீர்
இன்னுங் கூறியவாறுக்கேட்க நிதிக்கின்றேன் .
இத்தனம் இருந்தஎன்னை அங்ஙனங்கூறியது
என்னெயன்று மனக்கேட்ப, பிறப் பிறப்ப
திற்றுபரமுங் கேடுந் தின்றலொன்றல்லா வி

யாதியாதிகளினாற்செறிதுயரமுமோர்ந்தோ
 ர்ந்தென்று மேழ்பவக் கஞ்சிலை நெஞ்சமே-
 ள-று,பிறப்பிற் கருப்பா சயப்பை உறுத்தல்
 முதலிய வைந்தினால்வருகிற துன்பத்தையும்
 இறப்பில் அத்துன்பத்தினெண் மடங்காகிய
 துன்பத்தோடுவருகிற நாசத்தையும் இவற்றி
 ற்கு இடையாய்ள்ள லீங்கினை அருந்தல்பொ
 ருந்தல்களாலும் நோய்முதலியவற்றாலும் அ
 டையாநின்ற துன்பங்களையும் இடைவிடா து
 எக்காலமும் ஆராய்து அவ்வெழுவடைப்பிற்
 ட்பிற்றும் நெஞ்சமே நீபயந்தாயில்லை இன்
 பவிடெதுவென்றேநின்ற நின்றுமுதிலைதொ
 முதிலைசிவனேசர்தாள் பூசித்தே-எ-து. அஃ
 தன்றி அப்பிறப்புத் துன்பங்களை நீக் குதல்
 செய்யுஞ்சிவன துதிருவடிக்குநேயராகிய அ
 டியாரதுதிருவடிகளை அருச்சித்து வணங்கினை
 யில்லை இவ்விடாவதுபாடுதன்று அவர்களை
 க்கேட்டு நின்றுநின்று அழுதாயில்லை ஆக
 லின்யாம்கூறியவாறுநீகேட்டது, என்னையெ
 ன்றுவினேகக்கூறிற்று-எ-று. வியாதி யாதிக
 ளினாற்செறிதுயரம்என்றமையால் அறுத்தல்
 பொருதற்குவது-வாகிய திரவியந் தேடுதல்
 அதனைப்பாதுகாத்தல்நராதனை மூப்பமுத
 லிடவற்றால்வருந் துன்ப, முங்கொள்க. கருப்
 பாசயப்பை யறுத்தல்முதலியவைந் துதுன்

பமென்றதுகருப்பாசயப்பையறுத்தல் அதி
 ற்சலம் பூரித்தல்- உதராக்கினியாலவேவுதல்,
 பிரசுதவாயுமுரித்துத்தள்ளுதல்-யோனித்து
 வாரத்தில் நெருக் குண்டல்-ஆகிய இவ்வைந்
 துமென்றறிக. இவற்றிக்கு உதாரணம், சிவ
 தருமோத்தரம்-என்றென்றெண்ணியிருக்கு
 முயிரிடர்ப்பட்டழியுமெழில்வகாக்கீழ், ஒன்
 றுமொருவன்றனப் போலக்கருப்பாசயப்
 பையறுத்துதலால், மன்றவுத்திமறிந்தாழ்வா
 ன் வருத்தமென்றதருந்தியிடும்-நின்றகருப்
 பாசயவுதகவெள்ளங்கொள்ளநிறை யழிந்தே
 என்றும்-அக்கியதனிற்றக்கியிடும்போ மயத்த
 கும்பத்தில் - தங்குமொருவன்றபனம்போற்
 தபனமெய்துந்தாயுதரத், தங்குகடவே யழல
 னையசூசியதனாலாகத்தைப், பங்கித்திடவேப
 டுமிடரினிருநாற்குணிதம்பட்டமூக்கும் என்
 றும்-கருப்பாசயமேகட்டமதா மதனிலதிகங்
 கடுங்காலும் - முருக்கியிடவேமோகமுற மு
 ன்னைச்செயலுமந்நிலையே-மரிச்சவாலைக் கரு
 ம்பெனவே யோனிவழியின் வலிதொலைய,
 நெருக்கப்பட்டு நிலமிசையேதோன்று முயி
 ருக்கையுடனே, என்றும் இப்பிறப்பினைண்
 மடங்காயதுன்பத்தோடு வருநாசத்திற்கு உ
 தாரணம் “பெருந்திரட்டு-பரணமாகிய பெ
 ண்டிருந்திரட்டும் பண்டு தங்கையிற்றந்தஇ

ரணமானவைகொண்டிட விவரை விட்டியம்
பிடாதிவணேகும், மரணவேதனை யாவ ரால
றியலா மயங்கி யைம்புலனந்தக் - கரணமியர
வையுங் கடங்கிடவருந் துயர் கடவுளேயறி கிற்
பான், என் றும் வந்திடு மரணத்துன்ப மறித்
துணாசெய்யப்போமோ உந்திமேலையும் பித்
துமுணர்வொடுபொறிகலங்கி - நந்திடாவிரு
ளேமூடிநாவுலர்ந்தலமந் தென்னே, இந்தமா
விறப்பிற்றுன்பம் பவத்துன்பத் தென்மடங்
கே-என் றும்-ஆனந்தத்திரட்டு - கருவிடைய
முந்துந் துன்பமுநிலத்தின் கண்ணுறிந் கொ
டியவெந்நோயால் - மருவுவெந்துயருநனாதி
னாயெய்திருந்திடுந் துன்பமுங் கூற்றால் - உ
ருவினையொருவுந் துன்பமுமீட்டிக் கருங்குழி
யொன்று முயரும், வெருவா வெண்ணியி
ன்ப வீடதனைமேவ நன்குணர் தலே வேண்டு
ம் என்றும், நின்று நின்றமுதிலை யென்பதற்
கு உதாரணம், 'திருவாசகம்- ஆடுகின்றிலைகூ
த்துடையான் கழற் கன்பிலை யென் புருகிப்
பாடுகின்றிலை பதைப்பதுஞ்செய்கிலை பணிகி
லைபாசமலர்-சூடுகின்றிலை சூட்டுகின்ற துமிலை
துணையிலிபிணநெஞ்சே, தேடுகின்றிலை தெ
ருவுதோறலறிலை செய்வதொன் றறியேனே,
என் றும் மற் றும் வருவனவற்றற்காண்க' யத
நீர் கூறியவாறே பிறவித் துன்பத் திற்குப்

பரகதிகொடுத்தருள்செய்யுள், சித்தனே செ
ய்துநீருள்பெருந்துறையிற்செழுமலர்க்கு
ருந்தமேவியசீர், அத்தனையடியேனாதரித்த
ழைத்தாலதெந்துவேயென்றருளாயே, பிறர்
மனை நயக்கின்ற யென்பற்கு உதாரணம்.
திருவள்ளுவநாயனார் - வலியினிலமயான்வ
ல்லுருவம் பெற்றம், புலியின் றோல்போர்த்
துமேய்ந்தற்று - மற்றும்வருவனவற்றாற் கா
ண்க, (யஉ)

நீர்கூறியமுறையேசெய்கின்றதென்றுஎன்
மேலே தவறென்றும் கண்டிலேன் இங்ஙன
மிருப்பச்செத்திலாய் கெடுவா யென்று என்
னை வெறுத்தக்கூறினீர்என்பால்தவறு தான்
யாதென்றுமணக்கேட்ப - ~~திருவள்ளுவநாயனார்~~
~~திருவள்ளுவநாயனார்~~

செய்துநீருள்பெருந்துறையிற்செழுமலர்க்கு
ருந்தமேவியசீர், அத்தனையடியேனாதரித்த
ழைத்தாலதெந்துவேயென்றருளாயே ... .. *

பூசைசெய்துதோத்திரம்சொல்லித்தனை
னைபுண்ணியர்பானண்ணற்காசைசெய்திடு
ம்பலக்கூத்தனையடைகலை-எ-து. தனது திர
வடியைக் காயத்தால் அருசித்து வணக்
வாக்கால்தோத்திரம்பண்ணிமனத்தால் தி
னித்த இங்ஙனம்வழிபடும் பத்திபுண்ணி
களைபுடைய அடியாரித்து எழுந்தருளு வத
ற்குத்திருவுளத்து இச்சைசெய்யாநின்ற கன
கசனபக்கண் நடம்புரிவோனை மனமொழி
பெய்ளால் வணக்கி அடைந்தாயிள்கை - அ

ரணுத் துணைபாணநீங்கிலை நெஞ்சே-எ-து, ய
 ல்ஞான சாஸ்திரங்களை வாயினாற் படித்தும்
 அவற்றின துபொருள்களை ஆராய்ந் தறிந்தும்
 பிறர்க்கு நன்னெறிபாவும் அவர்சம்மதிப்ப
 ச்சொல்லியும்நீ முன்னிருந்த உலகாசாரவழக்க
 த்தில்ஓரணுவளவாயினும்உள்ளே துறந்தனை
 யில்லை இங்ஙனம் பிறப்பிற்கே துவாய உலகா
 சாரம்துரத்தலின்மையால் வீட்டிற் கேதுவா
 யஞானசாரம் பற்றியதின்றென்பது நன்றறி
 ந்தேன் நெஞ்சமே—தூய தாமிவண் பிறர்
 கொள்க்குங்குமஞ் சமந்துசெல்கா முன்னில்
 எ-து. குங்குமப் பொதிசுமந்து செல்கின்ற
 கர்த்தபம் உன்னிலும் நின்மலமா மென்று
 முமன்றி இவற்றி நடுவண்ணிற் கூடா யுடா
 க்கஞ் செய்கின்றனை நெஞ்சமே நீ இவ்விடத்
 தில்இருந்து என்னகாரியஞ் செய்து கொண்
 டனை-இனி நீயிருந்தால் இக் கூடா பொழுக்க
 த்தால்எண்ணப்படவத்துண்பத்திலே தள்ளுவா
 யாகலின் நீசாவாய்கெடுவாய் என்று விவேகங்
 கூறிற்று,—எ-று, தனைநினை புண்ணியர்ப்பாண
 ண்ணற் காசைசெய்திடும் என்பற்கு உதா
 ணம், (திருவாசகம்) “முத்தனே முதல்வாழு
 க்கண முனிவர்மொட்டி மலர்பரித் தறைஞ்
 சிப், பத்தியாநினத் துப்பரவுவார் சமக்குப்

ன்கொளக்கூறுகின்றாய் சுர்த்தபத்திநீகு மக்
 களிடத்தாக்கையுமின்று-அஃதன்றியும் யான்
 சுமந்தகுங்கு மம்பிறர்பயன் கொளக் கொடு
 த்தேனென்றுவஞ்சமும் உளத்தின் ருகலின்
 உன்னைஅதனிணங்கீழ்ப்படுத்திக் கூறியதால்
 தோஷம்என்னெ யென்று விவேகங் கூறிற்று.
 எ-று. உலகாசாரநீக்கலை யென்றமையால் ஞா
 னசாரம்பற்றியதின்மென்பது வருவிக்கப்ப
 ட்டது, குங்குமம் ஆகுபெயர், வாயினால்ப
 லநூல்படித்தென்பதற்கு. தாரணம் - திருவ
 ள்ஞாவநாயனார்-ஓதி யுணர்ந்தும் பிறர்க் குரை
 த்துந்தானடங்காப், பேதைபிற்பேதை யாரி
 ல், பிறர் கொளக் குங்குமஞ் சுமந்துசெல் எ
 ன்பதற்கு உதாரணம், அறிவானந்த சித்தியா
 ர்-விரிந்தநல்வேதபுராணங்களாகம மிக்க கலை
 தெரிந்துபடித்துப்பொருள்செ பித்தா னிலை
 சேர்ந்துநில்லா-திருந்தசண்டாளரி னேற்றங்
 கமுதையெழிற்குங்குமம்,பரிந்து சுமந்தும்
 பின்வஞ்சம்பட்ட னாசுடய னெழிலே, மற்று
 ம்வருவனவற்றிற்காண்க (யரு.)

என்னுளத்தின் கண்வஞ்சம் இருந்தமையா
 ல்நீரிகழ்ந்துகூறி னீர், பற்றுக்க ளியாவும்
 விடுத்தானக்கு இதுவிடுதல் அரிதோ இது
 னையும் விடுத்தேன் இனி யொரு மார்க்கத்தி
 லேநின் றுதவச்சுதைப்பண்ணிவீட்டை அடை

தற்கு அறுவகைச்சமையங்களுள் ஓர் மேலாயசமயம் எனக்கு நீர் கூறுகவென்று மனங்கேட்ப, அதற்குமேற்கூறியே. நது
நாலுவேதமுமொருசமநிலைசொல... ..*

நவைசெயிரவத்தைப்பாற்... ..*

கோலுமுவிருசமயமாகியபடு... ..*

குகுழிநாடிழிகின்றாய்... ..*

வேலையாவுனக்குடறருவிதியுற... ..*

வையுமடைவிடுவிக்கும்... ..*

காலனார்தொடர்பையுமினந்தொடருதி ...*

போலுநீகடைநெஞ்சே.. ...*

நாலுவேதமு மொருசம நிலைசொலநவை
செயிரவத்தைப்பாற், கோலுமுவிருசமயமாகிய படுகுழியி
நாடிழிகின்றாய்-எ-து. இருக்குமுதலிய நான்குவேதங்களும் சகலகேவலங்களுக்கு மத்தியமாகிய சுத்தா வஸ்தையே
ஈட்டைதற்கு ஏதுவென்று சொல்லக் காம
வெகுளிமயக்கமென்னு முக்குற்றங்களையும்
உண்டாக்குதல் செய்கிறசகல கேவலங்களெ
ன்கிற இரண்டவஸ்தைகளின் பகுதியாச் ச
மயிகள் தங்கள் சித்தவிகற்பத்தாற் கோலிய
அறுவகைச் சமயமாகிய பிறவிப் படுகுழியி
லே நீஇறங்காநின்றாயென்று விவேககூற,
அதற்கு இவ்வறு சமைபங்களையும் படுகுழி
யென்றீர்-இது என்னையென்றுமனங்கேட்ப

அதற்கு இங்ஙனங்கேட்டமையாற் சமயங்கள்
 ஸ்மேலேபற்றுக்கள் நீதின்கண் விடுத்தியை
 கனின்—வேலையாவுனக்குடறருவிதியுநவையு
 மதைவிடுக்குங், காலனார் தொடர் வையுமினந்
 தொடருதிபோலுநீகடைநெஞ்சே-எ-து. இ
 துவேவேலையாக உனக்கு உடல்கொடுக்கின்ற
 பிரமனாகிய உறவினையும் அவனாற் கொடுக்கப்
 பட்ட உடல்களை விடுவித்தலே வேலையாகவி
 டிவிக்கிற கூற்றாகிய நட்பினையும் எவ்வகைப்
 பட்டபற்றுக்களையும் விடுத்திப், பிறப்பிறப்
 பைநீக்குதற்கு ஏதுவாய்வந்தும் இன்னமும்
 தொடர்கின்றனைபோலும் நியாவைக்குங்கீழா
 யநெஞ்சமேயென்று விவேகங்கூறிற்று-எ-று
 வேதாகமங்கள் கூறியநெறி செல்வோர்க்குப்
 பிறப்பிறப்பு நீக்குதலையென்றி மஹர்ச்சமய
 நூல்கள் கூறியநெறி செல்வோர்க்கும் அவை
 நீங்காதென்பது இத்தொற்காண்க—நாலுவேத
 முமொருசம நிலையென்பதற்கு உதாரணம்—
 பட்டணத்துப்பிள்ளைநாயனார்- சினந்தனையற்
 றுப் பிரியமுந்தானற்றுச்செய்கையற்று, நி
 னைந்ததுமற்று நினையாததுமற்று நின்மலமா
 ய்த், தனந்தனியேயிருந்தானந்த நித்திராத
 ன்குணின்ற, அனந்தவிடுறன்றிருப்பேனத்த
 னே சயிலாயத்தனே, சமயமாகிய படுகுழி
 யென்பதற்கு உதாரணம், தேவிகாலோத்த

ரம் - சமயாசாரசங்கற்பவிகற்பமும், அமையாதாங்குல வாசாரமானதும், இமையாதாருமீவிடாதவிலவாழ்க்கையும், அமையார் தோளாய்விடுதலாசாரமே.,, மற்றும் வருவனவற்றிற்காண்க.

இனி இந்தவுயிரைக்கொண்டு போகின்றகாலனுக்குத் தப்பிச் செல்லுநெறி எனக்கு நீர் கூறுகவென்றுமனங்கேட்ப, அதற்குமேயுரியுகின்றது.

நெஞ்சமேயுடலந்தமாதியைவிடார்.....*

நிற்கமற்றையர்க்கெல்லாம்.....*

வெஞ்சமக்குதிப்பரிதிவைக்கொருமிரு ...*

கண்டுபுத்திரன்சான்ரூல்... ..*

அஞ்சலிவ்வுடற்கிறுதியிப்பொழுதென ...*

வறியொணாமையினானும்... ..*

தஞ்சமென்றான்சரண்விடேலியாமுமச்...*

சமன்வலிதறிப்பாமே... ..*

நெஞ்சமேயுடலந்த மாதியைவிடார் நிற்கமற்றையர்க்கெல்லாம் வெஞ்சமற்குதிப்பரிந்து எ-து. நெஞ்சமே தேகாந்தத்தில் யாவர்க்கு முதல்வனாகியசிவனது திருவடியை மறவாத பெரியோர்கள் நிற்கமற்றைச்சரியை கிரியைகளைச் செய்கின்ற சீவர்கட் கெல்லாம் கொடிதாகிய கூற்றைக்கடந்துபோதல் அரி தென்றுவிவேகங்கூற - அதற்கு அவ்வடியை

மனமொழிமெய்ச் சளிஞல்வழிபடு வோர்க்குங்
 கூற்றைக்கடத்தல் அரி அதன்று கூறினீர், இத்
 தற்குப்பிரமாண முண்டோவென்று மனங்கே
 ட்ப—இவைக்கொரு மிருகண்டுபுத்திரன் சா
 ன்றால்-எ-து, அதற்குச்சிவனது திருவடியை
 த்தேகாந்தத்தின் மறவாதுபிடித்துக்கூற்றை
 க்கடப்பதற்கும் அத்திருவடியை மனமாதி
 யால்வழிப்பட்டும் அவனைக்கடத்தல் அரிதெ
 ன்பதற்கும் ஒப்பற்ற மிருகண்டுமாமுனிபுத்
 த்வராகிய மார்க்கண்டேயனோ சாட்சியென்று
 விவேகங்கூற, அது எங்ஙனமென்று மனங்
 கேட்ப, அதற்கு அறர்மனமாதிகளால் வழி
 பட்டுங்கூற்றன்வந்து பிடித்தான் அங்ஙனம்
 அவன்பிடித்தபோதுபயத்தால்மறவாது சிவ
 னதுதிருவடியை அவர்பிடித்தமையால் அந்
 தக்கூற்றனையுங் கடந்தாராதலின் அவனோசாட்
 சியென்பது அறிதியென்று விவேகங்கூறஅ
 தற்குத் திருவடியைவழிபடுதலாலியான் கூற்
 றைக்கடக்கலாமென்று இருந்தேன் நீர் கூறி
 யவற்றால் அவனை இவ்வழிபாட்டாற்கடக்கக்
 கூடாதென்பது அறிந்து அச்சமுற்றேன் இ
 னி அவனைக்கடத்தற்கு வதுவாகிய திருவடி
 யைப்பிடித்தற்கு உபாயம் நீர்கூறுகவென்று
 மனங்கேட்ப—அன்சலிவ் வுடற்குறுதி யிப்
 பொழுதெனவறியொணாமையினாந் தஞ்ச

மென்றான் சரண்விடேலியாமு மச்சமன்வ
 லிதடுப்பாமே-எது, அதற்கு நீ அஞ்சற்கஇத்
 தேகத்திற்கு அந்தம் இந்தக் கணப்போதெ
 ன்று நம்மால் அறியக்கூடாமையால் எந்நா
 ளும்மற்றை நினைவெல்லா மொழித்துச் சிவ
 னதுதிருவடிசஞ்சமென்று அதனையே விடா
 துபற்றுதி இஃகனஞ்செய்தியெனின் அந்த
 க்கூற்றன் நம்மைப்பிடிக்கவருஞ் சாமர்த்திய
 த்தைநாமும் தடுத்துகொள்வாமென்று வி
 வேகங்கூறிற்று-எ-து, சஞ்சம்பற்றுக்கோடு-
 இகற்கு உதாரணம், பெருந்தீரட்டு - வில்வி
 ளங்கியவிண்ணவர் மிகுத்தவாழ்நாளும், அல்
 லரும்பகலென் னுமீர்வாளினுநீதி, கொல்
 லும்வெக்கொடுங் கூற்றையார் குலைவுறார் கு
 றுகின் - நல்விருந்தெனவுவந்தெதிர்கொள்ளு
 மாண்ஞானி-என்றும்- திருவள்ளுவர்-வேண்
 டுகல் வேண்டாமையிலானடிசேர்ந்தார்க் - கி
 யாண்டிமிடும்கையில-என்றும் மற்றும்கவருவ
 னவற்றிற்காண்க, (யரு)

இப்போதுபெற்ற இக்காயத்தின்கண் நின்
 று ஒருதலையாகத்திருவடியை மறவாதுபிடிக்க
 வேண்டிமென்று இன்னும் வற்புறுத்துதல்
 மேற்கூறுகின்றது... ..
 தடுத்தாமெலுயிர்வருவமாயினும்பெறல்...
 சூற்றலமறைநாகத்... ..

திடத்தின் மாதவரிருவர்கங்கெனவடைந் ...*
 திருத்தல்சான்றரிதானிக் ... ..*
 கிடைத்தேசமுட்விவேகமுடிருக்குஞான் *
 நேகிரீசனைநெஞ்சே... ..*
 அமித்திலாய்பலகவலைமாய்த்தோருணர் ...*
 வாகிநின்றகலாதே... ..*
 தமித்துமேலுமிவ்வுருவமாயினும்பெறல்ச
 ற்றல-எ-து,இத்தேகத்தைவிட்டுஇனிமேல்இ
 ம்மானிடதேசமாயினும் பெறல் எளிதன்றெ
 ன்று விவேகங்கூற, அதற்கு இம்மானிடதேச
 மாயினும்பெறுதல்அரிதென்றுமிகவும் அரு
 மைப்படுத்திக்கூறுகின்றீர், இதுகிடைப்பது
 அரிதென்பதற்குஒர்காட்சிப் பிரமாணமுண்
 டோவென்று மனங்கேட்ப—மறை நாகத்தி
 டத்தின் மாதவரிருவர்கங்கெனவடைந் திருத்
 தல்சான்று-எ-து- அதற்குச் சம்பரன்சம்பா
 தியென்னுடிரண்டுமுனிவரும் புத்தியைவிரு
 ம்பிமேலாகியதவத்தினைப்பண்ண அதனால்
 வன்வந்துதொன்றி உமக்கு எண்ணவேண்டி
 யதென்றுகேட்ப, அதற்குத்தாம்கருதியுஅத
 னைமறைத்து முத்திவேண்டுமென்று கேட்ப
 அதற்குநீர் கருதியதொன்றும் நம்மைக்கேட்
 பதுமற்றொன்றுமோவென்று திருவுளத்தின்
 முனிவுசெய்துசாபங்கொடுத்தருள அதனால்
 அவ்விருவோரும் வேதகிரியின் கண்ணே பூ

கெனக் கிருசய்யமுடில் இந்தக் கலியுகமளவு
 ம்இத்தேகங்கிடையாது இன்றும் இருத்தலே
 சாட்சியென்றுவிவேகக்கூறு அதற்கு வினா
 வேறு இன்றிமனஞ்சும்மா விருப்ப—அரிதா
 கச்சிடைத்தேகமும் விவேகமிருக்கு ஞான்
 நேகிரீசனை நெஞ்சே யடுத்திலாய் பலகவலை
 மாய்த்தோருணர்வாகிநின்றகலாதே-எ-து, ஆ
 கலிண்டியும் அரிதாகச்சிடைத்த இந்தமானி
 டதேகமும் இசனில்தன்னைத்தலைவனை அறிய
 வருகிற அரிதாசியவிவேகமுடிருக்கிற இக்கா
 த்திற்றானே தேகபோகங்களைக்கருது கின்ற
 பலவேறுவகைப்பட்ட கவலைகளையுங் கெடுத்த
 துவகவறிவாய் நின்று கையெங்கிரிவாசனாகிய
 சிவனானிருவடிபைவிட்டு நீங்காது நீ அடை
 ந்நாயிக்குநெஞ்சமே நின்கருத்திருந்தது எ
 ன்னையென்றுவிவேகக்கூறிற்று-எ-து, அரி
 தாசியென்பதனை விவேகத்தோடும் பிரித்து
 க்கூட்டப்பட்டது, தடுத்துமேலு மிவ்வுருவ
 மாயினும் என்பதற்கு உதாரணம்-ஆனந்தத்
 திரட்டு மந்திர வாட்பெற்றும் பகைவெல்லா
 ன் மற்றதுகொண், டந்தோதன்மெய்யை ய
 நிந்தான்போன்-நிந்தவுடல், கொண்டுமுத்தி
 செல்லுங்குறிப்பின் நிசு சிற்றின்பங் கண்டுவி
 னைக்காளாங்கணக்கு விவேகமுடிருக்குஞான்
 நே என்பதற்கு உதாரணம், ஞானவாசிட்டம்

சையினுலறையுண்ணுப்பந்து போலக்காலஞ
லறையுண்ணுகணக்கிலாத, மெய்யிலேபுத்தி
னேத்தும் விவேகம் பெற்றும் விரகிலார்கிலர்
பிறப்பின்மீளவீழ்ந்தார், மெயினுண்முன்று
லகம்பணைதிசெய்து வருநிற்கும் போமாகி
வளர்ந்துவாளா, பொய்யினுண்மிகவிரியும்வே
லையுடே பொருதிரா போற்பசுபதத்தே புரி
ந்தமாயை-மற்றும்வருவனவற்றற்காண்க. ( )

இங்ஙனஞ்சுத்தப் பிரமாணத்தாலும் சாட்
சிப் பிரமாணத்தாலும் இக்காயங்கிடைத்தற்
குஅரிதென்று அறிவிக்க அறிந்து மனஞ்ச
ம்மதிப்ப, நினைத்தொழுகுபத்தாமதம் பண்
ணுமல் விராந்து நினைத்தற்குமேற் கூறுகி
ன்றது..

அகலுமிவ்வுடன்மினின் விராந்தெனின் ...*

விறைந்தாற்றொழிகலதிக்கே.....*

சகலமுஞ்செயநினைகுதறனையினித் .....*

தடப்புனலினுவென்றே.....*

பசுலினுல்விரிகானலைநெஞ்சமே.....*

சருதிநெற்பயிராதி.....*

யிகலினுற்செயநினைபவாநினைவையொத் ...*

இதமெனவிடுவாயே.....*

அகலுமிவ்வுடன்மினின் விராந்தெனின் வி

ரைத்தாற்றொழு-எ-து, மே த்தென்கண்டோ

ன்றிநின்றுஅழியும்மின்னெ. பே ல ம. பையி

ன்கண்டுதான் நிக்சணகாலத்து அழியும் இந்
தவுடலமென்றால் இஃது உள்ளபோதே அதி
சீக்கிறமாகச்சிவனது திருவடியை வணங்குதி
நதலதிட்கே சகலமுஞ்செய்நினைகுத றனை-
து இத்திருவடியை இடை விடாது வணங்குத
லன்றிப் பொய்யாகிய பிரடஞ்சத்தை மெய்
யாகக்கருதிக்கொண்டு இப்பிரபஞ்சத் துள்ள
அறுவகைத்தொழிலைஞ்செய்தீத்தோடங்கு
வதை—இனித்தடப்புனலிது வென்றேபகலி
னல்விரிகானலைநெஞ்சமேகருதிநெற்ப யிரா
தி யிகலினஞ்செய்நினைபவர்நினைவை பொத்
திடுமெனவிடுவாயே-எ-து, சூரிய கிரணத்தா
ற்பொய்யாய்விரிகின்றகானற்சலத்தை மெய்
யானதடாகசலம் ந தென்றுகருதிநெற்பயிர்
முதலியபைக்கூழினைத் தமதுசாமார்ந்தியத்
தால்உண்டாக்குதல்செய்ய அறியாமையாற்
கருதுவாராதுகருத்தைப்போலும் எண்கருத்
துமென அறிந்து தைஞ்சமேஇனி விடுப்பா
யாகவென்றுவிவேகக்கூறிற்று எ-று- சூரிய
கிரணத்தார்பொய்யாய்த் தொன்றுங் கானற்
சலம்போலச்சிவத்தைவிட்டுநீங்காத அபின்
னஞ்சத்தியாந்தின் னஞ்சத்திபொய்யாய்த் தோ
ன்றித்தான் போலச்சிவத்தைவிட்டு நீங்
காத அபின்னஞ்சத்தியாற் பின்னஞ்சத்தி பொய்
யாய்த்தான் இதலின்யிப்பின்னஞ்சத்தி ரிய

மாகியபிரபஞ்சம் கானற்சலத்தினிழல்போல
 ப் பொய்யெனக்கூறப்பட்டது“ கானற்சலத்
 தைப் பொய்யென்று அறிந்தவன்பைங் கூழ்
 செய்ய நினைபாமைபோலப் பிரபஞ்சத்தைப்
 பொய்யென்று அறிந்தவன் இப்பிரபஞ்சத்
 தொழில்களின் முயலான் என்பது அறித, அங்
 லுமிவ்வுடல் என்பதற்கு உதாரணம், குறுந்தி
 ரட்டு- காயநீர் க்குமிழியதினாறு மின்பங்கான
 லிற்புனலி ஓசனக்கீழ்-காடலித் துயரமளவிலை
 யிதைநீராப் புறமையிலநீர் தற்றாய் நீயினிக்
 கவலை நினைவெலாமொழித்து நெஞ்சமேவந்
 தெனக்குடன்பட்- டாயநற் சொருபர்க்கன்ப
 தேயிசைந்தாலரியதேதாரீ நமக்கெதிரோ, பிர
 பஞ்சம்பொய்யென்பதற்கு உதாரணம், திரு
 வாசகம்-பூத்தாரும் பொய்கைப்புனலிதுவே
 யெனக்கருதிப், பேய்த்தேர் முகக் குறுப்பே
 தைகுணமாகாமே, தீர்த்தாதி கழிதல்லையம்ப
 லத்தே திருநடஞ்செய் கூத்தாவுண் சேவடி க்
 கேகும்பண்ணந் தோனோக்கம், மற்றுமவரு
 வனவற்றாற்காண்க. (108)

பிரபஞ்சம்பொய்யென்பதுந் திருவடிமெ
 ய்யென்பதும் இங்ஙனம் நீர் அறிவிக்கஐயமி
 ன்நிறன்றுணர்ந்தேன் உமது திருவையை எ
 ன்னென்று உரைப்பேனென் கூமனங்கூற அ
 தற்குஞான சமாதிகூடுதற்குமனத்தே உடல்

படுத்திமேற்கூறுகின்றது ... .. *
 வாப்மையிதுணர்ந்திடுதி நன்னெஞ்சமே *
 வருகணத்தேனு ... .. *
 நீதினைந்திடேறவ்வளவுடலுற..... *
 னிச்சயிப்பரிதத்தாற் ..... *
 போயதோர்கணச்செயலுனேற்பயதிலை *
 புகனிசழ்கணத்தேனுந் ..... *
 திமைநன்மைநீதினைவெதன்வினைவழிச் ... *
 சிவன்றருகுதலாலே .. .. *
 வாப்மையிதுணர்ந்திடுதி நன்னெஞ்சமே
 எ-து-யான்கூறிய நன் மார்க்க நெறியேசென்
 றுஎனக்கு நன்மைதருகின்றநல்ல நெஞ்சமே
 உண்மையாகிய இதனையும்நீ அறிவாய்—வருக
 ணத்தேனுநீதினைந்திடேறவ்வளவுடலுறனி
 ச்சயிப்பரிதத்தால்-எ-து, நீ ஞானநிட்டைகூடு
 மிடத்து ஓர்கணப்போதாயினும் அந்நிட்டை
 யின்நீங்காது இருக்கேண்டோலின்வருகா
 லங்களிற் கணப்போதாயினும் யாதொன்ற
 னையுங்கருதிச்செல்லற்க, அக்கணப்போதள
 வும் இவ்வுட்கிருத்தற்குநிச்சயம்பண்ணக்கூ
 டாது அதனால்—போயதோர் கணச்செயலு
 னேற்பயனிலை-எ-து, சென்றகாலத்து ஓர்கண
 ப்போதாயினும் இன்னது செய்யாது விடுத்
 தேன் என்றுகருதற்க, அதனாற்பயன் ஒன்றுமி
 லையென்றுவிவேகங்கூற, அதற்குவருக்கால

ஞ்சென்றகாலங்களில் ஒன்றையும் நினைவேலெ
ன்னுசுநினீர் இஃது உண்மைநிகழ்காலத் துஅ
ன்னபனாதிக்களைக்கு குறித்தாயினும்- நினைக்க
லாகாதோவென்றமனங்கேட்டபு,--புகனிசுழ்க
ணத்தேசனும் தீமை நன்மைநீநினை வதென் வி
னைவழிச்சிவன் நருகுதலாலே- எ - து அதற்கு
சொல்லப்பட்ட நிகழ்காலத்திற்கணப் போதா
யினும் நீசுததுக்கங்களை நினைவது எண்ணைநம
துநல்வினை தீவினைகளின்படியே சிவன் அறிந்
துசுகதுக்கங்களை நமக்கு அருந்துவித்தலால் எ
ன்று விவேகங்கூறிற்று. எ-று இதற்கு உதாரண
ம்- திருவள்ளுவநாயனார் ஒருபொழுது ம்வாழ்வ
தரியார் கூருதுபகோடியுமல்லபல, என்னும்ஒள
வைர் நல்வழிபுண்பது நாழிபுடுப்பது நான்
குமுழ- மென்பதுகோடி நினைந்தெண்ணுவ
ன-கண்புதைந்தமாந்தரீகுடி வாழ்க்கை மண்
ணின் கலம்போலச், சாந்தனைபுஞ்சஞ்சலமே
தான், என்றுமற்றும்வருவனஎற்றந்தகாண்க ( )

பிரியவிடயங்கள்வா வேண்டு மென்றுகரு
தாது இருத்தற்கும் வந்தவிடயங்களின் மேல்
சூழை செல்லாது திருவடியையமறவாது இருத்
தற்குமேல் உபாயங்கூறுகின்றது ... ..*
சருவதீமையினன் னிடையுமுழநித் ... ..*
ததையுயர்கழைமேலின் ... ..*

றுறாகளாதிசெய்கூத்தரிற்பிறனைநச் . . . . . ஜ
 சொருமகடவனேவல் . . . . . *
 புரிதரன்நினைம்பொறிகளாற்பற்றினும் . . . *
 புகனிராசையைநீயும் . . . . . *
 நிரவினுட்கலினும்விடெனெஞ்சமே . . . . *
 யின்பவிடெளிதாமே . . . . . *

தருவதீமையினன்னமையுமுழுநீ தீததைது
 உனக்குவெறுப்பாகிய துண்பத்தை நீவிரும்
 பாதிருக்கவும் பழவினை தானே கொடுப்பது
 போல் உனக்குவிருப்பமாகியசுகத்தையும் நீ
 விரும்பாதிருக்க அவ்வினைதானே கொடுக்கு
 ம் உனக்குளக்காலத்துளவ்வினைப்பயன் அது
 பவிக்கப்பொருந்தியது அதனையாகலிற் பழ
 வினைப்படியே வருமென்று அறிந்துஎதிர்கா
 லத்து ஒன்றையுங்கருதா துவிபித்து—உயர்க
 லைமேனின் றுறாகளாதிசெய்கூத்தரிற் பிற
 னைநச்சொருமகடவனேவல்புரி தறன்னின்-எ
 னது, உயர்ந்தகம்பத்தின்கணின் று அந்நிலைக்கு
 தீதவறுவாராது அதன்கட்கருத்தைவைத்துத்
 தியாகியைப்புகழ்தன் முதலியநோக்கு வித்
 தைகளைப்பழக்கத்தாற் காயத்திற் காட்டுதல்
 செய்புகூத்ததைதாப்போலவும் பரபுருஷனை
 நச்சியலூர்நாரி அவன்மேற்கருத்தைவைத்துத்
 தன்புருஷனுக்குப் பழக்கத்தால் இவனதுவ

வற்றொழில்களைச் செய்தல் போலவும் — ஐம்
பொறிகளாம் பற்றினும்புகனிராசை யை நீயு
த்திரவினும்பகலினும்பிடேனெஞ்சமேயின்
பவீடெளிதாமே-எ-து, ஐந்திந்திரியங்களாலு
ம் ஐந்துவிஷயங்களைப் பிடித் தாலுஞ் சொல்
லாநின்ற அவ்விஷயங்களை இன்பமென்றுகரு
தி அவற்றின்கண் ஆசையுருது திருவடிக்கண்
ஆசையைவைத்து இதனை இரக்காலத்திலும்
பகற்காலத்திலும் விட்டுநீங்காதேயாவர்க் கும்
அரிதாகிய வீட்டின்பம் உனக்கு எளிதில் உ
ண்டாமென்று விவேகங்கூறிற்று-எ-து—தவ
ன்புருஷின்- இசற்கு உதாரணம் “பெருந்தி
ரட்டு-இல்லின்பமிகழ்ந்து பேரின்பம்பேண்
டியெழிற்குருவருடனின் மேலா, நல்லுணர்
வதனைபெற்றொரே காந்த நண்ணியே சமா
தியிற்றொடங்கியல் பகளுக்கே நரவமாட்டி
டுவோனறை தருபணிக் கண் மீகாமன், வல்க
ரிப்பாகன் போல் நோக்குவர்க்கு மனையின்
மீட்டிச் சையு மெழுடோ, மற்றும்வருவன
வற்றாற்காண்க.....(யக)
எக்காலமும் இடைவிடாது திருவடியைம
றவாதிருத்தல் பிரதானம், ஈதன்றிற் ராசையு
டனும் இருக்கவேண்டுமென்று கூறினீர், இ
துள்ளனை என்று மனங்கேட்ப, அதற்கு மேற்
கூறுகின்றது.....*

ஆணிக்கனகநிதியப்பராயன்கொடுத்த.....*
 மாணிக்கமாலையைப்போல்வாய்க்குமோ-வாணர்புகழ்...சுகு.
 அம்மையராயன்கொடுத்தவாணிமுத்துத்தாழ்வடத்தைக்....*
 கொம்மைமுலையாட்கேன்கொடுத்தேனா - நம்முடைய.
 வல்லக்கொண்டையனருள்வச்சர்க்கணையாழிக்.....*
 கல்லுக்கொருவரிலைகாண்பாரோ-வல்லிசெய்த...சுகு.
 கின்னார்ப்பாட்டிக்குக்கெழிக்காமையன்கொடுத்த.....*
 பெர்ன்னாணாண்பொற்கிடைக்கப்போகுதோ-மன்னர்புகழ்
 கச்சமுலையாருக்குக்காளிங்கன்முன்கொடுத்த.....*
 பொற்கிமிக்கிப்போற்க்கிடைக்கப்போகுதோ - குச்சிலியகி.
 வெங்காசிராவளித்தகெம்பிழைத்தமோதிரம்போல்.....*
 இங்கார்கொப்பார்சொலேந்திழையே-மங்கைபுரி....சுகு.
 நாட்டியத்தைக்கண்மிமெச்சிந்தத்ததுலிங்கேந்திரன்.....*
 போட்டொலுசெண்ணுறுபொன்பெறுமோ-வாட்டமில்லா
 கோகனகவதனன்கொபாலராயனருள்.....*
 மோகனப்பொன்மாலமுற்றுமோகனமே-போகத்...சுகு.
 திருமலைக்கண்டமன்னன்நந்தருள்கிந்தாக்கை.....*
 இருமுலையாட்கென்கழுத்திலிட்டேன்-கருணநிதி....சுகு.
 பூசாரிராயனிட்டபொற்சவளிபோலவுமோர்.....*
 ஆசாரிபண்ணவறிவானோ-தேசமெச்சும்...சுகு.
 போடிமகிபன்கொடுத்தபொற்சட்டிகட்டிவிட்டிப்.....*
 போடியென்றேனென்னமதிபோனென்யான்-தாடகையை.
 அம்பிற்பொருராமபுத்ரதுரையன்றுதந்த.....*
 தும்பிப்பதக்கவிலைசொற்பமோ-சொம்புபெறும்....சுகு.
 நாடகத்தைக்கண்மிமெச்சிநம்முத்தையனளித்த.....*
 பாடகத்தைக்கண்டாற்புகுபோமே-நாடுபுகழ்....சுகு.
 தொட்டராயன்கொடுத்தசோடுவச்சுவோலையும்பொற்.....*
 பட்டையொருணும்கிலைபண்ணுவதோ-வெட்டிகின்றசுகு.
 வாளுலவுஞ்செங்கண்மடந்தைபொட்டிக்காறையெந்த.....*
 ஒருவன்விட்டி.லிருக்குதோ-தாளவட்டி....சுகு.

முலையுந் தொழுகையயிலைநாமே-எ - து, அந்நி
னைவெல்லாம் எப்பொழுது இறந்தது அப்
பொழுதுதானே சந்திரகுடனாகிய எமதுதந்
தையினது பரிபூரணமாகிய திருவடியையுந்
தொழுதற்கு-ஐயமின்றென்று விவேகங்கூறி
ற்று-எ-று. உடல்விட்டு உயிர்தீங்குங்காலயா
தோர் அவாத்தோன் நிற்றுஅவ்வவாவின்வழி
த்தாய்ச்சென்று உயிர்பிறத்தலின் அவாப்பி
றப்பிற்குவித்தெனப்பட்டது, இதற்கு உதா
ரணம்“ திருவள்ளுவநாயனார்- அவாவென்ப
வெல்லாவயிரீக்குமெஞ்ஞான்றுந், தவா அப்
பிறப்பினும்வித்து, ஆசைக்கடல் சுவருமே
நினைவெனுந்திராமாயும் என்பதற்கு உதார
ணம்“ஞானவாசிஷ்டம் - இச்சையாம் விறகு
மாண்டா லெண்ணமாம் வன்னிமாயு, நிச்சய
ந் தத்துவத்தி னாகையா நெடுந்தேதோறி,
மெச்சியவுதாரக் கண்ணால்வேட்கையான்மிக
வும்வாடுங், கொச்சைஞாலத்தைநோக்கிக் கு
றைவறவிருப்பாய்தீரா,மற்றும் வருவனவந்
ருற்காண்க. (உய)

நினைவுக ளியாவு மிறந்து போகவேண்டு
மென்றுகூறினீர் சிவபூசைமு தலியசற்கருட
ங்களாயினும் செய்யவேண்டாவோ வென்று
மனங்கேட்ப-அதற்குமேற்கூறுகின்றது *
நாமரங்கருச்சனைமுதலியகொடு ... .. *

நலஞ்செய்தேமவையின் நித்... *
 தீமைசெய்துளேமெனவுமுன்னிலையொரு *
 சிறிதசைவடைந்தாலும் ... *
 யாமியற்றபாரதமென்னினவுமற் ... *
 றசைகிலையெனிறெஞ்சே ... *
 யேமமிக்குறச்செய்துநன் கிறைகழற் ... *
 கெனத்துணிந்திடுநீயே ... *

நாமரந்திரச்சுனைமுதலிய கொடு நலஞ்செய்தேமவையின் நித்தீமைசெய்துளே மெனவுமுன்னிலையொரு சிறிதசைவடைந்தாலும் யாமியற்றபாரதம். ஏ-து, யாம் இன்றைக்குச் சிவனது திருவடிக்குத் திருமஞ்சன பத்திரப் பங்களாற்செய்யும் நலஞ்செய்தேமவையின் உபசாரங்களைக் கொண்டு நன்மை செய்தேமெனவும் இன்றைக்கு அவை செய்குதல் இன்மையால் தீமைசெய்தேமெனவும் இங்ஙனங் கருதுதலைப்பற்றி உனது நிலைசிரிதோ ரசைவு பொருந்திற் றாயினும் அத்திருவடிக்குச்செய்யும் அபராதம் அதுவேயாமென்று விவேகங்கூற, —என்- ஏ- து. அதற்குப்பூசை செய்தேன் செய்கின்றிலேனென்னுநினைவுசிவனுக்கு அபராதஞ் செய்தல் என்னையென்று மனங்கேட்ப அதற்குந் தென்று சுட்டியறியக்கூடாதசிவந்தைச்சுட்டியறிதலே அபராதஞ் செய்தல் இங்ஙனங் கூற அதற்கு அங்ஙனஞ்

சுட்டாமல் சிவத்தையறிதற்கு உபாயம் எங்ங
னமென்று மனங்கேட்ப—நினைவுமற்றசைகி
லையெனினெஞ்சே யேமமிக்குறச்செய்யுநன்
கிறைகழற்கெனத்துணிந்துநீயே-எ-து அத
ற்கு ஓரணுவளவாயினும் ஒன்றைச் சுட்டியெ
ழுந்து அசையாது நிற்றி யெனின் இதுவே
திருவடிக்கு இடமிருந்தறச் செய்யும்பூ
சையெனநீ நெஞ்சமே நிச்சயித்து அறிதி
யென்றுவிவேகங்கூறிற்று-எ-று—தானுமு
ருவமாயிருந்துகொண்டு சிவனையும் ஒருருவா
ய்க்கண்டு அருச்சனை பண்ணுகல்கற்பனை யா
கலின் இது அபராதமென்றுந்தான் அறிவா
கநின்று அறிவிற்கு அறிவாகியசிவத்தின்கண்
அசைவறநிற்றல் உண்மை யாகலின் இதுவே
பூசையென்றுங்கூறப்பட்டன. இதற்கு உதா
ரணம். “ஆனந்தத்திரட்டு-எப்பொருள்களுந்
தானாகியயிலங்கிடப்படுவானீச-னப்படிவளங்
குகின்றதறிதலேபரன்றனக்கு, மெய்ப்படுபூ
சைவேரோர்செயலினாலன்று மெய்யே, யிப்
படினானந்தனா லிறைஞ்சிடப்படுவா னீச
ன்,” மற்றும் வருவனவற்றாகாண்க, (உக)

இங்ஙனம் அசைவறநிற்றல் எனக்குக் கூடா
து சிவன் இங்ஙனமிருப்பா னென்று தியான
ஞ்செய்கின்றேன் என்று கூரிய மனத்தைப்பா
ர்த்து மேற்கூறுகின்றது.

நீமெய்ஞ்ஞானநன்னிடைசாருதலரி ... *
 தெனவுநெஞ்சகமேசற் ... .. *
 ரோய்விலாதுசெய்தியானமாதிகளெளி... *
 தெனவுமுன்னுநின் றாய் ... .. *
 சேய்கடம்மினத்தாய்கொல்கம்மா... .. *
 விருக்குதல்செயற்கரிதாகிப்... .. *
 போயுழைப்புனக்கெளியதாயி ருந்தவிப்... *
 புதுமையென்புகனின்றே ... .. *
 நீமெய்ஞ்ஞான நன்னிடை சாருதலரி தெ
 னவுநெஞ்சகமேசற். ரோய்விலாது செய்தியா
 ன மாதிகளெளிதெனவுமுன்னுநின் றாய் - எ-
 து. நெஞ்சமே நீ அதுவென்றும் இதுவெ
 ன் றும் ஒன்றனையுஞ் சுட்டி நினையாது சும்மா
 வீருக்கின்ற உண்மை ஞானமாகிய நல்லநிஷ்
 டகூடுதல்அரியதெனவும் ஓரணு வளவாபி
 னும் நனைவுஒழியாது மெய்யாநின்ற தியான
 செபசிவபூசைமுதலிய செய்குதல் எளியதெ
 னவும்கருதாநின்றனை— சேய்கடம் மினத்தா
 ய்கொல் -எ-து. ஆகலின் அன்னை நீராட்டல்
 முதலிய உபசாரங்களைச் செய்து மலரணையி
 ல்இருத்தவும் அவ்விடத்திற் சுகத்திற் சும்மா
 விராது புறத்துளமுந்து ஓடிவருந்துஞ் சிறு
 பிள்ளைகளது கூட்டத்தினையுடையயோநீயு
 ம்,—சும்மாவிருக்குதல் செயற்கரிதாகிப்போ
 யுழைப்புனக் கெளியதாயி ருந்த விப்புது

மையென் புகனின் றே-எ-து. தியான மாதிக
 னைமன மொழி மெய்களினுற் செய்யாது சம்
 மாவிருநீ யென்றுயான் கூற அங்ஙனம் இரு
 க்குதல்செய்தற்கு அரிதாய் அவற்றைச் செ
 ய்குவ லென்று சென்று வருந்தும் வருத்தம்
 உனக்கு எளிதாயிருந்தஇப்புதுமை என்னை
 யோ யாவர்க்குஞ் சும்மா விருத்தல் எளிது ஓ
 டித்திரிதல் அரிது அவர்களுக்கு அங்ஙனமி
 ருப்ப உனக்கு இங்ஙனம் இருந்த இதனை நீநி
 ன்று எனக்குச் சொல்லுகவென்று விவேகங்
 கூறிற்று-எ-று.— மன மாதிமுக்கரணங் களு
 ம் அசையாது நின்றவிடம் - மெய்ஞ்ஞா
 னான நிஷ்டை யென்பதும் அவையசைந்து
 செய்யுந்தியான சமாதிகள் அந்நிஷ்டை வரு
 தற்குவதுவென்பதும் அறிக, — மெய்ஞ்ஞா
 ன நிஷ்டையென்பதற்கு உதாரணம். “கந்த
 ரனுபூதி- செம்மான்மகளைத் திருநீந் திருடன்
 பெம்மான் முருகன் பிறவானிறவான்- சும்மா
 விருசொல்லற வென்றலுமற், மம்மா பொரு
 ளொன்றுமறிந்திலனே,,சேய்கடம் மினத்தா
 ய்கொல் என்பதற்கு உதாரணம். “ஞானவா
 சிட்டம், மிகமுயன்றுவருந்தாமற்சம மாகின்
 றவேண்டு கோளான் முயல்வால் வினோதந்த
 ன்னாற், பசர்மனமாஞ் சிறுமகவை நிருத்தல்
 வேண்டும் பல பிறப்பிற் பரிசயங்க ளகலப்ப

ண்ணி, யகல்சபவாதனை யுதித்தான் முத்திப்
பேரூமையுரினுஞ் சுகமடைவையது தீதன்று
திகழ்மனம்போய் நற்பதத்தைத் தெளியுமட்
டுந் தேசிகனூல் சொல் வழியிற் செல்லு வா
டே, மற்றும்வருவனவற்றாற்காண்க. (௨௨)

அசைவற நிற்கல் நேரோ வீட்டை அடை
தற்குவதுவாகலின் அதனையே இன்னும் வந்
பறுத்திமேற்கூறுகின்றது, *

நின்றுறாதலைகுதல்விருப்புணக்கதை ... *

நீத்திருக்குதனெஞ்சே... ... *

யென்றனக்குநல்விருப்புவாளாவிய ... *

ணிருத்தநீதுயர்வீடு... ... *

சென்றுகாண்குவலெனநினைந்தலை துயோ *

சிவன்றிரிசயமன்றா ... ... *

லொன்றுநீயுனதிருப்பதேயதைத்தொட... *

ருபாயமென்றறிகண்டாய் ... ... *

நின்றுறாதலைகுதல்விருப்புணக்கதைநீத்தி
ருக்குதனெஞ்சே, யென்றனக்குநல் விருப்பு-
ளது, அசைவறநில்லாதுதுயான மாதிரி களைக்க
ருதிஅசைகுதல் உனக்குநல் விருப்பம் அவ்வ
சைவைவிட்டுச் சும்மாவிருக்குதல், நெஞ்சமே
எனக்குநல்விருப்பமென்றுவிவேகக்கூற அத
ற்கு இங்ஙனஞ்சும்மா விருந்தால் எங்ஙனம் வீ
டு அடைகுது மென்றுமனங்கேட்ட— வாளா
விவணிருத்தநீதுயர்வீடு, சென்று காண்குவ

லெனதினைந்சுனைதுயோ-எ-து.சும்மாவிவ் விட
 த்தில்இருக்குதல்குற்றம் மேலாகிய வீட்டினை
 த்தியானமுதலிய நன்மார்க்கத்திற்சென்றுஅ
 திவேனென்றுகருதி அலைகின்றனையோ நீயெ
 ன்றுவிவேகக்கேட்ப, அதற்குநான் அஃதனை
 தான்கருதுகின்றேனென்று மனங்கூற. அத
 ற்குநம்மிவர்க்கும்வீட்டை அடைகுவதே கரு
 த்தாகலின்நீசெல்லுநெறியால் அதனை அடை
 யலாமெனின்நீகூறியவாறுயான் கேட்கின்றே
 ன். யான்சொல்லுநெறியால் அதனை அடைய
 லாமெனின் யான் கூறியவாறுநீகேட்கு தியா
 வென்று விவேகங்கூற. அதற்குநன்றுகூறினீ
 ரென்றுமனஞ்சம்மதிப்ப — சிவன் பிரிசயம
 ன்றால்-எ-து அதற்குநீகருதியதியானதிகளால்
 வீட்டினை அடையலாமெனின் அவ்வீடுமனாதி
 களால் அறியுங்கூட்கிப் பொருள் அன்றென்
 றுவிவேகங்கூற. அதற்குநீர் இங்ஙனங்கூறியவ
 ற்றால்எனதுஉபாயத்தால் அதனை அடைதற்கு
 அரிதுஅதனை அடைதற்குஎனக்கு ஒருபாயம்
 நீர்கூறுகவென்றுமனங்கேட்ப, — ஒன்றுநீயு
 னாதிருப்பதேயதைத் தொடருபாய மென்ற
 நிகண்டாய்-எ-து அதற்கு அணுவளவேனுங்
 ன்றையும்நீனயாதுஅசைவறவிருத்தலேஅவ்
 வீட்டை அடைதற்கு நேரோஉபாயமா மென்
 று அறிவாய்கவென்றுவிவேகங்கூறிற்றுஎ-று

—சிவமென்பதுவீடு, இதற்கு உதாரணம், தீ
 னந்தத்திட்டி. வாங்கியம்பொறிநின்றமன
 ந்தனைநீங்கிடாவகை நெஞ்சுளிருத்தியே. தீங்
 கியாவையுஞ்சிந்தைசெயாவணம்பாங்கி, யாத
 துவேபயிலவாயோ, என்னும்தேவிகாலோத்
 தரம்மந்திரஞ்செபந்தியானம்பூசனை வணக்க
 ம்வேண்டா, வந்தமிலா, சமுத்திக்கு பாடமேய
 நியல்வேண்டுஞ்சிந்தனை புறனை செல்லிற்றுய
 ரமேதரியமீட்சிற் பந்தமாந்துன்ப நீங்கிப்ப
 சமானவின்பஞ்சேர்வார், என்னும், மற்றும் வ
 வருவனவற்றாற்காண்க ... .. (உரு)

வீட்டை அடைதற்கு உபாயம் அசைவறநி
 ற்றலென்று கூறுனார் இனி அசைவற நிற்பற்கு
 உபாயமும் அங்கனத்தின் றால்வீடுவறுமாறும்
 எங்கனமென்று மனங் கேட்பமேற் கூறுகின்
 றது.

கண்டவைம்புலக்காட்சிபோய்க்காட்சியாற் *
 கலந்தவாதனையாவும் ... .. *
 விண்ணொழைமற்றையிலாக்கடலென ... *
 விளங்கினமெனினெஞ்சே... .. *
 யுண்டுகொன்னமக்கொருதுயராக்குவீ ... *
 றிளங்கையிற்சுனியேயாம்... .. *
 பண்டைமேலியபயமொடமுக்குரு ... *
 மதத்திலும்புலாமோ... .. *
 கண்டவைம்புலக் காட்சிபோய்க் காட்சியா

ந் கலந்தவாதனையாவும். விண்டு மூட மந்தலை
யிலாக்கட லென விளங்கினை யெனி நெஞ்சே
எ-து. ஐம்பொறிகளாற்சாணப்பட்ட சத்தாதி
விஷயக்காட்சிகளும்போய்அவ்விஷயக்காட்சி
யாற்சுரணத்தில் ஏறியிருந்தவா சனைகள் அ
னைத்துமவிட்டுநீங்கிஇவ்வாசனைமுடிவில் தோ
ன்றுமறைப்பும்அற்றுநிலைதரங்க சமுத் திரம்
போலவிளங்காநின்றனையானுல்நெஞ்சமே உ
ண்மிகொன்னமக் கொருநாயராங்கு வீடுளங்
கையி நீசனியையாம்-எ-து. பிறவித்துன்பங்க
ளுள்ளுருதுன்பமாயி னும்நமக்குஉண்டாமோ
அவ்விடத்து வீடு உள்ளங்கை நெல்லிக் கனி
போலவுண்டாம்,—பண்டைமேவியபய மெ
லாமருங்குருபதந்திலும்புகலாமேஎ-து, முன்
னர்பொருந்தியிருந்தபிறவித்துன்பத் திற்கு
ப்பயந்த பயமனைத்தும்நீங்குங் குரு ஆரியத்
தையும்யாம் அடையலாமென்று விவேகங்கு
நிற்று-எ-று, கேவலசங்களினைநிச்சுத்தநி
லையில் துன்பம்இன்மையால்ஒருதுயருண்டு
கொன்னமக்கென்றும்அச்சுத்தநிலைபெற்றோ
ர்குருதுரியமும்அடையலாமென்றுபுத்த
லும்புகலாமேமென்றுங் கூறப்பட்டன,—இ
தற்குஉதாரணம்,சசிவன்னைபோதம் - வினவி
ற்பரத்தையறிவு, அந்நீரவநீர்நடவலர் வினைமா
நியேநனவிந்சமுத்திநிலைவரினப் பொருட்டி

சமுந்நிலைகவே,மற்றுமீவருவனவற்றூற் காண்
க..... (உச)

அசைவறநிறற்குஉடாயம் ஐம்புலக்காட்சி
யுங்கரணவாசனையும் மறைப்புநீங்கவேண்டு
மென்றுகூறிநீர் அக்கரணவாசனையும் மறைப்
பும் நீங்குகற்கு முன்னர் ஐம்புலக்காட்சி நீங்க
வேண்டுமாகலின் இக்காட்சிநீங்குதற் குடபா
யம் எங்ஙனமென்று மனங்கேட்ப, மெற்கு
றுகின்றது. *

புகலரும் பரப்பிரமமாந்மடறனிற் ... *

புணர்பபாத்திராய்சன் ... *

சுகமொடாருயிரொணுநனாயாதிக ... *

டந்துமாற்றிடுமென்றே ... *

பகருநான்மறையெனினது லெதையெதைப்

பற்றுவாம்விடுகிற்பாஞ்... *

சுகசொருபமேறனைத்தமென்றதற்றுதி ... *

துவிதபாவனைதெஞ்சே ... *

புகலரும் பரப்பிரம மாங்கடறனிற் புணர்

பபாத்திராய்சன், சுகமொடாருயிரொணுநு

நாயாதிகடந்து மாற்றிடு மென்றே, பகருநா

ன்மறையெனின் எ-து.வாக்குமனத்தீதமாயிரு

க்கின்றபரப்பிரமமாகிடலின் கண் விட்டு நீ

ங்காதபனாயாகிய திராயானதுசுரனும்தாத

த்துவமுதற்பிருதுவிதத்துவம்நுகியசுகங்க

ஞஞ்சரா சரங்களாயுள்ள உயிர்களு மென்று

சொல்லப் பட்டநரா திவலை குமிழி களைத்
தோன்றச்செய்துஒடுக்குமென்றநான்குவே
தங்களுஞ்சொல்லுமெனின், அதிலெதை யெ
தைப்பற்றுவாம்விடுகிற்பாம்-எ-து அக்கடற்றி
லாயில் தோன்றிய இப்பிரபஞ்சத்தி னுள்ள
தனைஎமதென்றுபிடிப்பம் எதனையெமது அ
ன்றென்று விடுப்பம்இங்ஙனம் பற்றுதற்கும்
விடுப்பதற்கும் அப்பிரமத்தைவிட, வேறின்
மையால்-சுகசொரூபமேயனைத்துமென்றகற்
றுதிதுவிதபாவனைநெஞ்சே-எ-து, எல்லாவ
ற்றையும்ஆனந்தசொரூபமென்று இந்நிச்சய
ஞானத்தால்நெஞ்சமே அது இதுவென்றுப
குக்குந் துவிதபாவனையைநீக்கித்தி யென்றுவி
வேகங்கூறிற்றுஎ-றுபிரமத்திற்குஅபின்மை
யிருக்கின்றபராயசை வானமாயை யிற்பிரப
ஞ்சந்தோன்றியொடுங்குடிதலின் அப்பணாதி
னையென்று கூறப்பட்டது உயிரொன்பதுதா
னியாகுபெயர்ஆகமநெறிகூறிவேதநெறிந்
தன்மற்றொன்றுவிரிந்த லென்னுங்குற்ற மா
காதோவெனின் இந்நூல்சமரசநெறியாகலாலு
ம்ஆகமத்திந்சோகம்பாவனை கூறலாகுங் குற்
றமாகாதென்பதுஅறிகஇதற்கு உதாரணம்தி
ருவம்மானைபார்த்தவிட மெல்லாம் பரமன்கா
ணம்மானைபாராமலிந்தநாளும்பாழ்பட்டேன
ம்மானை,என்றும் சிவானந்தமாலை, எங் குஞ்சி

வமொழியவில்லையவன் றன்னாணை, யங்கந்திர
ள்கருவி ஆணவமாம் பொங்குமிருண்மைசெய்
தமாமாயமாயவினாமற்றனைத்தும், பொ
ய்பொய் பொய்பொய் பொய்பொய் பொய்,
என்றுமற்றும் வருவனாற்றற்காண்க (உரு)

ஐம்புலக்காட்சி நீங்குதற்கு உபாயங் கூறி
னீர் இனி நினைப்புமற்றபும அற்றுச்சமனிலை
யினிற்றற்கு நானாவுபாயமும் நீகூறல் வேண்டு
மென்று மனங்கேட்ப அதற்கு மேற்கூறுகி
ன்றது, *

நெஞ்சமேயினிப்பாவனாதிதமாய்... ..*

நின் நினை நெனினிற் ப... ..*

யெஞ்சுரு தகல் புரணபாவனையேயார்ந் ...*

திலையெனினுலகெல்லா ... ..*

மஞ்சனக்களன் மேனிபென்றோர்ந் திலை ...*

யெனினருள்காந்தெம்பால்... ..*

வஞ்சமற்றிடும்படிக்கிவணடைந்ததோர் ...*

வடியையேயார்ந் துய்வாயே... ..*

நெஞ்சமேயினிப் பாவனாதிதமாய் நின் நிடு-

எ-து. நெஞ்சமேயினி ஒன்றையுஞ் சுட்டிப்

பாவி யாது பாவனா தீதமாகி நிற்குதலைச் செய்

—இன் நெனினிற் பாயெஞ்சுரு தகல் புரண

பாவனையேயார்ந் து-எ-து, அங்ஙனம் நிற்

றற்குவலியில்லை யெனின் அனுதிரணகாஷ்ட

முதலியவற்றினும் குறைவுபடாது விரிந்தப
 ன்பூரணபாவனை யாயினுங் கருதிநிற்பாய் இ
 லையெனினுலகெல்லா மஞ்சனக்க ளன்மேனி
 யென்றோர்ந்து-எ-து. அஃதும் இன்றெனின்
 சடசித்தாய் விளங்காய் நின்ற இப்பிரபஞ்ச
 மெல்லாம் காளகண்டத்தினையுடைய சிவனது
 அஷ்டமூர்த்தமென்றுஞ்சபாவனைப் பண்ணி
 நிற்பா—இலையெனினுள் சுரந் தைம்பால் வ
 ஞ்சமற்றிடம் படிக்கிவணைநந்தோர் வடிவ
 யோர்ந்துய்வாயே-எ-து. அஃதும் இன்றெ
 னின் அச்சிவந்தானேகிருபைநிரம்பி எம்மிட
 த்துள் மும்மலங்களும் அறும்படிக்கு இந்தி
 லத்தின்கண்மானிடச் சட்டைசாத்தி எழுந்த
 ருளிவந்தஒப்பற்றகுருமூர்த்தத்தை இடைவி
 டாதுதியானித்து நிற்பா பிழைப்பையென்று
 விவேகக்கூறிற்று-எ-று, நிற்பா யென்பதனை
 மற்றிரண் டிடத்திலுங் கூட்டிக்கொள்க—உ
 ய்வா யென்பதனைக் கடைநிலைத்தீபமாகக்
 கொண்டு எல்லாவற்றோடும் கூட்டுசே—தன்னை
 க்காட்டாது உயிராமறைத்துநின்று வஞ்சித்
 தலின் ஆணவம்வஞ்சம் எனப்பட்டது பாவ
 னாதீதமாய் என்பதற்கு உதாரணம்“ ஞான
 வாசிட்டம் - அறிவெனும் விதைசங்கற்பமா
 முணையாய் உலர்சுந்தாமாந் தன்னைப், பிறி
 யறத்தானே செய்து தான்பிறக்கும் பெறி

துறவளர்ந்திதேந்தானே, செறிதுய ரொழிய
வின்பமொன்றில்லையாதலாற்செப்ப சங்கற்ப
நெறியுறநினையே னிற்புறுநிலையினி மிடமும்
பாவனைநினையேல், பூரணபாவனையென்பதற்
குஉதாரணம்-குறுந்திரட்டு - அண்டமெண்டி
க்கெங்கண்னு மடங்கச்சுனியமதாசுக், கண்டு
கொண்டிருக்கக்கண்ட கருத்தையும்றவேவிட்
டா, லண்டமெண்டிக்கெங்கண்னுமாய் நின்
றவானந்தத்தகி கண்டுகொண்டிருக்கும் வ
ண்ணங்கணத்திலவந்துதிக்குமன்றே, உலகெ
ல்லாமஞ்சனக்களன் மேனியென்பதற்கு உதா
ரணம்-திருவாசகம், நிலநீர் நெருப்புயிர் நீள்
விசம்புநிலாப்பகலோன் புலனாய மைந்தனோ
டெண்வகையாய்ப்புணர்ந்துநின்ற, னுலகே
ழெனத்தினு படுமெனத்தானொருவனுமே,
பலவாநிந்தி-நவாதோனோக்கமாடாமோ,வஞ்
சமற்றிமும்படிச்செ னைடந்தோர் வடிவை
போர்ந்துஎன்பதற்குஉதாரணம் - தத்துவரா
யர் “உள்ளத்திருந்துமொளித்தான் பரண்கூர
வன், கள்ளந்தனைத்தவிர்ந்துக்காட்டினான், வ
ள்ள, லருவானகோலமோ வக்கோலங்காட்டுங்
குருவானகோலமோகூறு, மற்றும் வருவன
வற்றிற்காண்க.

(உசு)

உன் னுனின் நனை யென்னுன்பாட்டு முசனி
பயினைன்பாட்டாட்டி னுனத்திற்குவிலக்

காயுள்ள தூர்க்குணங்க ளெல்லாம் விடுவித்து
மெய்ஞ்ஞானங்கூறி நிஷ்டை கூட்டிமேல் ஞா
னசாரங்கூறுகின்றது: *

உய்துநெஞ்சமேவாக்கினைமௌனமாக் ...*

சிலையெனினுளதேசொன்... ..*

மெய்தருஞ்சொலும்பொய்நயம்பயக்கிலா *

விடத்தின துடைத்தேனும்... ..*

பொய்தருஞ் சொலியான் செய்தேன் பிறர்

செய்தா, றொனினவைபோலு... ..*

மெய்தருஞ்சொலி தென்றொன்றைநீ...*

யிசைத்தல்பொய்யெனத்தேனோ... ..*

உய்து நெஞ்சமே வாக்கினை மௌனமாக்கு-

ள-து; நெஞ்சமேஞானநிஷ்டையை இடைவி

டாதுகூடி அஞ்ஞானத்தின் வசப்படாதுதி

ருவடியையடைந்து யாம்பிழைப்போம், நீ ஓ

ருகாயும் கூறாதுவாக்கினைமௌனம் பண்ணு

தல்செய்—இலையெனி னுளதேசொல்-ள-து.

அஃதுஇன்றெனினும் வினோதத்தாலாயினும்

ஒருபொய்மையுங்கூறாது உண்மையேசொல்

லாக—மெய்தருஞ்சொலும் பொய்-ள-து, அ

ங்கனம்மெய்மையாயுள்ள சொல்லும் பொய்

மையென்றுவிவேகங்கூற, அதற்குவினோதத்

தாலாயினும் ஒருபொய்மையுங்கூறற்கெவன்

முழுநீர்க்கூறியீர் இப்போது அம்மெய்

மைகூறலும் பொய்மையென்றீர் இது என்னை யென்று மனக்கேட்பு— நடம் பயக்கிலா விடத்தின்-எ-து. அதற்கு அம்மெய்மையாற் சீவகருணையாய நன்மைஉண்டாகாதவிடத்து அது பொய்மையா மென்று விவேகங்கூற, அதற்குஇது உண்மையென்று மனஞ்சம்மதிப்ப - அதுடைக்கேனும் பொயதருஞ்சொல்-எ-து. அதற்குச் சீவகருணையைக் குறித்துப் பொய்மை போன்ற மெய்மை கூறுவது உளதாயினும் அம்மெய்மையும் பொய்மையுடைய சொல்லென்று விவேகங்கூற, அதற்குமுன்னே மெய்மை கூறினஞ் சீவகருணையின்றிய விடத்துப் பொய்மை யென்றீர் இப்போது பொய்மை போன்றமெய்மை கூறுவது உளதாயினும் இஃதும்பொய்மையென்றீர் இது எனனையென்று மனக்கேட்பு யான் செய்தேன் பிறர்செய்தாரொனின்-எ-து. அதற்குஇருவினைக் கீடாகத்திருவுள நடத்து உலேமறந்து உன்னாலுருயிர்காக்கப்பட்டவிடத்து அதனைப்பிறர் கொலைசெய்ய வந்தார்யான் காத்தேனென்று இஃதனம்யான்செய்தேன்பிறர்செய்தாரொன்று சொல்லுவா யெனினென்று விவேகங்கூற, அதற்குஇதுவும் உண்மையென்று மனஞ்சம்மதிப்ப, அவைபோனாலு மெய்தருஞ் சிவமன்றிதென்றொன்றை நீ யிசைத்த

ல்பொய்யெனத்தேரோ-எ-து.நீயான்செய்தே
 ன்பிறர்செய்தாரொன்று சொல்லும் யிப்பொ
 ம்மைகள் சொல்லா தொழியினும் பெறுதற்
 கரிய சிவமென்றசென்றுஒரணா திரணங்க
 ளாயினும் வேறுபிரித்துச் சொல்லுதலும்
 பொய்யென அறிதியென்று விவேகங்கூ
 றிற்று-எ-று.மெய்யை கூறுதல் - பாசவைராக்
 கியம் சிவர்களைப் பாதுகாத்தற் பொருட்டுப்
 பொய்யைகூறல்-சிவகருணை - யான் செய்தே
 ன்பிறர்செய்தாரொன்று சொல்லா தொழிதல்.
 ஈசரபத்தி-எல்லாஞ்சிவமெனச் சொல்லுதல்பி
 ரமனானம் ஆகிய வின்னான்கும் இதனுட்கா
 ண்க.—வாக்கினைமௌனமாக்கும் என்பதற்கு
 உதாரணம், திருவள்ளுவநாயனார்-யாகா வாரா
 யினு நாகாக்க காவாக்காற், சோகாப்பர் சொ
 ல்லிழக்குப்பட்டு, உளதே சொல்லென்பதற்
 குஉதாரணம்மேற்படி புறந்துய்யை நீரான
 மையும்கந்துய்யை;வாய்மையாற்காணப்படும்
 மெய்தருஞ்சொலும் பொய்யை யென்பதற்
 குஉதாரணம்,மேற்படிபொய்யையும்வாய்மை
 யிடத்தபுணாதீர்ந்த நன்மைபயக்கு மெனின்
 யான்செய்தேன் பிறர்செய்தா ரொன் பதற்கு
 உதாரணம் சிவஞானதீபம் - விரும்புற்ற தவ
 ம்விருதஞ் சீலமெல்லா மேல்வினை வென்றநி
 ற்தெவையும் விமலன்கூத்தென், நிரும்புற்ற

மனமழலின் மெழுகாயென்று மியான் செய்
தேன்பிறர்செய்தா ரொணங் கோண்கீடையரும்
புற்றங்கெண்ணுதியானென்னும் பாசத்தவா
மருவும்புறப்பற்றோடகப் பற்றான, பெரும்
பற்றையகன்றருளப் பெறுவோர் ஞானப்
பெரும்பற்றப் புலியூணப் பிரியார் தாமே,
எய்தருஞ்சிவமன்றி தென்றென்றை நீயெண்
பதற்கு உதாரணம், சிவானுபூதி விளக் கம்-வி
ருப்புவெறப் பென்று வேறுபொறுள் கோட
லிறை, யுறுப்பிற் குறையாதோவணர்வுடை
யோர் சொல்லுவரோ, மற்றும் வருனவற்றா
ற்காண்க, (உ௭)

இப்பாட்டன் வாக்காற்றீமை அடையாது
அடக்குதற்கு உபாயங்கூறியவாறுகாண்க *
தேரினிவ்வுடல் சமாதியிலசைவறச்,... ... *
சித்திரதீபம்போற் ... ... *
சாரவைத்திடஃதில்லையெற்குருபான் ... *
மனதரும்பணிமேற்கொண் ... ... *
ணைருமூழ்வழிதொழில் பிரிதடையினு *
மெஞ்சமேயுயிர்க்கெல்லாம் ... ... *
பேரிதஞ்செய் வித்திடுமுடை கெழுமலப் *
பிணக்கிதஞ்செய்யேலே ... ... *
தேரினிவ்வுடல் சமாதியிலசைவறச்சித்திரதீ
பம்போற்சாரவைத்திடு-எ-து, செய் தொழி
லைவிசாரிக்கு மிடத்து இவ்வுடம்பினைச் சித்தி

ரத்திலுமுதிவைக்கப்பட்ட தீபம் போலனா
 னசமாதியில் அசைவின்றி ஆதனங்கட்டு மில
 கீடணத்தோடும் பொருந்தவைக் குதலைசெய்
 அஃதில்லையேற்குருபரன் நனதரும்பணிமே
 ற்கொள், எ-து, அஃது இன்றாயிற்சுரு வாகிய
 ஞானபரனது அரியவேவற் பணி விடைகளை
 சீராகில்வகித்துக் கொள்ளுதி, நெருமுழ்வழி
 தொழில் புரிதடையினு நெஞ்சமே யுயிர்க்
 கெல்லாம்பெரிதஞ் செய்வித்திடு, எ-து, அஃ
 துன்றிவந்து பொருந்துகின்ற பழவினை ப்ப
 டியேஉனக்கு இன்றியமையாத வேறுசற்கரு
 மங்களைச்செய்தி யெனினும் நெஞ்சமே அக்
 கருமங்களாற் கொல்வாராது சராசரயுள்ள உ
 யிர்களுக்கெல்லாம்பெரியதாய இனிமையை
 இவ்வுடம்பாற் செய்விக்கு தலைச்செய், — மு
 டைக்கெழுமலப்பிணக்கிதஞ்செய்யேலே எ-து
 அங்ஙனம்செய்தலன்றி முடைநாற்றம் பொ
 றுந்தியமலங்கள் நிறைந்துள்ள இவ்வுடம்பா
 கியபிணத்திற்கு இனிமைசெய்யற்கந் யெண்
 றுவிலேகங்கூறிற்று எ-து, ஏவற்பணி விடை
 யைச்சீராகிற்கொள்ளுதல்பணிவிடை அருமை
 தோன்றக்கூறியது — உயிர்க்கெல்லாமென்ற
 பொதுமையால் அசரவுயிருஞ் சொல்லப்பட்
 டது, சமாதியில் அசைவரவிருக்குதல் பிர
 ஞானம்குருபரன் பணிசெய்தல் - ஈசரபத்தி

சீவர்களுக்கு இதஞ்செய்வித்தல் - சீவசுருணை
 உடம்பிற்கு இதஞ்செய்யா தொழிதல் - பாச
 வைராக்கிய மாகிய இந்நான்கும் இதனுட்கா
 ண்க. இவ்வுடல் சமாதியில்சைவற என்பதற்கு
 உதாரணம் “தத்துவராயர், செவ்வே யுடலுஞ்
 சிரமுங்கழுத்துமுற, வெவ்வாதனத்திலிருந்த
 வர்க்குங் கைவந்தால், வாதமுதனைய் நலியா
 மதியுடையோ ராதன மென்ப தது, குருபர
 ன்றனதரும்பணிசெய் என்பதற்கு “உதாரண
 ம் “ஒழுவினொடுக்கம் உடற் குயிர்போற் கட்
 கிமைபோலுசிநூலொத்து விடிற்புலி தீப்பா
 ம்பிவைவீழ்வரர்க்காஞ் சுடர்ச்சுடினும் வாழை
 க்காகா வேதிமட்கலத்திற்காகாவா - நேழைக்
 காகாததிது, உயிர்க்கெலாம் பேரிதஞ் செய்
 என்பதற்கு உதாரணம் “திருவள்ளுவ நாயனா
 ர், அறிவினானுருவ தூண் டோ-பிரிதினேய் ‘த
 ன்னோப்போற்போற்றாக் கடை-முடை கெழு
 மலப்பிணக்கிதஞ்செய்யேல் என்பதற்கு உதா
 ரணம்-திருவாசகம்-பொத்சையூன் சுவர்புழு
 ப்பொதிந்துளுத்தசும்பொழுகிய பொய்க் கூ
 லை ‘யித்தைமெய்யெனக்கருதி நின் றிடர்க்கட
 ற்சுழித்தலைப்படுவேன-முத்து மாமணிமாணி
 க்கைவரத்தபவளத்தின் முழுச்சோதி- யத்தனா
 ண்டிதன்னடியரிற் கூட்டிய வதிசயங் கண்டா
 மே-மற்றும்வருவனவற்றற் காண்க (உஅ)

செய்யுநந்தொழிலைந் தொழிலியாமுமச்... ✱
 சிவன துவடிவென்றே ... ✱
 யையமற்றுணரா தியானெனுஞ்செருக் ... ✱
 கடைந்துநாடொறுநெஞ்சே ... ✱
 தைவதென்னைநீபஞ்சகோசங்களு ... ✱
 நாமலவெனவுண்மை ... ✱
 கையிலாமலகம்மெனவுனக்கியான் ... ✱
 கழறியுந்தெளியாயே ... ✱

செய்யுநந்தொழிலைந்தொழில் - எ-து. செய்யாநின்றநமது தொழில்களியாவும் சிவனது சிருஷ்டிமுதலிய வைந் தொழில்களே யாமென்றுவிவேகங்கூற-அதற்கியான்தொழில் தொழில்கள் அவன்தொழில்எங்குனமாமென்றுமனங்கேட்பயா முச்சிவனது வடிவென்றே, யையமற்றுணரா தியானெனுஞ் செருக்கடைந்து நாடொறு நெஞ்சே தைவதென்னைநீ-து, அதற்குசிவனது அஷ்ட மூர்த்தத்தில் யாம்ஒன்றாகலின்யா மும் - அச்சிவனது அங்கந்தானே யென்று ஐயந்திரிவுகளின்றி நிச்சயம்பண்ணிக்கொள்ளாது அச்சிவனை விடவேறியானென்று உணருமயக்கத்தை அடைந்து எப்போதும்நெஞ்சமே நீமெலிவது என்னை, —பஞ்சகோசங்களுநாமலவெனவுண்மைகையிலாமலகம் மெனவுனக்கியான் கழறியுந்தெளியாயே - எ-து. மாயா காரியமாகிய அன்ன

மயமுதல் ஆனந்தமயம் ஈருகச் சொல்லப் பட்டபஞ்ச கோசங்களும் இவற்றைக் கடந்திருந்த அறிவாகியயாம் அன்றென்று உண்மையாகிய உபதேசமொழிகளால் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோலப் பிரத்தி யகூழமாக உனக்கியான் தெளியக்கூறியுந்தெளிந்திலாய் இதுளன்னையென்று விவேகஞ் சிறிந்து—எ-று, உயிர் சிவனது வடிவாகலின் இதனது தொழிலுஞ் சிவனது தொழிலென்பது அறிக-பஞ்ச கோசங்களாவன- அன்னமயகோசம் - பிராண மயமயகோசம், மனோமயகோசம் விஞ்ஞா மையகோசம் ஆனந்தமய. கோசம் - என்பவையாமெனக்கொள்க உண்மையென்பது உண்மையாகக்கூறிய உபதேசமொழிகண் மேனின்றது—இதற்கு உதாரணம்- அறிவானந்தசித்தியார் அன்னமயங்கொண் டெடுத்த வுடல்களுடையவழியும்-பின்னமுடன் வருபிள்ளையுஞ்சுற்ற மும்பேருலகின்-மன்னுநரா திராமூர்பினுநோயினுமாளக்கண்டுந் - துன்னுமறிவிலரான்மாவிதுவென்று சொல்லுவனோ, எ-ம், உண்குமுடலினுழல் கின்றகாற்றையுணர் வென்பனோ-மேசமுறக்கத்தியக்கிழமிங் கறியேதுமற்றுவிசம்பிராணனையான்மாவல வென்றுவேதஞ்சொல்லும், பேசுமனிதர் பொருளரியமற்பிதற்றுவனோ-எ-ம், உனக்கு மனது சலித்த

தென்றே சொல்லித் தானிருந்து முனக்குவி
சாரமுண்டாயிற் சொல்லென்றிங்கு வந்துநி
ன்று, மெனக்கிங்கறிய வெண்ணு தென்று
சொல்கின்றவேழைகடா- நினைக்கத் தனக்கறி
வில்லாமனத்தைநிலையென்பதே-எ-ம், இணங்
குநவகுணமெய்துமிப்புத்தியை யின்றுபுத்த
ர், வணங்கும்விஞ்ஞானமயம் பொருளென்ற
மதியின்மைபோற்-பிணங்கு நிலைவிட்டுக்கே
ளாய்மறை யினின்று பின்னமறக் குணங்குநி
யின்றி யிருக்குமான்மா வென்று கூறிடுமே
எ-ம், சேருஞ்சுகம்பொருளென்றனை துக்கஞ்
செரியம்பொழுதாருஞ் சுகதுக்கியாகி யிடுநி
லையன்றிமறை தேருநிரதி சயானந்தமே சி
தைவற்றபொருள் - கூருநிலையையநீயாரழிச
கங்கொள்ளுவதே, எ-ம்- மற்றும் வருவன வற்
றற்காண்க... .. (உக)

தெளிவுயிரீர்க்கரன்விளக்குதன்மயக்கவன் .. *

நிரோபவிக்குதறேகம்... .. *

விளிகையுற்றல்சங்காமிட்டிதாகித... .. *

மேவுதறித்தோற்ற ... .. *

குளசிருட்டியேலட்டைநோதவி... .. *

ஹன்னையும்பிறையுநாடித் ... .. *

சுளர்வதும்கிழ்வதுமடைந்துள்ளமே ... .. *

சம்புடைமற்றநாடிய... .. *

தெளிவுயிரீர்க்கரன் விளக்குதன் மயக் கவன்
 நிரோபலிக்குதல் எ-து-உயிரீர்களுக்கியாதோ
 ர் முன்னிலையால் தெளிவுவருமாயினும் அஃ
 துசிவன் அனுக்கிரகம்பண்ணுதல் அவைகளு
 கீடுயாதோர் முன்னிலையால் மயக்கம்வருமா
 யினும் அஃது அவன் நிரோபாவஞ் செய்குத
 ல்-தேகம்விளியையுற்றல்சங்காரம் -எ-து, தே
 கநாசத்தையடைதல்பாதோர் முன்னிலையால்
 வருமாயினும் அஃது அவனது சங்காரம்,—
 இங்கிதாதிதமேவுதறிதி-எ-து, சுக துக்கங்களை
 ப்பொருந்தஇவ்விடத்துயாதோர் முன்னிலை
 யால் வருமாயினும் அஃது அவனது-திதி,—
 தோற்றமுள சிருஷ்டியேல், எ-து. உற்பத்தி
 யாதோர் முன்னிலையால் வருமாயினும் அஃது
 அதனுக்குள்ளிருஷ்டி -இங்ஙனங் கூறியமு
 றையே சடசித்துக்களெல்லாம் இருவினைக்கீ
 டங்கூடத்தும் அவனதுபஞ்சகிரீத்தி யத்தின்
 படியே நடக்குமானால்,— அம்பை நோதவி
 னுன்னையும் பிறையுநாடித்தளர் வது மகிழ்
 வதுமடைந்துள்ளமே சம்புவை மறந்தாயே
 எ-து-அவன் செய்யும்பஞ்சகிரீத்தியங் களை நா
 டாது எய்தவனிருக்க அம்பை நோவதுபோல்
 யான்செய்தேன்பிறர் செய்தாறென் றுஉன்னை
 யும்பிறையுங் கருதிக்கொண்டு துன்பம்வந்த
 தென்றவாட்டமுஞ்சுகமும் வந்தெதல்-அபூ

ரிப்பும் அடைந்துநெஞ்சமே சிவனது திரு
வடிவையமறந்தாய் அஃது என்னென்று வி
வேகங்கூறிற்று - ஏறு, — அம்பை நோதனி
னெனவே எய்தவனென்பதுவருவிக் கப்பட்
டது, அவன் அவள் அதுவென்னு முன்றும்
பிறர்என்பதனுள் அடங்குமாதலிற்பிறர் என
ப்பட்டது கடற்றிரைபோற் சுகதுக்கம்ஒய்வி
ன்றிவருதலாய் அவற்றைச்சம்பாவனைபண்ணு
துவேறுபிரித்துப் பாவிப்போர்க்கு அவை
மயமாதலையன்றித் திருவடியைநினைக்கக் கூ
டாமையிற் சம்புவைமறந் தாயேயென்று கூ
றப்பட்டது, — இப்பஞ்ச கிர்த்தியங்களுள் உ
யிரிடத்து அனுக்கிரகமுந்திரோபாவ மும், உ
டம்பினிடதித்துச் சங்காரமுந்தியுஞ்சிருஷ்டி
யும்வருமாறும், அனுக்கிரகத்திலும் இதத்திதி
யிலுஞ் சிருஷ்டியிலும் இன்பமும் திரோபா
வத்திலுஞ் சங்காத்திலும் அகிதத் திதியிலு
ந் துன்பமும் வருமாறுகாண்க - இதற்குஉதா
ரணம்திருவாசகம் - நாயிற் சடையாநாயேனைந
யந்தநீயே யாட்கொண்டாய் மாயப்பிற விஷ
ன்வசமே வைத்திட்டிருந்த மதுவன்றியாயக்
கடவேளுனோனெனன்னதோலிக்கதி காரங்
காயத்தீவோ யுன்னுடைய கழற்கீழ் வெப்பா
ய் கண்ணுதலே மற்றும் வருவனவற்றிற்கா
ண்க.

இப்பாட்டார் சிவனதுபஞ்சகீர்த்தியத்
தை நாடி இருவினையும் நீக்குதற்கு உபாயங்கூ
றியவாறுகாண்க .... (நய)

மறைத்தலுந்நினைத்தலுஞ்செயுமாணவ.....*

மாயையநின்றவைதம்மைத்.....*

துறத்தலேயிராப்பகலகல்விடெனச்.....*

சொல்வரத்துறவெய்தக்.....*

குறித்திடிந்ரபரத்தினானத்தினுற்.....*

கூடுமற்றவைநெஞ்சே.....*

நிறத்தபத்தநல் செயலநினைமதி.....*

வின்தமந்ருஃருமே.....*

மறைத்தலுந் நினைத்தலுஞ் செயுமாணவ
மாயைய நின்றவைதம்மைந், துறத்த லேயிராப்
பகல்கல்விடெனச் சொல்வ-ர-எ-து, நமதுள்
ளே எக்காலமும் நின்றுகேவல மாய் மறைத்
தலையுஞ் சகலமாய்நினைத்தலையுஞ் செய்யாநி
ற்கும் அவைகளுக்குக் காரணமாகிய ஆணவ
மும்மாயையும், அவ்விரண்டை யும் நீத்தலே
இரவுப்பதலும் நீக்கியவிடென்று பெரியோ
ர்கள் சொல்லுவார்க ளென்று விவேகக்கூற
அதற்கு இவ்வாணவமும் மாயையுந் துறத்த
ற்கு உபாயம் என்கனமென்று மனங் கேட
பு - அத்துறவெய்தக குறித்திடிந்ரபரபத்தி
னானத்தினுற்கூடும்-எ-து அதற்கு அத்துற
வினை நீ அடையக்கருதியாயிற் பரபத்திப

ரஞானத்தினால் அத்துறவுகை கூடும்,—மற்ற
வைநெஞ்சே நிறத்தபத்திரஞ் செயலறிமை
நினின்றும் மென்றோன்றும்—எ-அ, நெஞ்சு மே
அந்தப்பரபத்தி பரஞானங்களையாவையெனி
ன் சிவன்செயலேநாடி நமது செயல் அறமா
யின் அதுவேயின்காநிஃறபரபத்தி இப்பர
பத்தினால் நமது செயலற்றோ மென்று கரு
தும்போதம் அறமாயின் மேற்சொல்லப்பட்
ட பரஞானமாமென்று விவேகக்கூறிற்று-எ-
அ, தற்செயல் அறுகற்குமேற்பத்தி யில்லாமை
யாலும் தற்போதமறுதற்கு மேல்ஞானமில்
லாமையாலும் பரபத்தியென்றும்பர ஞான
மென்றுங் கூறப்பட்டன—இதற்குஉதா ரண
ம், கந்தரலங்காரம் - அராப்புணவேணி யன்
சேயருள்வேண்டு மவிழ்ந்தவன்பாற், குராப்
புணை தண்டையந் தாடொழல்வேண்டுங் கொ
டியவைவார், பராக்கறல்வேண்டுமனமும் சதை
ப்பறல்வேண்டுமென்று, பிராப்ப சுற்றவிடத்
தேயிருக்க வெளிதல்லவே-எ-அ, திருவாசகம்
பத்திவலையிப்படுவோன்சாண்ட-எ-அ-திரு வம்
மாணை- தற்போதமற்றிடந்தற்பரமம் மாணை-எ
ம், மற்றும்வருவனவற்றிற்காண்க *

இப்பாட்டால் ஆணவமும்மாயபும் நீக்
கு கற்குஉபாயக் கூறியவாறுகாண்க (நக)

ஒன்று நஞ்செயலில்லை நெஞ்சேயிவ... ..*

ஞோர்மயலதனாலே... ..*

சென்று சென்று வெம்பவக்கடன் மூழ்கினஞ்-

செறிமயலேதென்ன... ..*

நன்று நீவினாவினையிருவினையயு... ..*

நான்செய்தேனெனுமான... ..*

மென்றறிந்திடதொன்றையுமாற்றின... ..*

யெனினுனகீடுணையாரோ... ..*

ஒன்று நஞ்செயலில்லை நெஞ்சே-எ-து, நெஞ்சமே உண்மையாய்ப் பார்க்குமிடத்துச் சிவன் செயலே யன்றி நமது செயலொன்றாயினும் இன்றென்று விவேகங்கூற, அதற்கு நமக்குச் செயலின்றென்பதற்குளது வெண்ணையென்று மனங்கேட்ப, நமக்கு ஆணவமறைப்பாற் சுதந்தரவறிவு இன்மையாலும் கருவிகள்கூட மாகையாலும் நம்மையும் கருவிகளையுங் கூட்டித் தற்குத் தர வறிவினையுடைய சிவன் தனது அருளால் இயக்கயாம் இயங்குதலின் எமக்குச் செயலின்றென்று விவேகங்கூற அதற்கு இங்ஙனஞ் செயலற்றிருப்ப எழுவகைப்பிறவி களும் எமக்குவந்தது என்னையென்று மனங்கேட்ப, — இவ் ஞோர்மயலதனாலே சென்று சென்று வெம்பவக்கடன் மூழ்கினம் எ-து. அதற்கு இவ்விடத்து ஞர்மயக்கத்தின

லேபோய்ப் போய்ச் கொடிய பிறவியாகிய
 துக்கசாகரத்தில் மூழ்கினேம் யாமென்று
 விவேகங்கூற—செறிமயலே தென்ன-எ-து,
 அதற்கு ஓர்மயக்கத்தாலேபிறவிச் சாகரத்தில்
 மூழ்கினோமென்றுகூறினீர் இங்ஙனம் பொ
 ருந்திபமயக்கமாவதிடாதென்று மனங்கே
 ட்ப நன்று நீவினாவினையிருவினையைய நான்
 செய்ந்தேனெனாமென்மே தந்தி-எ-து,
 அதற்கு நீ நன்னைவினையென்று தீதாகிய
 விருவினையையும் நான் செய்ந்தேன் பிறர்செ
 ய்தாரொன்று கருதும் உனது அபிமானமே
 அம்மயக்கமென்று அறிந்திடுதென்று வி
 வேகங்கூற, அதற்கு அந்த அபிமானந்தான்
 யாதென்றுமனங்கேட்ப— அதற்குநீ பிறர்க்
 குநன்று தீதுசெய்த விடத்தும் பிறருனக்கு
 அவைகளைச்செய்த விடத்தும் நீ செய்தீதி
 னையும் பிறர்செய்த நன்கினையுந் சிவன்செய்
 வித்தானென்று கூறி, நீசெய்த நன்கினையும்
 பிறர்செய்த தீதினையும் நான்செய்தேன் பிற
 ர்செய்தாரொன்று அபிமானித்துவிருப்புவெ
 றுப்பு அடைந்தனையாசலின் நீ செய்தீதும்
 பிறர்செய்தநன்கும் முன்னர்ச் சிவன்செய
 வென்று கூறியதும் - உனது அபிமானமே
 யாயிற்று ஈதொன்றையு மாற்றினை பெய்நீ
 னக் கிணையாரோ-எ-து, உனது அபுத்தி பூர்வ

கமாய் வந்த நன்கினையும் பிறரால் உனக்குவ
நீதநன்குதீதினையுஞ்சிவன் செயலாய் நாடி
நான் பிறர் என்று கருதுகிற அபிமானமாகி
ய இது ஒன்றையும் நீக்கினாயானால் உனக்கு
உவமையாவொன்று விவேகக்கூறிற்று எ-று.
—நான்செய்தேன்-என்பதனாலே பிறர்செய்
தாரொன்பது வருவிக்கப்பட்டது. இதற்கு
உதாரணம்-குறுந்திரட்டு- தானலா தொன்று
தன்னைத் தானெனக் கருதிக்கொண்டே, யா
னெலாஞ்செய்தேனென்னு ஞானமஞ்ஞான
மக்தா; லீனமாம் வினையிரண்டா மிருவினை
யாலுடம்பா, மூனாமுடம்பாலுடா மூழி
ஞலாகாதுண்டோ, மற்றும் வருவன வற்றாந்
காண்க.

(ருஉ)

இப்பாட்டால் நாம்பிறர் என்று கருதும்
அபிமானம்நடுகன்று அறிவித்தவாறு காண்க.

அபுத்தீபூர்வகமாய்ச்செய்த தீதினையும் பு
த்தீபூர்வகமாய்ச்செய்த நன்கினையும் பிறர் செ
ய்தநன்கினையும் செய்கெடலாகக் காண்க
நேன் பிறர்செய்ததீதினை இஃதென்காண்க
டாதென்றமனத்தைப் பார்சுதுமேற்கூறுகின்
றது. இஃதென்காண்க. முன்புநான் முழுதுணர்ந்த
திட்டவாறலதங்கே ..... [உமத்
யனை அருதொரு தெமக்கவன்றி ஞாந்திப்
பவர்ந்தருகே .....]

பணை கொடாவரமானமின்மையினுருப் ...*

பற்றிநிலைநிலைகொல்லோ .....*

வுணைவிருதுடற்காவல்கைவிநிதிபூ .....*

முள்ளவாவிடாதென்றே .....*

இணைவிருதுடற்காவல்கைவிநிதிபூ முழுதுணர்ந்த
மைத்திட்டவாறல்துங்கே-யணைவுறு தொருதி
தெ மக்கு, எ-து, சமானமின்மையினையும் இ
யற்கைகளுனத்தினையும் உடையபரிபூரணன
கிய சிவன்நான் செய்தவினை நெல்லா வந்
தெய்வநுஞ்சுணர்ந்த அவினைகளுள் இன்
னகாலத்தில் உன்னவினையை அனு பவிக்கப்
பண்ணுவதென்றுவகுத்துத்தந்தவரநல்லது
இவ்விடத்துப்பிரிதொரு வரால்நமக்கு ஓர் தீ
து வந்தடையா தென்று விவேகங்கூற அதற்
குசிருஷ்டமு, கலிடசெய்யும்பிரமன் முதலிய
கடவுள ராற்றான் எமக்கு ஓர் தீது உறுதோ
வென்று மனங்கேட்ப-அச்சிவனி யாவர்க்கு
மிக்கனாகலின் அவனையன்றி இவரால் ஒருதீ
துசெய்யக்கூடாது அங்நன மிக்கான யினும்
அவனறியாது இவரால்தீது செய்யக் கூடா
தோவென்னின், இயற்கைகளுனத்தையுடைய
னாகலின் அச்சிவன் அறியாது இவரால் செய்
யக்கூடாது அவ னறியாது இவரால்செய்ய
க்கூடாதாயினும் இவர்தீதுசெய்யுமிடத்து அ
வன்வந்து நடுப்பாளையென்னிற் பரிபூரண

னாகலின் அவனைவிட இவரிருத்தற்குஞ் செ
 ய்தற்கும் இடமேயில்லை ஆனால் அச்சிவனையே
 யுபாசனைபண்ணித் தீதுறுதுதறித்துக் கொள்
 வேனெனின்-சிருஷ்டி தொடங்கிவிடு அடை
 விக்ஞமளவும் வினைகளை யெல்லாம் ஒருங்கு
 ணர்ந்து அமைத்ததாகலின் அவனை உபாசித்
 தாலும் அதனைத் தடுக்கக்கூடாது அவன் தரினா
 ர்தடுப்பவர்களுக்கு-எ-து. ஆலின் தீனையி
 ன்ஞான பூரணனாகியசுவனே தீவினைக் கீடா
 களம்க்கு ஒரு தீதுதருவா னெனின் அதனை
 யாவர் தீக்கிக்கொள்வார்நீ சொல்லுதி நெஞ்ச
 மேயென்று விவேகக்கூற. அத்தற்குநீர்கூறிய
 து உண்மை இஃதனம் அறிந்தாலும் தேகத்
 தோடு ஒற்றுமையாயிருத்தலின் இதன் கண்
 அபிமானத்தை விடுத்தல் எஃதனமென்று ந
 னங்கேட்ப—உணைகொடாவரமான மின்மை
 யினுருப்பற்றிநின்றில கொல்லோ-எ-துகோ
 ருள் தாக்காநின்ற தாவரவுயிர்கள் தமது உட
 ம்புகள்மேல் அபிமான மின்றி இருக்கவும்ப
 ழவினைப்படியே அவ்வுடம்புக ளோடுங் கூடி
 நின்றிலவோ, —உணைவுறுதுதற் காவல்கைவி
 டுதி யூழுள்ளவா விடா தென்றே எ-து, அது
 போலநீயும் இள்ளம் மெல்வுறுது உள்ளபடி
 யேபழ வினைவருதலன்றி விடா தென்று அறி
 ந்து உடம்பினைப் பாதுகாத்தல் கைவிடுவா

வைரஜ்ஜைசையவிட்டு நீங்குதி இதுசெய்தி
 யேல் உமைக்குப் பதியாகிய சிவன் எமக்கு
 வீட்டினத்தானே தருவானென்று விவேகங்
 கூறிற்று-எ-று. வீடுஊர்த்துவமுகமும் பிற
 பு அடோமுகமும் ஆகலின் இறுமாக்கவெ
 ண் றும்தலைசாய்க்கவென்றும் கூறப்பட்டன-
 உடம்பின்மேல் அவாநீக்கின் அறிவுதிருவடி
 யைநாடும் அங்ஊனம் நாடும்போது சிவன் வீ
 டுகொடுத்தல் சித்தமாகலின் உமாபதிதரும்
 வீடுதென்று கூறப்பட்டது வீட்டைந்தவரிற்
 மாக்கவென்பதற்கு- உதாரணம் “திருநாவுக்
 கையார்-இறுமாந்திருப்பன் கொலோவீசன்
 பல்ஊதத்தெண்ணப்பட்டீச், சிறுமானேந்தி
 தன் டேவடிக் கீழ்ச்சென்றங் - கிறுமாந்திருப்
 பன்கொலோ குடிலிதில் வாலைநீக் கென்ப
 தற்கு உதாரணம் “திருவள்ளுவநாயனார். ம
 ற்றுந்தொடர்ப்பாடெவண் கொல்பிறப் பறு
 கீக-லுற்றார்க்குடம்பு மிகை, மற்றும் வருவ
 னவற்றாற்காண்க. (௩௪)

தேகபோகங்களில் அவாவின் நிருத்தற்
 குபாயமேற்கூறுகின்றது.

வீடுகூட்டுவான் குறித்ததனிமித்தமா.....*

விமலனீ தலினம்பாற்.....*

கூடுமாயையெனதியானெனவெணிக் *

கொண்டதென்பவமாணை.....*

நாடுபோழ்திவைசமுத்தியிற் புரந்தவ . . . . . *
 நெவனவனனவாதி . . . . . *
 பூடுமுழ்வழிபுரப்பனென்றுள்ளமே . . . . . *
 யுடல்சைவிட்டிருப்பாயே . . . . . *
 வீசுட்டுகாண் குறித்ததினி மித்தமாவிம
 லனீதலினம்பாற்கூடுமாயைய-எ-து. ஆண
 வத்தான் மறைபட்டிருந்த எம்மைஎமக்கு இ
 வ்விருளை நீக்கிவிட்டின்பத்தைத் தரல்வேண்
 டுமென்றியாக் கேளாதிருக்கவுந் தனதுகாரு
 ணியத்தால்-எடுத்தி விட்டினை அடைவித்தற்
 பொருட்டுத் திருவுளத்தடைத்து அவ்விடு அ
 டைதற்கு வதுவாக நிருடல்வகிய சிவன் மா
 யையில்தனுகரண புவனபோகங்களைக் கொடு
 த்தலின் அதனால் நம்மிடத்துவந்து பொருந்
 துமாயா காரியங்களை—எனது யானென வெ
 ணிக் கொள்வதென்பயமாசை-எ-து, தனுகர
 ணங்களை யான் எனவும், புவனபோகங்களை எ
 னது எனவுங்கருதிக் கொண்டு இத்தேகபோக
 ங்கள் நீக்குமென்றுபயமுங் இவ்விருட்டுவெ
 ண்டுமென்று ஆசையும் நீ உட்கொள்வதுஎன்
 னை—நாடுபோழ்திவைசமுத்தியிற் புரந்தவ
 நெவனவனனவாதி பூடுமுழ்வழிபுரப்பனெ
 ன்றுள்ளமே யுடல்சைவிட்டிருப்பாயே-எ-து
 உண்மையாக விசாரிக்குங்காலையில் இத்தே
 கபோகங்களை நீ அபிகாணியா திருக்கவுஞ்சு

முத்திக்கண் இவற்றைப் பாதுகாத்த விறைவ
னெவன் அவ்விறைவனேயான் எனது என்று
முன்னால் அபிமானிக்கப்பட்ட நனவுகனவுக
ளுள்ளும் ஊழ்வினைப்படியே பாதுகாப்ப
னென்று அறிந்து நெஞ்சமே உடலைப்பாது
காத்தல் கைவிட்டிருத்தி யென்று விவேகத்
கூறிற்று-எ-று. மாயை என்பதுகாரண வா
குபெயர் மனம் அபிமானியாத சுழுத்தியில்
இறைவன் காத்தல்இயல் பாதலினாலுந்தனு
வாதிகளை மாயையிற் காரிப்பபடுத்தித் தந்த
தனாலும் இவைநான்கும் அவ்விறைவனது உ
டைமையென்று அறிக. இதற்கு உதாரணம்,
திருநாவுக்கனாயர் நண்கடம்பனை பெற்றவள்
பங்கினன்-றென்கடம்பைத் திருக்கரைக்கோ
யிலான் றன்கடனை நட்டேனைத் தாக்குதலெ
ன்கடன்பணி செய்துகிடப்பதே - மற்றும்வ
ருவனவற்றிற்காண்க. (௩௩)

தேகபோகங்களை இறைவன் காத்தல்இய
ல்பாதலின்பான் அவற்றையபிமானியாது இ
ருக்கின்றேனென்று கூறியமனத்தைப் பார்த்
துநீ யிடுகனஞ் சொல்வதன்றிச் சொன்னப
டிதில்லாபென்றுமேற்கூறுகின்றது.

இருப்படைநாடொறுநெஞ்சமேசகாசக ....*

மெதவருமதுவேயாய்ப்... ..*
பொருப்புவில்லிதாசிவிருப்ப மெவ்வினையி

னைப், டுச்சுஞ்ஞாண் றடைவாயோ ...*
சுருப்பையுற்று தித்தறற்குமிழியின நி ...*

காடமீதுளபோழ்தே... ..*
குருப்பிரான் திருக்கழற்குமெய்யன்புநீ ...*

கொள்ளெறள்ளிமையாமே... ..*
இருப்பை நாடொரு நெஞ்சமே சுகாசக

மெதுவரு மதுவேயாய்ப் - பொருப்பு வில்
லிதாள்வருப்ப மெவ்வினை யினைப் புசிக்கு

ஞான் றடைவாயோ-எ-து. எக்காலமும் நெஞ்
சமே, நீசகதுக்கங்களுள்ள துவொன்று வந்த

டுக்குமோ அதுதானே வடிகாயிருக்கின்ற
ய் - இத்தேகம் இருக்குமும் அவ்விருவி

னைகளும் வாராதநாள் இன்றலின் இவ்வி
னைகளை அருந்துநாளின் தி இனி எந்தவினை

யைஅருந்து நாளிற்குண் றவில்லி யாகிய சிவ
னதுதிருவடிக் கண்ணிருப்பத்தை அடைவா

யோ—சுருப்பையுற்று தித்தறற்குமிழியின
ழிகாடமீதுளபோழ்தே குருப்பிரான் திருக்க

ழற்கு மெய்யன்புநீ கொள்ள நெள்ளிமையா
மே-எ-து, மாதாவினது சுருப்பாசயத்தின்

கண்வினைக்கிடாய்வந்து பொருந்தி அதனை
ட்பத்துத்திங்களிருந்து பூமிக்கண்ணேன்தோ

ன் திரீர்க்குமிழிபோன்று வினாவில் அழியும்
இந்தக்காயம் இருக்கும் பொதுதானே மிக

வினைந்து நமது ஆசாரியனாகிய சுருந்தனது

திருவடிக்குமெப்பிப்பத்தி மனதுட் கொள்ளு
தல் பக்கறத் தெளிந்ததன்மை யாமென்று
விவேகங்கூறிற்று—எ—று. சமுத்திரீஸ்நான
ன்பண்ணத் தொடங்கினேன் அலைகளைநாடா
து முழுகித்தனது விரத முத்தது போலத்
திருவடியை யடையத் தொடங்கினேன் இரு
வினைகளைநாடாது அத்திருவடியை அடைத்
லையே விரதமாகக்கொள்ளல் வேண்டுமென்
பதற்கு எவ்வினையைப்புசிக்குஞான் றடைவா
யோவென்றும்குருபத்தியுடையோர்க்குவீடு
எளிதற் கூடுமா? லின் மெய்யன்பு கொள்ள
மெள்ளிமையென்றும் கூறப்பட்டன. இத்தற்
குஉதாரணம்—பொன்வண்ணத்தந்தாதி—தொ
டங்கிய வாழ்க்கையைவாளா துறப்பர் துறந்த
வனோ, யடங்கியவ்வேட்கை யறன்பாலில ரறு
காற்பறவை, முடங்கிய செஞ்சடை முக்கண
ஞர்க்கல் திபிக்குமன்றிக. கிடங்கிணுப்பட்ட
கராவனையார் பலகேவலனோ, மற்றும் வருவ
னவற்றிற்காண்க, (நக)

ஆமையாருறுப்பைநீதையுமோர்மெயு ... *

எடக்கலிற்புலனைந்துந் ... *

திமைசேர்விடையங்களிற்செலாதமைத் ... *

துள்ளமேசுவைபாக ... *

சோமசேகரன்சரணமேசரணெனத் ... *

தொழுதுநின்றமுதல் ... *

ஐம்நாவினாற்செபித்திலையவத்திலே... ..*

நாளெலாங்கழித்தாயே.....*

ஆமையாபுறுப்பைந் தையுமோர்மேயுள
டக்கலிற்புலனைந்துந்-திமைசேர் விடயங்களி
ற்செலாதமைத்து-எ-து. ஆமையானதுதன
து அறிபவனவந்தது அக்கத்தினைபும் திமைவரு
மிடத்துத்தனதுநாடகம்மேயுள அடக்கிக்
கொள்ளுதல்போலப் பஞ்சேந்திரியங்களைபு
ம்பாவங்களுஞ் சுவாசவருதன்ற விஷயங்
களிற்போகவொட்டாது விடுவகத்தால் உள்
ளடக்கி—உள்ளேமே சிவைபாக, சோமசே
கரன்சரணமே சரணெனத்தொழுது நின்ற
முதன்றே. ஐம்நாவினாற் செபித்திலையவத்
திலே நாளெலாங்கழித்தாயே-எ-து. நெஞ்
சமே கௌரியைப் பார்த்திலேனவற்றி சந்தி
ரஞ்சுபுகழ் சிவனது திருவடிகளை அடைக்
கலமென வணங்கி நின்று அத்திருவடிகளை
அன்பால்நனைந்துஉருகி அழுது அவனது
திருநாமமாகிய ஐந்தெழுத்தினையும் நாவினா
ல் இடைவிடாது செபித்தாயில்லை மித்தை
யாகிய தேகபோகங்களைக் கருதி அவத்தொ
ழிலாலேவாழ் நாளெல்லாம் வீணாகக் கழி
த்தனை இது என்னையென்று விடுவகங் கூறி
ற்று-எ-து. அவமென்பது தொழிலின்மேல்
நின்றது—ஆமையாபுறுப்பைந்தையு மென்

பதற்கு உதாரணம்-திருவருட்பயன் - புலன
 டக்கித்தம்முதற்குட்புக்குறுவார்போதார், த
 லன்டக்குமாமைதக, நாவினற் செபித்தலை
 என்பதற்கு-உ-ம், அருவருட்பயன் - பரக
 திக்குவித்தா முன்பஞ்சாக்கரத்தைப். பரபர
 ப்பவெண்ணுதபாவ - நாகப், பிறப்பிற்கு மீ
 டாப்பிறத்தருணையியா, விறப்பிற்கு மீடாயி
 னென்- மற்றுமவருவனவற்றிற்காண்க (௩௭)
 தாயுமாகியென் றந்தையாய்வந்துத... ..*

டருசிவப்பிரகாசன்... ..*

றாயபொன்னருட்கே. சிவருட்கே. சிவருட்கே... ..*

றுணிவிருந்தகமமென்றே... ..*

காயமாயமென்றறிந்துமாதர்கடரு... ..*

கலவிவேண்டினை மென்றும்... ..*

றியைநீமிக்கெருஞ்சமேயி தற்கையான்... ..*

செய்வதொன்றறியேனே... ..*

தாயுமாகியென் றந்தையாய்வந்து தாடரு
 சிவப்பிரகாசன், றாயபொன்னருள் வேண்
 டினைபிரிந்தேன் றுணிவிருந்தகமமென்றே
 ள-து, மாதாவுமாகிப் பிதாவுமாகி எழுந்தரு
 ளிவந்து திருவடினைவளிதிலே தந்தகிவப்பி
 ரகாசென்னும் நாமசெய்ததைதபுடைய ஆ
 சாரிபனது தீர்மலமாகிய பொன்னோபாந்தரி
 ருபையைவிரும்புகின்றிலை இவ்விடத்துதின்
 கருத்துவிருந்ததன்மை வெள்ளொலையா

ன் அறிகிலேன்.—காயமாயமென்றறிந்துமா
 சர்க்கடாசலவி வேண்டினையென்றாந், நிலைய
 நீயிதநெஞ்சமே. தற்கியான் செய்வதொன்
 றறியேனே-எ-ஆ, தேகம் அனித்திய மென்
 று அறிந்தும் மாதர்களால் உண்டாகிய கூட்
 டிறவினை விரும்பினை யென்றால் நெஞ்சமே
 நீமிகவும்பாவிாயினை யான் என்னகூறினு
 ன் கேட்டிலையாகலின் இதன்பான் செய்வது
 ஒருபாயமும் அறியேனென்று விவேகங் கூ
 றிற்று-எ-ஆ- தாடறுதல்-திருவாழ்வைநாடி தாயு
 மாகியென்பதற்கு உதாரணம்- தந்தைவரையர்
 தந்தை தாயாவானுஞ் சார்க்குப்பிங்கா வானு,
 மந்தமிலா விசம்பநமக்காவானு மெந்தமுயிர்
 தானாகுவானுஞ் சரணாகுவானுமருட் கோனா
 குவானுஞ் குரு, செய்வதொன்றறியேனெய
 ன்பதற்கு உதாரணம்-திருவாசகம்- ஆடுகின்
 றிலைகூடீதுடையான் கழற்க்குடிலையெல் புரு
 கிப், பாடுகின்றிலை பதைப்பதஞ் செய்கிலை
 பணிகிலைபாதமலர், குடுகின்றிலை சூட்டுகின்
 றது மிலை துணைமிலிபிணநெஞ்சே, தேடுகின்
 றிலைநெருவு தோறலறிலை செய்வதொன் றறி
 யேனே, மற்றுமவருவனவற்றாற்காண்க (நா.அ.
 ஏனை நூல்பலவோ ளுனையோ தவற் ... ..*
 நிறையருளடையா தார்த் ... ..*
 கூன வெம்மலமொழிப்பதற்குள்ளமே.....*

யுபாயம்வேறிலையானு.....*
 லானையிருரிபோர்த்தவென்றம்பிரா ...*
 னருள்வினாந்தடையாதே.....*
 தானினாண்மினாஃபோகநீவியந்தது.....*
 தப்பலாற்சதுரன்றே.....*

ஏனை நூல்பலவோதினை-எ-து- ஞானசாத்
 திரங்களன்றிப்பலசமயசாத்திரங்களையுங் கற்
 றுணர்ந்தாய்,—ஒதவற்றிறையருளடையாதா
 ர்க் கூனவெம்பவமொழிப்பதற் குள்ளமே, யு
 பாயம்/வேறிலையானுல் எ - து, நீகற்றறிந்த
 அந்நூல்களுக்கருத்தெல்லாம் இறைவனது
 திருவருளைத் துதார்த்து இழிவுபொருந்தி
 யகொடியினை நிக்ருதற்கு உபாயம் வே
 ரென் னாகிலையென நெஞ்சமே ஒதுமா
 னல்,—ஆனையிருரி போர்த்தவென்றம் பிரா
 னருள் வினாந்தடையாதே, தானி நாண்மினாஃ
 போகநீவியந்தது தப்பலாற் சதுரன்றே -எ-
 து. யானையினது குளிர்ச்சிபொருந்திய உரி
 யைப்போர்த்தனதுகருர்த்தனாகியசிவனது
 திருவருளைச் சீக்கிறத்தில் அடைதற்கு ஏது
 வா யவற்றைச்செய்து அடையாது இந்நெ
 றங்காலமும் மின்போலும் இடையினையுடை
 யார்போகத்தை நீ இன்பமென்று அதிசயித்
 தது தவறேயன்றி நன்மையன்றென்றுவிவே
 கக்கூறிற்று- எ - று —இலையென் பதனே

ஒதென்பதனைக் கூட்டிமுடிக்க, எனவென்ப
து-எஞ்சிநின்றது,—தான் என்பது அசைநி
லை-இதற்கு உதாரணம்-கந்தாமனுபுதி - ஆதார
யிலேனருளைப்பெறவே, நீதானொருசம்ம
நினைந்திலையே, வேதாகமஞான வினோதம
லோ, தீதாசரலோக சிகாமணியே. என்றும்-
நிருவள்ளுவநாயனார் பிறவிப்பெருங்கடனீந்
துவர் நீந்தா, நிறைவனடிசேராதார் - என்றும்
மற்றும் வருவனவற்றாற்கால்க, (நக)

சதுமறைப்பொருளாகியவொருசிவ ... ..*

சங்கரற்றொழுதன்பாய்.....*

விதிர்விதித்துமெய் பொடித்திலை நடித்திலை*

வினாந்துசென்றவனாகும் .....*

பொதுவையிற்றிலைநீற்றிலைமாதர்பார்.....*

போகுதறவிர்ந்தாவா.....*

வெதுபடக்கடவாய்வடநெஞ்சமே ...!.....*

யினியுடலகன்றலே.....*

சதுமறைப்பொருளாகிய வொருசிவசங்க
ரற்றொழுதன்பாய், விதிர் விதிர்த்துமெய்
பொடித்திலை நடித்திலை வினாந்து சென்றவ
னாகும் பொதுவையுற்றிலை-எ-து, இருக்குமு
தலைய நான்குவேதங்களினது முடிக்கணிருந்
து மெய்ப்பொருளாகிய சிவசங்கரனது திரு
வடியையவணங்கி அதற்கு அன்பாகித் தேவநி

நற்மகிலை உரோமஞ்சிலிர்ப்புற்றிலை; ஆனந்த
நடனம்புரிந்தாயில்லை, அதிசீக்கிரமாய்ச்செ
ன்று அவனடனம் புரியப்பட்ட கனகசபை
பை அடைந்தாயில்லை,—நிற்றிலை மாதர்பாற்
டோகுதற விரந்தாவாவெது படக்கடவாய் ம
டநெஞ்சமேயினியுடலகன்றாலே- எ-து, மக
னினாவிலைநது அவர்பாற் செல்லு தலைந்
விரந்த தின்றாயில்லை. ஆவா, நெஞ்சமேஇனி
இந்தத்தகம் நீக்கினால் என்னபாடு படக்க
டவையோ உான் அறிவிலேனென்று விவேக
கூறிற்று-எ-று. --ஆவா வென்பது இக்க
குறிப்பின்கண்வந்தது டொதுவை யுற்றிலை
பென்பது எல்லா விரிந்தும் பொதுவாத
க்கும் அவனது பஞ்சகிருத்தியக்களைப் பார்
த்திலையென்றுமாம் இதற்கு உதாரணம்-திரு
வாகைம் - மெய்தானரும்பிவிதிர்விதிர்ந்துண்
னினாயார்கழந்தென், கைதான்றலை வைத்துக்
கண்விரித்ததும்பி வெதும்பியுள்ளம், பொய்
தான் நவிர்த்துண்புப் டொற்றிசயசடபோற்
நிமேல் னுந், கைதானெகிழவிடேனுடையா
யெய்க்கைக் கண்டுக்கொள்ளே, மற்றும் வருவ
பு உற்றுகாண்க. (சுய)

ஆ-நீழலில் நெருநாள்வருந் ... .. *
... நெறியுரைத்தானைத் ... .. *
... வாகைமொச்சிவப்பிரகாச வெண் ... .. *

கண்மணிதனையுயர்நா... .. *
 தேலவார்துழலார்மயல்கொண்டுநீ ... .. *
 யிக் குழலுவதெல்லாநீ... .. *
 சாலவேபிழையாகுநெஞ்சேசொனெய் ... *
 நவநிலையென்மேலே ... .. *

ஆலநீழலிலன்றொருநால்வருக்கரு நெரிபு
 னாத் தானை-எ-து, எல்லாநீழநீக்கன் எழுந்த
 ருளியிருந்தகாலத்தில் ஒப்பந்தம்வகர் முதலி
 யநாம்கு முனிவருக்குயாவர்க்கும் அரியநூ
 னமாரிக்கத்தனை உபதேசத்தருளிய அனுக்கி
 ரககர்த்தனை--காலகாலனை-எ-து. எல்லாவுயி
 ர்களையும் நாசம் பண்ணுகின்ற காலனுக்குக்
 காலனாகி அவனை நாசம் பண்ணிய நிக் கிரக
 ர்த்தனை-சிவப்பிரகாச வெண்கண் மணிதனையு
 ன்னை-எ-து. அக்கருத்தன்றானே அருளேதி
 ருளேனெனாகக்கொண்டு எழுந்தருளியந்து சி
 வப்பிரகாசனென்னும் நாமதேயநிறைந் தொ
 ன்னட எண்கண்ணின் கண்மணியோடு பாலைவ
 போன்ற ஆசாரியனை வீட்டிழைத்ததை யனட
 யும்பொருட்டி இடையராது அன்போடுக்கூ
 டிநினையாநா, எல்லாநீழலார் மயல்கொண்
 டு நீயிக் குழலுவதெல்லாநீ, சாலவே பிழை
 யாகு நெஞ்சே சொனெய் நவநிலை யென்மே
 லே-எ-து. நவநிலை நவநிலை அளகபாரத்
 தினையுடைய மகளிர்மேல் மயக்கம்பூண்டு நீ

இப்பிரபஞ்சத்திந்நிசுழலுவ செல்லா பிசுவுங்
குற்றமாகும் நெஞ்சமேயான் நானுவுபாயங்
களாலும் இதனைத் துன்பமென்று அறிவித்
தும் அறிந்தா யில்லையாதலின் உன்மேற்குந்
தமேயன்றி என்மேற்குற்ற மின்றென்று வி
வேகக்கூறிற்று-எ-று. கண்மணி, தீது இதுந
ன்று இதுஎன்று- அறிவித்தல்போலப் பிறப்
புத் துன்பமென்றும் வீடு இன்ப மென்றும்
அறிவித்தலிற்- கண்மணியென்று கூறப்பட்
டதுஇதற்குஉதாரணம், திருவாசகம்-வாழ்கி
ன்றாய் வாழா, நெஞ்சமே வல்வினைப்பட்
டாழ்கின்றாயாழாமற் காப்பா னையேத்தாதே
சூழ்கின்றாய்கேடு னக்குச்சொல்கின்றேன்ப
லாலும்வீ, ழ்கில றாய்நீயவலக்கடலாய வெள்
ளத்தே,என்றும் சிவானந்தமாகை வீடொழிய
ப் பேரில்லையென்றென்றும் வேதங்க, ணடிய
நையம் மொருநேளுநானரு, நீடுமருட், கண்
ணலேசொன்னகருணைப்பிராணிறனை நானெ
ண்ணதேயுண்டிருப்பதென் என்றும்மற்றும்
வருவனவற்றாற்காண்க. (சக)

எண்ணகண்டுநீமாதரார்வடிவமீ ... .. *

திசைடைநிதுழல்கின்றாய்... .. *

பொன்னையுந்நுகிலைபுன்பிநீதிடெ... .. *

புழுமலக்கடல்லாற் ... .. *

பின்னையுண்டுமொல்கண்டுநீயகஞ்ஞதல் ... .. *

பிராந்திசங்கரன்பாதந் ... ..*
தன்னை நாடுதிநெஞ்சமேபரசுகோ ... ..*
ததியுறப்பெறலாமே ... ..*

என்னைகண்டு நீ மாதரார் வடிவ மீ திச்சை
வைத்துழல் கின்றாய்-எ-து யாதுசுந்த மிருக்
கின்ற தென்று குறித்துமள்ளிர் உடலில்கண்
ஆசைவைத்து மயக்கிச் சூழலா நின்றனை,—
பொன்னையுந் துகிலையும் பிறித்திடன் வெறும்
புழுமலக் கூடல்லாற், பின்னையுண்டு கொல்க
ண்டு நீமயங்குதல்பிராந்தி-எ-து. செயற்கை
யால் மினுக்கிய பொன்னாலாகிய அணியினை
யுங்கூறையினையும் வேறுபிரித்துஅதனது இ
யற்கையைப் பார்க்குமிடத்து வெறுங் கிறுமி
களும் மலம் சலங்குடர் மூளைஉதிரம் தசை
கோழை முதலியமலங்களும் நிறைந்துள்ளஒ
ருடம்பல்லது பின்னைஅதன்கண்ணே யாதா
யினும் ஒருசுத்தவஸ்துஉளதோ அசனதுஇ
யற்கைவடிவம் அங்ஙன மிருப்பச் செயற்கை
வடிவத்தைப்பார்த்து நீ மயக்கமுறுதல் உன
து மனப்பிரமையாகும்,—சங்கரன் பாதந்த
ன்னை நாடுதிநெஞ்சமே பரசுகோததி யுறப்
பெறலாமே-எ-து. இனிஅ கண் மேலாசையை
விட்டுநீங்கிச் சங்கரனது திருவடியை மதவா
து நினைப்பாய் நெஞ்சமே மேலாகிய இன்ப
சாகரத்தை மிகவும்யாம் அடைபுலா மென்று

விடுவகங்கூறிற்று - ஏ-று, பொன்னம்பது ஆ
குபெயர், - இதற்கு உதாரணம் 'நொலடியார்
குடருங் கொழுவுங்குருதியு மென்புந் - தொ
டரு நரம்பொடுதோலு - மிடை யிடையே-
வைத்ததடியும்- வழுப்புமாமற்றிவற்று- ளெ
த்திர கீதா ளீரீங்கோதைபாள்,, மற்றும் வருவ
னவற்றும்பாண்ட. (சஉ)

பெறுவதெண்ண கொல்கக்கிலங்க லித்தாற் *

பெறுந்தவவலிகுன்றும்... .. *

முறுவதவவளவோபிண நீவிரும்... .. *

புடற்குமானியதுண்டா... .. *

லிவிபாமறியாமைதோய்ந்ததுதற்றின ... *

வதைச்சுகமெனநின்றாய் ... .. *

செறிதுநெஞ்சமேநமதுகிற்சுகமினிச் ... *

சிவனையாதரிப்பாயே ... .. *

பெறுவதெண்ண கொல்கக்கிலங்க லித்தாற்
மெருந்தவ வலிகுன்றும் ஏ-று, மஃனீர் கூட்டு
றவாற்பயன் அடைவதுயாது ஆந்தரியம்மூழ்
ந்து போதலால் வீட்டையடையும் பொருட்
நீநெநீநாள் வருந்திச்செய்தபுபாபம் மெ
ல்லாக் குறையும், - உறுவதவவளவோபிண
நீவிரும்புடற்கு மானியதுண்டால் - ஏ-று, அ
கனல் உனக்குக் கேடுவருவது அகலவது, தா
டுறுபிண னரீத்பாணென் னுவிவழந்தள்ள உட
ம்பிற்கும் 'அடக்கியிருந்தோய்க்கை மேலிட

① அதனூல்நாச முளதாமென்று விவேகச்சு-
ற அதற்குபாந், சாம்பாவார் எமது சுசமாவது
யாதென்றுமனங்கேட்ப— அறிவிடாமறிபா-
மைதோய்ந் துடற்றினவதைச் சுகமென நி-
ன்றாய்-எ-து, இவ்வுடம்பு சடமாகலின் இ-
ன்கணின்றசைதன்னிபம்பாய் நீ இசனைஅறி-
யாது அஞ்ஞானத்தோடுக் கூடி உடம்பினது
தினைவச்சுகமென்றுசுருதாநிலைநனைஇவைசு-
சமல்லவென்று விவேகச்சுற- மேற்சுகமாவ-
து தான்பாதென்று மனங்கேட்ப—செறிது
ரெஞ்சமேரமதுசிற் சுசமினிச் சிவனையாச-
ரிப்பாமே-எ-து, இவ்வின்பத்தி னிமற்றைச்
தென்று அறிந்து விடுத்தமதுஅறிவிற்கு
அறிவாய்தின்ற சிவனதுதிருவடியை ஆசரிப்-
பாய்நெஞ்சடே — ஞானந்ததததப்பெ-
றுவாமென்ற விவேகச்சுநின்ற-எ-று, ஆல்-
என்பது அகநிலை—இதற்கு உதாரணம்-
திருக்கடைக்காப்பு, அருப்புப்போன்றமுலை-
யாரல்லல் வாழ்க்கைமேல் விருப்புச் சேர்ந்-
லைவிட்டுநல்லிட்டமாய்த், திருப்புத் தாரணை-
யிதற்கை செயச்செயக், கருப்புச்சாற்றினும-
ண்ணிற்குங் காண்மினோ, மந்தும்வருவனவ-
ற்றிற்காண்க

தாயுமாகியெய் னும்பாட்டுமுத லிவ்வாறு
பாட்டாலும் பொருந்தலை விழைதலாகாதெ

ன்று மறுத்தவாறுகாண்க. (சுரு)

ஆதரித்தனைகுளகிருதாதிய... ..*

வடிசிலைக்கூழ்காடி... ..*

யேதுபெற்றிடினும்புகித்தாற்பகி... ..*

யேகலுஞ்சமித்தற்றாற்... ..*

பேதமற்றெலாமலமதாதலுஞ்சரி... ..*

யென்றிடிற்பினைநெஞ்சே... ..*

நீதரித்திலாதவைவிழைந் துழல்வதென் ...*

னிமலனைநினையாதே... ..*

ஆதரித்தனை குளகிருதாதியவடிசிலை-எ-து, கிருதகுள பாயச முதலிய அறுசுவையடிசில் களையும் நீவிரும்பினை இதனால்என்னையனை அடைது—கூழ்காடி, யேதுபெற் றிடினும் புகித்தாற்பகி யேகலுஞ் சமித்தற்றாற்- பேதமற்றெலா மலமதாதலுஞ் சரியென்றி டின்-எ-து, சோறுகாடி புற்கைமுதலியாது வந்ததாயினும் அருந்தினாற் பசிபோதலும் அவைசீரணித்தடங்கினால்நாடு வேறுபாடெ ல்லாம் அற்றுத்தூர்க் கந்தமலமாதலுஞ் சரி யென்றால்—பினைநெஞ்சே - நீதரித்திலாத வைவிழைந் துழல்வதென் னிமலனைநினையா தே-எ-து, இங்ஙனம் அறிந்து பின்னரும் நெஞ்சமே நீதரித்து நில்லாது அச்சுவையடி சில்களை விரும்பிச் சமுலவ தென்னை நீர்மல னைய சிவனை இடைவிடாது கருதலின்நியெ

ன்று விவேகங் கூறிற்று-எ-று. மலமதாதலு
மென்பதில் அதுவென்பதுபகுதிப்பொருள்
விசுதி, சரியென்பது விசேடமின்றென்பத
றிவித்தது—இதற்கு உதாரணம் - சிவானந்த
மாலை, நல்லவருசுவையு நாவினுனி மாத்திர
மே- மெல்லவிருவிரலாம்வேறில்லை. மெல்ல
விருவிரலைத்தான்கடக்க மாட்டாத நெஞ்சே
பொருகடலைத் தான்கடப்பாய்போய்,மற்று
மவருவனவற்றிற்காண்க

• இதனுள் அருந்தலுட் சுவைவிழைதலாகா
தென்றுமறுத்தவாறுகாண்க, (சச)

நினைப்பினுங்குறிகாட்டிடுங்கோசநா... ..*

விவற்றுணேரிழையாரா... ..*

யினிப்பைநல்குமுச்சுனிமுதலியுண... ..*

வினையெனினிவைபோலு... ..*

முனைப்பல்வாதைசெய்பகைபிறிதிலையுணர்ந்

துள்ளமேயொழித்தாயேம்... ..*

பினைப்பராபரன்றிருகடிநீழலியாம்... ..*

பெறற்கிடையூறின்றே... ..*

நினைப்பினுங்குறி கூட்டிடுங்கோசநா விவற்

றுணேரிழையாரா, யினிப்பைநல்கு முக்க

னி முசுலியுணவினை யெனின்-எ-து, விஷி

யக்களாகிய வெல்லா வற்றுள்ளும் மகளிரா

யும் சுவையினைத்தருகின்ற முப்பழமுதலிய

புசிப்பினையும் மனத்தால் நினைப்பினும், ஆ

ண்குநீயும் நாலும்இலே பனமும் நீருநலும்
 ஆகிய அடையாளங்களைக் காட்டு மாளே—
 இவைபோல, முன்னப்பல்வாதை செய்பவை
 பிரிதிலை யணர்ந்துள்ளமே யொழிந்தாயேல்
 எ-து. இவற்றைப்போலும் உனக்குப்பலபி
 ருவித்துண்பக்களைத் தருகின்ற சத்தருவே
 ரென்றில்லையாகலின் இப்பொருந்தல் அரு
 ந்தல்களைச்சத்தருவென்று அறிந்து நெஞ்ச
 மே விடுக்கையாலால்—பின்னப் பராபரன் தி
 ருவடிநீழலியாம் பெற்றீடுதலுநிலே எ-து
 பின்னர் யாவார்க்கும் மேலாகிய பரமசிவன
 னுதிருவடியாகிய நிழலையாம் அடைதற்குவி
 ள்கினும் வேறின்மென்று விவேகக் கூறிற்று
 எ-து, நின்னப்பினுமெனவேசேட்டுணுப்பரி
 சிப்பினும்-பார்த்தினும் - என்று இத்தந்தியங்
 களுக்குங் சொல்க—அருந்தல் பொருந்தல்
 களில் மனமுதலிய ஆறு இத்தந்தியங் களும்
 பிரவிருத்தியாகலின் திருவடியைய அடைதற்கு
 இவையிவையாக வேண்டு மாகலின்பதை
 பிரிதிதியென்று கூறப்பட்டது—இதற்கு உ
 தாரணம் சிவானந்தமாலை உன்னு முநாயந
 மன்று துவர் காணுள்ளமே, வாணுலார் நே
 ரோமநிலாண்டி டேவரிகை - ருற்றார் போல்
 வந்தியவரீவந்தானு மோட்டியா, கைஞமணா
 ப்பதமேதா மகந்தம் வருவன வந் ருந்தாண்க,

இன்றுகுழந்தையினையாதிபல்... ..*

போகமுமித்தேகத்... ..*

தொன்றுநோயெனிறோடமாய் நீக்குமாங்,

குயிர் பெயரினுநீற்றை... ..*

நன்றெருவணிநீதுறவினரிறைபெயர் ...*

நவிலுவொளிநெஞ்சே... ..*

பொன்றுநாட்டுணையாகநீருதிய... ..*

போற்றவைபோற்றேலே... ..*

இன்றுகுழந்தரு வனியையாதிபல் போக
முமித்தேகத், தொன்றுநோயெனிறோட
மாய்நீக்கும்-எ-து. இத்தக்காயநீங்கு ஒரு
வியாதி வந்து பொருந்துமாயின் இசைவு
அனுபவித்ததற்குக் கருத்தில் வைத்தமனைவி
யாதிய பல்போகங்களுந் இக்காலத்துத்தா
னே புதித்தற்கு அண்ணியமாய்ப் போகுமாக
லின்—ஆக்குகின்பெயரினு நீற்றை நன்றெ
ருவணிநீதுறவினரிறைபெயர் நவிலுவொளி
ய்-எ-து. இவ்வுடம்பினவிட்டு உயிர்தீங்கிய
காலத்துமீளற்றத்தாசாபுள்ளார் திருவெண்ண
ற்றை அவ்வுயிர்க்கு நன்றென்று கருதித்தரி
த்து நீக்குந்தருணத்திற் சிவனது திருநாம
மாயிப பஞ்சாஷ்டாதிசையுள் உபதேசப்பெயர்
யொன்று—நெஞ்சே பொன்று நாட்டுணையா
கநீருதியபோற்றவைபோற்றேலே-எ-து இ
வ்விநெஞ்சமேஉயிர் நீக்கும் காலத்துத் துணை

யாகலின் அத்திருவெண்ணீறுமுதலியஎண்வ
கையினையும் அதுநீங்காமுன்னோ பேணிக்
கொள்ளுதி, மனைவிமுதலியஎண்வகைப்பொ
ருள்களும் இருக்கும்போதும் புகித்தற்கு அ
ன்னியமாகலின் நீ அவைகளைப்பேணு தொ
ழுதியென்று விவேகங்கூற்றிற்று-எ-று, உயிர்
பெயரினுமென்ற இழிவு சிறப்பும் மையால்
அதுபெயராமுன்னோ அணிவது உயிர்க்கு
மிகவும் பயனென்ப தாயிற்று—வனிகைய
ராதியெனவே-வனிகைபஞ்சனை செளக்கிய
போசனம் கந்தம் - வஸ்திரம் - ஆபரணம்-த
யிலம்-தாம்பூலம்-ஆகஎண்வகையுமென அநி
ந்துகொள்க—நீறுதியெனவே விபூதிருத்தி
ராட்சம் - பஞ்சாட்சரம்-தீர்த்தம் - பிரசாதம்
குரு-லிங்கம்-சங்கமம் - எனவறிக-இதற்கு உ
தாரணம் - சித்தாந்தசிகாமணியுட் காண்க—
தவத்தோர்க்கு அவ்வெண்வகையும் நீக்கிஇவ்
வெண்வகையும் அங்கீகரிக்க வேண்டுமென்
பது இதனுட்காண்க. (௪௬)

போற்றிநீரணிந்துருத்திரசாதனம்.....*

பூண்டிடைந்தெழுத்துள்ளே ... ..*

சாற்றிநீருவாதிமூவுருவையுந்.....*

தாழ்ந்திறஞ்சிவசெய்தான் ... ..*

மாற்றலாம்பிறப்பிறப்பினைரெஞ்சமே ... ..*

மன்றுளாடியதானுந்.....*

தோற்றுமுள்ளொளிக்குள்ளொளியாயதைத்.

தொழுதுவாழ்தலுமாமே... *
 போற்றிநீரணிந் துருத்திர சாதனம்பூண்டி
 டைந்தேழுத்துள்ளே, சாற்றநீ குருவாதிமூ
 வருவையுந் தாழ்ந்திறைஞ்சிவைசெய்தால்-எ-
 து. மெய்ப் பொருளாகப்பேணி விபூதியை
 திறையப்புனைந்து உருத்திராட்சங்களைச் சிர
 சாதி.ஸ்தானங்களில் தரித்துப் பஞ்சாட்சரத்
 தை மானதமாயுச்சரி- குருலிங்க சங்கம மாகி
 ய மூன்றுவடிவையுந் தாழ்ந்திவணங்கு இங்
 னனம் இவற்றை நாடோறும் நீமறவாது செ
 ய்தியானால்,— மாற்றலாம் பிறப் பிறப்பினை
 நெஞ்சமே-எ-து, நெஞ்சமேபிறப் பிணையும்
 இறப்பிணையும் மாற்றிக் கொள்ளலா, மன்று
 னாடியதானுந், தோற்றுமுள்ளொளிக்குள்
 ளொளியாயதைத்தொழுது வாழ்தலு மாமே
 எ-து, அஃதன்றிக்கனகசபைக்கண் நடிக்கி
 ன்றகிவனது திருவடியும், உயிராகியவுள்ளொ
 ளிக்கு உள்ளொளியாய்த்தோன்றும் அத்திரு
 வடியைத்தொழுது அவ்விடத்து எக் காலமு
 ம் அழிவின்றி வாழவுந் கூடும் எமக் கென்று
 விவேகங்கூறிற்று-எ-து, —உயிர்களினது மு
 ம்மலங்களும் நீக்கும்பொருட்பிச் சிவந்தன
 து அருளால் குருலிங்க சங்கமமாய் வடிவ
 கொள்ளுதலின் தூவுருவையும் தாழ்ந்து வ

ஹைஞ்சென்று கூறப்பட்டது,—தாழ்ந்த திறை
ஞ்சுதல் மனத்திலுண்பும் வாங்கில் இன்சொல்
லுமாகக் காயத்தால் வணங்குதல். — வீட்டை
வோர்க்குச் சிவமுன்றாக அருளே நாவாகப்
பஞ்சாட்சரநீததச் செபிடாமற் செபிக்கவே
ண்டுமாதலின் ஐந்தெழுத்துள்ளேசாற்றெண்
று கூறப்பட்டது— இக்கனம் பஞ்சாட்சரம்
உச்சரித்தால் சகலகேவலம் அறுமாகலிற் பி
றப்பிறப்பினை மாற்றலா மென்றும் சகலகே
வலங்கள் அறவே புடம்போட்டபொன்போ
ல உயிரொளியிதிமாதலின் உயிரை யுள்ளொ
ளியெனும் இவ்வுயிர்க்கும் உள்ளொளியாய்
தீ திருவருள் தோன்றலின் மன்றுளாடிய தா
ளும் உள்ளொளிக்குள் ளொளியாய்த் தோண்
றுமென்றுக் கூறப்பட்டன. அதைத்தொழிக
லாவது தற்போதஞ் சீவிபாதுநிற்றல், அங்ங
னம் நிற்கவே பேரின்பந்தோன்றுமாகலின்
வாழ்தலுமாமென்று கூறப்பட்டது, (சௌ)
வாழலாமாத் புாழினமலர்வவி ... .. *

மாலைசெய்தவன்றளில் ... .. *

வீழுமாறுபொன்னிதழிசேர்தோள் களின் ... .. *

மீனெறித்தென்தெருச்சே ... .. *

தாமுபாயிரேபொற்சாணமே ... .. *

சாணமென் றிதுவன்றிப் ... .. *

பாழிலேசருக்கமாய்க் கோற்கதரிதாள் ... .. *

பலகழித்தொழிபேலே... ..*
 வாழலா மரன்புதழின மலர்கவி மாலைசெய்
 தவன்றாளில், வீழுமாறுபொன் னிதழ்சேர்
 தோள்களிக் மீ தணிந்தனி நெஞ்சே, தாழ
 வாயரி தேடுபொற்சரணமே சரண மெய்து-
 ள-து, நெஞ்சமேஅத்திருவடியை யடைந்து
 வாழலாம்-சிவனது புதழினமாயி மலர்களா
 லே பாவாயி மாலைகளை உணர்ந்து திருவடி
 மீதிற்பொருந்துமாறுபொன்போன்ற கொ
 ண்ணைமலைபொருந்தியபுயங் களிக் மீது அரி
 த்து வணங்குவாய், — அரியாலுந் தேடிப்பட்ட
 டல்பான்போன்ற திருவடியே புக லென்று
 இனுவன் திப்பாழிலே கருங்காக்கை போற் க
 தறிநாள் பலகழித்தொழிபேலே-எ-து, இந்
 நெஞ்செய்வதன் திப் பாழிலே கருங்காக்கை
 போல் உலகநூல்களைக் கற்றுக் கதறிப் பல
 நாள் களைக்கலைத்து நான் மாறா தே யெ
 ன்று விவோக்கிற்து-எ-து. — புகழ் பலவா
 கலிற் புதழினமென்றும் அனைப் பாவிர் சே
 ர்த்துக்கூறுதலின்பல ளானும் கூறப்பட்ட
 து, — துஷ்டதீர்க்கோடும் பண்ணுகின்ற புயந்
 தையும் சிஷ்டபரிபாலனம் உண்ணுகின்ற பா
 தத்தையும் புகழ்தலின் தாளின் வீழுமாறு
 பொன்னிதழிச்சேர் தோள்களிக் மீ தணிந்தநெ
 ண்ணு கூறப்பட்டது, மலசக்காரம் பண்ணுகி

ன்றவெற்றியையும். இன்பத்தைக் கொடுக்கின்ற
 கிருபையையுமென்றுமாம். — பொன்னித
 ப்ரிசேர் தோள்களின்மீது அணிந்து என்பத
 ற்கு உதாரணம்-கந்தரனுபூதி-இல்லே யெனு
 மாயையி லிட்டெனைநீ,பொல்லேன நியாமை
 பொருத்திலையே, மல்லேபுதி பன்னிரு வாகு
 வினென், சொல்லேபுனையுஞ்சுடர் வேலவனே
 மற்றும்வருவனவற்றிற்காண்க. (சஅ)

ஒழித்திடும்பவப்பகைவினைத் துள்ளமே ... *

யோதுமதுணர்வோர்முற்... ... *

பழிச்சுபாடலையரங்கவைவிடரக்கிளம் ... *

பாவையருணாபோலும் ... ... *

கழித்திடேலுபசாரமென்றிதனைநீ ... ... *

கட்டுனாயெனக்கொள்வாய்... ... *

விழித்துமாரனையெரித்ததேவருள் பெறும் *

விருப்பினர்விருப்பிதே ... ... *

ஒழித்திடும்பவப்பகைவினைத் துள்ளமேயோ

துமதுணர்வோர்முற் பழிச்சுபாடலை-எ-து.

பிறவியாகியபகை அதிக சிக்கிரமாக வொழி

ந்துபோம், மூவர்மாணிக்கவாசகர்- முதலிய

பேரறிவியையுடையோர் முன்னாளிலேதோத்

திரம்பண்ணிய பாடலை நெஞ்சமே நீதோத்

திரம்பண்ணுதி—அரங்கவை விடர்க் கிளம்பா

வையருணாபோலும்-எ-து. காமுகர்க்கு இள

மந் நன்மைபுனையுடைய பாடலையோர் வ

ரீகொஞ்சிக்கூறும் வசனம் போல அத்தோட்
திரங்கள் சிவனுக்குப் பிரீதியாயிருக்கும்--ச
ழித்திடே லுபசாரமென்றிதனை நீ கட்டுவா
யெனக்கொள்வாய்-எ-து, இங்ஙனம் கூறிப்
மொழியை உபசாரமொழியென்று கருத்தி
விடாதே உறுதிமொழியென்று அறிந்துகொ
ள்வாய்--விழித்துமாரனை பெரித்த தேவரு
ள்பெரும்விருப்பினர்விருப்பினே--எ-து.
இந்நற்றிக்கண் விழித்து மண்மதனை பெரித்தக
டவுளது திருவருளைப்பெறும் விருப்பத்தி
னையுடைய மெய்யடியாரதுவிருப்பமும் இ
த்தோத்திரக்களே யென்று விவேகக்கூறித்
து-எ-து. ஒழிந்திடமென்பது ஒழித்திடமெ
ன்றுவந்தது பவத்திற்குக்காரணம் ய இரு
பிப்பதென்பது பவமென்று காரணத்தைக் கா
ரியமாவுபசரித்துக்கூறினார்--இதற்கு உதா
ரணம் திருவள்ளுவநாயனார்-இருவர்கேரிருவி
னையுஞ்சோவிறவன், பொருள்சேர்ப்புசுழ்
புரிந்தார்மாட்டே, மத்தும்வருவன வற்றாற்கா
ணாக.

(சக)
விருப்பமாயினுமே மறன்னைஞ்சமே...
விமலனுக்காளல்லார்.....
பொருப்பை நேர்நனஞ் சொரியினுமவர்க
புன்னுனித் துணையன்பத்..... [நேர்]

திரு. உடேலாண்டெருடும் பர்தந்தொழும்ப
 னாய்த், திரிந்தவர்பணிசெய்தீண் ...*
 டிருப்பையேன் மிகநல்லையிச்சொல்லைநம் *
 பில்லையேற்பொல்லாயே... ..*

விருப்பமாயி. துகேட்டி நன்னெஞ்சமே-எ-
 து, நல்லநெஞ்சமே இந்தவார்த்தையைச் ச
 ந்தோலிமாய் கேட்பாயாக—விமலனாக் காள
 லார், பொருப்பைநேர்தனஞ் சொரியினு
 மவர்களுர்புன் னுனித் துணையன்புந், திருபி
 பிடேல்-எ-து. தீர்மலனாகிய சிவனுக்கு அடி
 மையல்லாதவர் பொன்மேருவைப்போலுந்
 தனங்களைச் சொரிந்தாடியினும் அவர்களிட
 த்துப்பல்லின துதுனிமாத்திரமாயினும் அன்
 புவைத்திண்டல்-அரண்னெருடும் பர்தந்தொழு
 ம்பனாய்த்திரிந்தவர்பணிசெய்தீண்டிருப்பை
 யேன் மிகநல்ல-எ-து. சிவனது அடியாருக்
 கு அடியானாகித்திரிந்து அவரதுபணிவிடை
 களைச்செய்து இவ்விடத்து இருப்பாயாகில் எ
 மக்கு மிகவு நன்மையினை யுடையநீ, இச்
 சொல்லை நம்பில்லையேற்பொல்லாயே-எ-து,
 யான் இங்ஙனம் கூறியசொற்களை உண்மை
 யாக நம்பி இவைகளை நம்பாது ஒழிதியேல்
 எனக்கு நீ பொல்லாயென்று விவேகக்கூறிற்
 று—எ—று. இதற்கு உதாரணம் திருநாவுக்க
 னாயர்-என்கதிதி பதுமநிதியிரண்டுந் தந்து

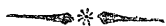
தரணிபொடுவானுளத்தருவனோனு, மக்குவா
 ரவர்கெல்வமதிப்பே மல்லேமா தேவர்க்கே
 காந்தரல்லாராகி - லங்கமெல்லாங் குறைந் த
 முகு தொழுநோயாரா யாவிரித்துநீ தின்று
 ழலும்புலையோனுங், கீனகவர்த்தனாந்
 தாரீக் கன்பராகி லவர்கண்டீர் நாம் வணங்கு
 ங்கடவு ளாரோ - மற்றும் வருவன வற்றாந்
 காண்க, (௩௦)

வைராக்கியசதகத்தின்-முற்பாதிபாகிய

சாஸ்திர-முற்றிற்று,

மனம்தானு மன்றுதன் வயமுமன்று
 என்றுஅறிந்து அதனைவிடுத்துத் தன்னையும்
 அதனையும்கூட்டவும்பிரிக்கவும்வல்லசிவதீபை,
 நோக்கிமேல்விவேகம்கூறுகின்றது ... .. *

செய்கைகாணேன், பேயேனுமுனைத் தொ
டரும்படி பேசுதில்லைத், துபோ யொருபா
யம்விடாதினிச் சூழ்த்துநின்றே..... (உ)

நின்றாய்திருத்தில்லைபுளர்யென்ற நெஞ்சி
னுள்ளே, யென்றலுமெனக்கதி துரமதாயி
ருந்தா, யொன்றலுமுனைத் தொடர் கிற்கு
முப்பாயங்கானேன், மின்றூழ்சடையாய் தமி
யேற்கு விளக்கிடாயே..... (க)

விளக்கும் மெழிற்பேதையர்காதல் விடா
தயானகீ, களங்கம்மறுவோர் தொழுநின்கழ
ல்காணுமாறென், றுளங்கும்மொளிக் துமதி
சூடியதோன்றலெயென், னுளக் கொண்டிடு
நீயினிக் கோயிலதாவுவந்தே..... (ச)

வந்தித்திவார் பவனெய்க்கு மருந்தனெ
வாய்ச், சந்தித்திவான் மறித்தான் மனந்ந
ப்பியப்பா, லிந்தப்புவியங்கடலுக்கடந்தேனெ
மென்ற, லெந்தப்படியுய்வதியான் நிலைமெ
ம்பிரானே..... (சு)

பிரானே திருத்திலை யுளாயன் நிப்பேதெ
மென்றெனானே நிவந்தம்பினைமேலே

ரயகூ

வைவராச்சியசதகம்.

ளீ தோடிவந்தாய், வரானோவின மெம்மிதை
யென்னுனை நாடிவாடி, யிராநாயடியேற்கெ
துர் தோன் திலையின் தி தென்னே... ..(சு)

என்னாயகனே யிமையோர் தொழு மீச
னேசெம், பொன்னார்நிலைப் பலத்தாடிய
பூதநாதா, வுன்னார... .. ஸீட்டிடைபுய்
த்தியின்றேற், பின்னாருயக்கொள்ளவ லாொ
ன்பிழைகடரத்தே..... ..(எ)

தீராத வோடைம்புலச்சேட்டை யுந்தீர்ந்
துபோய்வெங், கூரார்மழுவாளி நீன்பாதக்
குழைந்துபோற்றி, நீராயருகித்தென்னுண்
னெதுர் திற்கும்வண்ண, மோர்நாளுளதோ
தமியேற்குமுணாத்திடாயே... .. (அ)

உடையேனனிவாய் திறந்துன்புகழ்தன்னை
நாளும், விராயார்மல ரிட்டருச்சிக்கவிருப்
புமில்லேன்,சடையேனுளநின்னினைந்தெத்தி
றத்தாற் கடப்பேன்,நிராயார்வினையார் பிறி
விச்சடற்றில்லையானே... .. (க)

ஆனேறிவார்ந்தென்னெதுவினாந்தன் னு
வந்தோய்க், கேனோவெறுப்பிப்பொழுதோ

ரீ சந்திரங்கு கில்லாய், நானேவறி வேணுண்
பெருமையை நம்பனேநீ, தானே. பொறுத்
தாளுகண்டாயென்றவறெலாமே.....(ய)

எல்லாமறிவோயறிந்தேவகுத்திட்டவாறே
யல்லாற்ற மியேனும்புரிவதொன் நிலையா
றாநீ, பொல்லாமை செய்வித்தவ னீபொறு
ப்பாணுநீகல், வில்லா யினேத்தேனைப் பவத்தி
னிவிட்டிடேலே.....(யக)

ஏலக்குழலாரனுராகமதென்னுமாயா ...*
சாலக்குணைந்தேற்குன தின்னருடந்து காப்
பாய், நிலக்கள மாலய னேடுமுன்னேடிவாடு
மூலக்கனலேகனலேந் துடைகம் முக்கணனே,

கண்ணார் நுதலோய் கடையேனையு மொன்
றதாயே, யெண்ணு வருளன்று சுரநீ துனைக்
கின் நிலாதென், விண்ணோரிறையோய்க்குமு
ண்டோசொல் வெறுப்பினோடு, தண்ணார் வி
ருப்புங்கரிப்போர் சுவயசாந்தரிடாயே... (யக)

சாற்றாய்திருத்திலை யுள்ளா சிவசங்க ரா
வெண், ணீற்றுகடையே னுயுமா மென்றென
ஞ்சுளஞ்சிப், போற்றுகிருந்தேன் வருந் தாம

லென் புத்திதன்னைத், தேற்றொருநீயினி
யன்பினைச்செய்யுமாறே..... (108)

மாறாய வோரைந்து புலன்வலி மாய்த்து
நெஞ்சை, நீருந்திருமேனிடவுண், கணியுத்த
மாட்டே, னேருதபவக்கடலேறவுமெண்ணி
னைந்தேன், கூறுமென தெண்ணமெவ்வண்
ணக்கைகூடுமன்றே..... (109)

அன்றே தமிழேற்கெளி மாண்டனாகி நீவ
ந், துண்ணுள்கள்ளித்தனை பெற்று மொன்றும்
பெருநி, னின்றேனலைதம்புலனென் வசநி
ன்றதில்லை, யின்றேருதவற்றைக் கொலு பாய
மொன்றிசுவெற்கே..... (110)

எற்கோவுன தன்புமனத்திலை மென்றனெ
ஞ்சக், கற்கேறிகராய, திகிலென, திரிவென, திரிவென
முற்கால் வளைத்தாங்கு வளைத்தன்பின் மூந்
தவிப்பாய், சிற்றோல சிதம்பர நாயக நே
வதேவே..... (111)

தேவையுணயன்பினிந்பூதச சேவ் தேறு
ய்வே, ஞானாயிகப்பாடி நின்று, நயத்
துய்வே. ஞானாதுழநீமனத்தோடிவணுந்

றளேன்மற், றுவாவினியென்வருமென்பத
நிந்திலேனே..... (யஅ)

அறியாமையிற் சீழவர்பல் பிழை யாற்றி
ஞலங், ஞநியாதருள்! செவ்வுதுமேலவர்கொ
ள்கையன்றோ, மறியார்காத்தோய் சிறியே
ன்வினைமாற்றியாளப். பொறியேலுனக் கே
ன் முகமன் சொலப்பொய்யனேனே. (யக)

பொய்யற்றவர்வந்தடையும் பரிபூரணவிம்
மெய்யற்றவெற்கு நினலானிலவேறு முண்
டோ, தையந்திட மேயிடமாயருடானு வே
யென், மையற்ற விர்ப்பானுன் கடாக்கம்வ
ழங்கிடாயே..... (உய)

வழங்கெற்கிவனேனு செய்தாலெதுவாகு
மென்றென், நெழுங்கத்பின் யாவு மிறந்து
ணர் வேகமேயா, பொழுங்கிற்புலனுந் துபாதி
யொழிந்தொருண்ணச் செழுங்கைக்கனி பொ
ந்துணருட்படித்திலையானே..... (உச)

தில்லைப்பதிமேயசுவப்பிரகாசனேயோ *
தொல்லைப்பிறவா நெறிமேவியதோன்றலே
யோ, வல்லற்பிறவிக்கிளைத் தெய்வனை மஞ்ச

லென்றோர், சொல்லைப்பகராய் விடை மீதி
னத்தோன்றிநின்றே.....(௨௨)

தோன்றத்துணையே புணையே பவத்தொ
ல் கடற்கென், போன்றார்க்குமிரங்கு மருட்
பெரும் போதமேயிக், கின்றார்மனை யாகிய
மோகமெல்லாம்விடுத்துட், சான்ற முனையே
வினையேனிச்சாரவெண்ணே.....(௨௩)

சார்ந்தாய்குருவாகிய வாய்விடை தன்னி
ல்வந்தாய், கூர்ந்தாயருளிற்பிறவாநெறி கூட்
டுவித்தா, போர்ந்தேன்குறையின் நெனிணங்
குறையுண்டுகண்டாய், போர்ந்தோடு மெனெ
ஞ்சுளுன்னல்புபிறங்குமட்டே.....(௨௪)

பிறவாநெறியாகியதோர் திருப்பேரையா
வெம்முறைவேயறவேதவிர்ந்தென்மனமோ
டிவாடிப், புறவாதனைபற்றி வயர்ந்திடு புண்
மையாலின், நறிவேயதனைப்புரிவா னுளத்தெ
ண்ணுவாயே.....(௨௫)

எண்ணும்வடிவேதிலி நீ புனைந்தெய்தினு
லுந், திண்ணம்மெனவாவகலாவச்சி தம்பரத்
தே, நண்ணும்முனதுண்மையைக்காண நய

நீதுளேனென், னுண்ணின் றதைக்காட்டுதற்
கீசசற்றுன் னுவாயே... .. (உக)

உன்னும் முணர்வுக் குணர்வா யெனக்கு
ண்மைதந்தாய், மன்னுஞ்சுருதிப் பொருளா
ய் வழிகாட்டினின்றாய், பின்னுக்குருவா ய
டைந் துன்னருள்பேணவைத்தா, யென்னெ
ன்றுரைப்பேனின்கருணையிருந்தவாறே ... ( )

இருந்தோருடிடத்துணர்விலலை மாயைக்கி
தன்பாற், பொருந்தாவிடத்திலையுயிர்க் கொ
ருபோத மெனும், திருந்தாவிவை கொண்டி
றையெந்தொழில்செய்தியென்றே, வருந்தா
வருண் முன்னிலைதன்னைமதித்தியானே ... ( )

மதித்தென்பருவத்தளவிற்குருவாதியாகி
யுதித்துள்ளறிவோங்கும் வகைக்குபாயஞ் செ
ய்தோயை, யெதிர்த்திங்கனஞ் சற்றகுருசற்கு
ருவென்றுரைந்நுந், துதித்துந்திரியாவெனக்
கின்னருடந்துதோன்றே... .. (உக)

தோன்றாமன்முனிந்தோருதாய்வயிற்றோ
ன்றுபால, ரீன்றுடனக்தம் மின்வேறுக் கொ
டி கழிந்தவாபோற், பூன்றுவொருநீயருளாற்

புனைமேனியெல்லாம், யான் னுன் பலதெய்வ
மெனக்கொடிசுநீந்தவாதே..... (௩௦)

இகழும்பொருளொன்றிலைமண்முத லெட்
டுமெந்தாய், திகழுவடி வேபெனத் தேர்ந்
துனநெக்குநின்றூட், புசுழும்படியேயினி யு
சுவென்புத்திதண்ணைத், திகழும்படிசெய்தித்
ரோபவஞ்செய்திடேலே..... (௩௧)

செய்யால்கரி யான் னொழும் வெள்ளிளஞ்
சேவையூர்வோய். வையார்மழு வேடிய் திருவு
ள்ளபிங்குளேனேனு, மையாவிழிபெய்வுறநீர்
பெரிதன்பிடுநேடு, கையாற்றொழு தேத்திநி
ன்கூத்தினைக்கா னுடாதே..... (௩௨)

காணாதபவக்கடலின் கணாகாண வெற்றூத்,
காணாதணிமார்பமெய்யன்பு கொடுத்தியெ
ன்றே, நாணதிகைத்தேன்றிருக்காளத்திநாத்
வுன்றூட், பேணாதவலக்கடல்முழுகியபேடை
யேனே..... (௩௩)

பேடைக்கொரு பாகமளித்திடு பேரைபா
வெக், கோடைக்குநின்றே னுறகோதைகொ
டென்றுதின்பா, லோதற்கெனுளந்தைவிநீத்

தன்னோடிமாதர், காதற்கையுண்டமையாலு
தெய்வண்டதீரே..... (௩௪)

கண்டேன்எனிகூர்ந்து சிவப்பிரகாச நாமம்
கொண்டோங்குருவோடிவணுந்தெனையாண்
டகோவே, பண்டேயொருநீ வகுத்திட்டபடி
கியானான், ருண்டாகிவந்தின்றுனைப்பாட
ந்தொடங்கினேனே..... (௩௫)

தொடக்கா பெனைக்குழ்த் துளவம்புலத்
தோற்றமெல்லாம், கெடக்கூறுதிநீயொரு
ட்கிளக்கிலாயே, லடக்காவவை யென்றனை
த்தளடக்குகாறுங், கடக்கேன் பலவேலையெ
வ்வண்ணு..... (௩௬)

கண்ணான் மதனைப்பொடியாம்வகை கண்
டவெண்டோ, எண்ணுவுயிர்ப்பாவு மளித்தீடும
ப்படனேயோ, தண்ணார் பொழிற்றிறையுளா
யெனக்கீதுதாராய், மண்ணுதிய வாசைகளைத்
துனவாழ்த்துமாறே..... (௩௭)

வாழ்த்தே னுனைநாடொறும் வாழ்த்தவல்
லோர்கடாளித், ருழ்த்தேன்றையாகவோவ
தலைச்சொளிசிலிலைன், வீழ்த்தேனெனேன் தால

மவத்திலொண்மேருநிலோப், வாழ்த்தேன்
கிளிபோற்பலநூல்கள் படித்துமியானே,...()

யானாருடற்கின்ப துண்பங்களை யெண்ண
வெண்ணித், தானேசிறுபால ரினென்மனஞ்
சஞ்சலிக்கு, மீனாயினன்பாலல தென்கண்வி
டுத்திகொல்லோ, வானேறுடையாய் திதியா
மதிகாசநீயே..... (௩௬)

காரார்மிடற்றாயளிசூழ்தருபொற் கடுக்கை
த், தாரார்புயனேசிவகாம சவுந்தரிக்கோர், சி
ரார்மணவளாவென்றன் குல்தெய்வமேநீ, பா
ராய்கடைக்கண்னென தெண்ணம் பலிக்கனி
ன்றே ... .. (௪௦)

இன்றென்னைசெய்கே னெனநாடி யிருந்த
தீயேந், கொன்றெய்தி நெவ்வண்ணமறும்ம
தையோதுவேனோ, வன்றன்னமு மேன மு
மோர்வருமையநின்ற, ளொன்றன்பர்குழாத்
துறவீதருளாயுவந்தே..... (௪௧)

உவந்தாயெனதைம் புலனும் பிரிந் தோட
வோர்நா, டவந்தான்சிநிதும்மிலி பால் விடை
தன்னின்மின்னோ, டிவந்தேவரநாளும் விள

கங்கையெண்ணைகொல்லோ, வவந்தான் மிகுபா
வியுன் லீலையறிந்திலேனே..... (சஉ)

அறியாமையி ற்கட்டு ணனுந் ததென னுண்
மையத்தைப் பிறியாது விடேனென லெந்
தைபிராணுணமை குறியுந் ததென னுண்
றலெனைக்கோபியேலே, செறிவாய் மலமே
யின்றயோடிகல்செய்ததன்றே..... (சங)

செய்விப்பன்வினைத் தொகை வெம்பவஞ்
சொர்ப்பனுண்ணை, யுய்விப்பனெ லச்சிவனுண்
மையு மோர்வனென்றே, னாவர்க்கெது
யெனைநோக்கியறைந்ததையா, மைவெற்பன
வாணவநீயதைமாற்றிடாயே..... (சச)

மாற்றையெனக்காணவமாயையில் வந்துவ
ந்தே, தோற்றவுளகேவலமாதியசுத்தமொன்
றா, டேற்றயவனைற்றியிரண்டறுத்தெங்கு
மாகி, கூற்றவிகொள்பதத்தென்னுவியுங்கொ
ள்ளுவாயே..... (சரு)

கொள்ளேனென்னு மெழுத்தைந்துமுட்
கோதியாதுந், தள்ளேனென்னு முனைச்சார்
தவஞ்சார்ந்திலாநா, விள்ளேனென்னுமெனை
நீகைவிடேல்விடேல்கா, ணள்ளா றுடையாய
விநாசநயந்துளானே..... (சக)

நயவாதுதில்லாபுரியோயுனை நாடிநாளும்,
வியவாதுடலோடுற வென்றும் விடாதென்னு

ள்ளீ, கயவாதுறுபோகமெலாமிவை கண்டு
ஹீமீ'பயவாதிதென்றேபயந்தேன்மிகப்பா
விமேனே..... (௪௭)

பாவம் பெரியோர் புகழ்சிற்றம் பலத்து
ளோயை, நாவாற்சிதியேன்றுதி செய்யுமிந்ந
ன்கில்சொல்லுமோவாதினாயோருழைநாவி
யவுன்செவிக்கேமேவாதலவென்று துணைநீது
விளம்பினேனே..... (௪௮)

விளம்பற்கருஞ்சோதி மென் கோவிடை
யோனென்கோவென், னுளம்புக்ககியப்பிர
காசனென்கோவென்னகைதீ, தளம்பற்றிய
சாந்தனென்கோநின்றனதுநாமம், வளம்பெ
ற்றிருக்கியிலாய்சொல்வாயெனக்கே, (௪௯)

எனக்கீந்திரிபாடல் வேண்டுமெம்மீ
சனேமநீ, மனக்கேசரணஞ்சரணம்புலனே
டுமென்றன் மனக்கோதனைத்துமிறந்தோக
றிவாகியாங்கே, பிணைக்காண்பவன் நாட்சிபும
ற்றவபேசுவாழ்வே..... (௫௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சான்றோம்-மூ-தேரத்தீரம்-மூ.

அட பாடல் - ௪.

வைராகீயசதகம்-முற்றும்

